

NUMIZMATIKAI KÖZLÖNY

SZERKESZTI
HUSZÁR LAJOS

LII-LIII. ÉVFOLYAM

1953 ~ 1954

KIADJA

A MAGYAR RÉGÉSZETI, MŰVÉSZETTÖRTÉNETI
ÉS ÉREMTANI TÁRSULAT
ÉREMTANI SZAKOSZTÁLYA

1954

TARTALOM:

<i>Kerényi András</i> : A dunántúli barbárpénzeink egyik csoportja	3
<i>R. Alföldi Mária</i> : A sztálinváros-(dunapentele-)dunadűlői éremlelet	5
<i>Király Ferenc</i> : Éremlelet Örkénypusztán a XIII. századból	9
<i>Horváth Tibor Antal</i> : Régi magyar pénznevek	13
<i>H. Fekete Péter</i> : Pénztörténeti adatok a XVIII. századból	22
<i>Rózsa György</i> : Karl Henrik ismeretlen levelei	25
<i>Leszli Andor</i> : Éremképek Miskolc régi pecsétjein	31
<i>Szakosztályi élet</i>	32
<i>Huszár Lajos</i> : Numizmatikai Közlöny I—II. (1902—1952) évfolyamainak tartalomjegyzéke	36
PEZIÓME	62
<i>Extrait Français</i>	65

A közleményekben foglalt állításokért és az éremleírások helyességéért azok szerzői felelősek. Kéziratot nem adunk vissza.

MAGYAR RÉGÉSZETI MŰVÉSZETTÖRTÉNETI ÉS ÉREMTANI TÁRSULAT ÉREMTANI SZAKOSZTÁLYA

Célja a numizmatika tudományos művelése és a hazai éremgyűjtés fejlesztése.

A szakosztály kiadványa a

NUMIZMATIKAI KÖZLÖNY

A társulati tagok tagsági díja évi 10 Ft.

A Közlönybe szánt cikkek és közlemények kéziratai, továbbá tudományos kérdésekben való érdeklődések, valamint leletek, meghatározások és numizmatikai irodalmi termékek dolgában való értesítések és kérések közvetlenül a szakosztály címére küldendők.

Szakosztályi ügyekben, új tagok felvételét illetőleg, valamint reklamációk dolgában is *Huszár Lajos dr.* titkár intézkedik. Címe: Budapest, Országos Magyar Történeti Múzeum Éremtára, VIII., Múzeum-körút 14—16. Telefon: 141—468.

Tagdíjfizetések és egyéb pénzügyi természetű ügyekben a szakosztályi pénztáros, *Lafrankó Gyula* ad felvilágosítást. Címe: Budapest, VII., Lenin-körút 58. A szakosztály csekkszámlája 51 010. sz.

A szakosztályi gyűjtemény és könyvtár a szakosztályi helyiségben *Ambrus Béla*, *Karny Rezső dr.* és *Pál Ferenc* könyvtárosok, valamint *Tolnay Iván dr.* gyűjteményőr kezelésében áll a hivatalos órák alatt a tagok rendelkezésére.

A szakosztály felsorolt tisztviselői hivatalos óráikat minden csütörtökön d. u. 6—8 óra között tartják a szakosztályi helyiségben (VIII., Csepregly-utca 4., II. emelet, 15. ajtó).

NUMIZMATIKAI KÖZLÖNY

SZERKESZTI
HUSZÁR LAJOS

LII~LIII. ÉVFOLYAM

1953 ~ 1954

KIADJA

A MAGYAR RÉGÉSZETI, MŰVÉSZETTÖRTÉNETI
ÉS ÉREMTANI TÁRSULAT
ÉREMTANI SZAKOSZTÁLYA

1954

A kiadásért felelős: Mestyan János.

Műszaki felelős: Tóth Ferenc

A kézirat beérkezett 1954. III. 2. Terjedelme 8 $\frac{1}{4}$ (A/5) ív. Példányszám: 520, 10 ábra

Akadémiai nyomda, Gerlőczy-u. 2. — 30380 — Felelős vezető: ifj. Puskás Ferenc

A dunántúli barbárpénzeink egyik csoportja

(Ostffyasszonyfa—Velemszentvid—Güttenbach-Pinkóc)

1953 tavaszán a Nemzeti Múzeum Éremtára 8 darab kelta ezüstpénzt vásárolt. Az eladó elbeszélése szerint e 8 darab pénz egy nagyobb éremlelet részét képezte, amely leletet ő maga találta meg, mint katona, néhány bajtársával együtt, még 1944—45 telén Ostffyasszonyfa határában a Rába folyó mellett árokásás közben. A lelet mintegy 30 db-ból állott. Körülötte a föld rozsdásbarna volt, amiből arra következtet, hogy a pénzek vagy kis fadobozban, vagy ruhadarabban voltak elásva s ez a burkoló anyag elpusztult s festette be a földet. A katonák a pénzeket szétosztották egymás között, de egyik sem tud semmit a többi volt katonatársáról. Ugyanebből a leletből hoztak be meghatározásra ez év folyamán még 9 darabot s így összesen 17 darabot volt alkalmam tanulmányozni az egész leletből.

1

2

3

Mind a 17 darab s így feltehetőleg az egész lelet ugyanazt a típust képviseli, amelyet már más lelőhelyekről is ismerünk. Ugyanis 1927-ben Güttenbach (Pinkóc) mellett, a Pinka és Rába folyó között elterülő völgyben került elő ugyanebből a pénzfajból több, mint 200 darabot tartalmazó lelet, melyet A. Barb publikált a Num. Zeitschrift 1928. évi kötet 20—27. lapjain. Egy régebbi, ugyanehhez a típushoz tartozó 51 darabból álló leletet Velemszentvidről írt le Gohl Ödön a Num. Közl. V. kötet 1—4. lapokon. Minthogy Gohl itt részletesen írta le a típust, mi most eltekintünk a típus általános leírásától és csak a típuson belüli változatokat emeljük ki, amiket képen is bemutatunk.

Az egyik változat (1. kép) az előlapi arckidolgozásában nagyon emlékeztet a Dess. 107. kép előlapi ábrázolására, azt meglehetősen híven utánozza. A hátlapon a ló nagyon barbáros, a ló lábai tömören vannak ábrázolva, a ló farkát több hullámvonal jelzi.

A következő változaton (2. kép) az előlapon az arc durva, barbáros, nagy orra mélyen a homlok alól indul ki, a nyakba lógó hajfürtöket és az állat pedig egészen a szájig pontsor övezi. A hátlapon a ló lábszárai kettős vonalakkal vannak képezve, a ló farka két hullámvonalból és a két hullámvonal között futó pontsorból áll.

A harmadik bélyegváltozaton (3. kép) orr helyett csak egy vonal van, a száját két pont helyettesíti, szem helyett is csak egy pont van meglehetősen nagy sík területen. A hátlap hasonló a második változathoz, csak itt a ló törzse a far felé haladva egészen elvékonyodik.

Önkénytelenül fölvetődik a kérdés, vajjon ezek a bélyegváltozatok, amelyek így egymásmellé állítva bizonyos degenerálódást mutatnak, időbeli egymásutániségot jelentenek-e, vagy pedig csak a minták különbözőségének, avagy pedig a verőtövet véső mester művészi készségének eredményei? Mivel pénzeink súlya, figyelembevéve e típusnak az eddig ismert összes darabjait, 8·20 és 10·89 gramm között váltakozik, abban az esetben, ha az egyes bélyegváltozatokkal együtt járna a súlykülönbség, egy-egy bélyegváltozat feltétlenül időbeli eltolódást jelentene, azonban minden típusváltozaton belül megvan a súlyingadozás, így sem a bélyegváltozatból, sem a súlybeli differenciából nem következtethetünk kronológiai egymásutániségra.

Úgy a velemi, mint a güntenbachi (pinkóci) leletben van néhány átvert példány is. Az ostffyasszonyfalui leletből ilyet nem ismerünk, ez azonban nem jelenti azt, hogy nem is lehetett benne átvert darab, hiszen a lelet nagyobb részét nem ismerjük. Vajjon mit jelentenek ezek az átvert pénzek? Az ilyen átverésnél vagy az az ok, hogy egy típus már elöregedett, kiment a forgalomból s ezért kellett az átveréssel felfrissíteni. A másik ok az, hogy egy néptörzs pénzforgalmában csak egytípusú pénzek voltak használatban és ha idegen pénzfaj került oda, azt vagy beolvasztották és úgy vertek belőle új pénzt, vagy pedig, ami sokkal egyszerűbb volt, átverték saját típusú verőtövéikkel és így hozták újból forgalomba. Ez utóbbi eset áll fenn a mi pénzfajunknál is. Egy pénzfaj természetesen elsősorban kereskedelem útján jutott el idegen területre. Mivel leleteinkben ezek az átvert pénzek elég magas százalékkal szerepelnek, ebből igen élénk kereskedelmi kapcsolatokra következtethetünk. A mi esetünkben az átvert pénzek eredetije minden esetben a Dess. 477—480. sz. példányok típusa, amely típus a mi területünkől délre eső vidék ismert kelta pénzfaja, főleg Horvátországból ismerjük, de előfordul a szalacsikai pénzverő műhely területén előkerült érme között is. Vagyis ezek a pénzek dél felől áramlottak területünk felé bizonyosságul annak, hogy vidékünk lakossága szoros gazdasági kapcsolatokat tartott a déli területekkel. Ennek ellenére leleteink pénzfaja tipológiai és metrológiai tekintetben az északdunántúli kelta pénzekkel, valamint a norikumi pénzek bizonyos fajával áll szoros rokonságban. Típus tekintetében a rokonság e fajok között nem mindig szembeszökő, de alapos megfigyeléssel biztosan kimutatható. Ha típusunkat összehasonlítjuk a fertő-rákosi lelet pénzeivel, világosan látjuk, hogy előlapra nézve ezek a pénzek szerepeltek mintául egészen biztosan, de a hátlati ábrázoláshoz is ez lehetett a minta, csak a kidolgozásnál úgy látszik hatással volt az átvert pénzek eredetije is.

Nézzük meg most, vajjon mely területen forgott a mi típusunk, hol verhették, kik használták, azaz mely néptörzshöz kapcsolható?

A velemi lelet publikálása idején Gohl a leleten kívül csak néhány szórványosan előkerült egyes példányokra támaszkodhatott a tanulságok levonásánál. Az azóta előkerült két nagy lelet segítségével és egyéb régészeti kutatások eredményeire támaszkodva, könnyebben lehet meghatározni ezen pénzek forgalmi területét. A három nagy lelet és a szórványos darabok Vas megyét és Burgenlandot jelölik meg annak a területnek, ahol típusunk forgott. Az átvert pénzek tanúsága szerint az idegenből jött pénzeket saját típusú verőtöveikkel verték át, ami arra mutat, hogy ennek a típusnak itt kellett készülnie valahol ezen a leleteink által határolt területen. A szórványleletek nagyobbbrészt Velem felé mutatnak, mint központ felé és így talán megkockáztathatjuk azt a föltevést, hogy éppen Velem volt e pénzfaj veretési helye, annál is inkább, miveleddigerről a területről csak Velemet ismerjük, mint ipari központot a keltaság korában.

Arra vonatkozólag, hogy milyen néphez kapcsolható pénztípusunk, Gohl a következőket írja: »Hacsak a szomszédos norikumi Taurisci-re nem gondolunk, más kelta nép felől, melynek települési helye Velemnek megfelelne, nem nyujtanak névszerint tájékozást a régi földrajzi és történeti írók.« Miske Kálmán a régészeti leletek alapján azt mondja, hogy Velemben az őskortól kezdve csak két megszállás mutatható ki, a kelta mozgalmak nem bolygatták meg Velem régi lakói életét, hanem továbbra is ottmaradtak ezek az illyr népek, akik magasabb kultúrájuknál fogva képesek voltak nemcsak egy új kultúra gyors elsajátítására, hanem annak továbbterjesztésére is. A güntenbachi (pinkóci) lelettel kapcsolatban Barb is megpróbálta néphez kapcsolni e pénztípust. Ő Ptolemaios II. 14, 2. és Plinius III. 27 sk. helyekre való hivatkozással az Azalusok törzsét helyezi a leleteink által határolt területre. Tomaschek: PW—RE. II. 2638. az azalusokról azt írja, hogy »ein pannonisches Volk im nordwestlichen Teile der Provinz, zwischen dem Wiener Walde und dem Oberlaufe der Raab sesshaft«. Azonban Barb és Tomaschek megállapításai az azalusok lakóhelyére vonatkozólag egyáltalán nem helytállóak. A legújabb régészeti kutatás az azalusokat az eraviskusok társzomszédságába, a mi területünkől jóval keletebbre teszi. Mindezek figyelembevételével egyelőre tehát kénytelenek vagyunk lemondani arról, hogy pénztípusunkat valamely néptörzshöz tudjuk kapcsolni és a kérdés eldöntését a további kutatásra kell bízunk.

Kerényi András

A sztálinváros-(dunapentele-)dunadűlői éremlelet

1952 nyarán a dunadűlői bronzkori urnatemető ásatása közben ugyanarról a területről egy cserépedényben elrejtett római éremlelet került be a helyi múzeumba¹. Mint az alábbi részletes feldolgozás mutatja, a 278 darab III. századi ezüst alig 30 év anyagát foglalja magában². Zöme a kezdődő pénzromlás idejéből származik: két denár kivételével a III. Gordianusszal újra meginduló, majd általánossá váló antoninianusból áll. A pénzek keveset forogtak, és viszonylag még jobb ezüsből készültek, tehát természetes az, hogy jó tartásúak. Emellett azonban az is valószínű, hogy a III. Gordianus alatt újonnan kifutott antoninianusoknak — legalább is eleinte — megvolt a maguk hitele. Ez abból látszik, hogy a negyvenes évek elején még a párhuzamos denár- és antoninianus-verés idejéből származó zárt leletekben leginkább antoninianusok fordulnak elő, bár viszonylagos értékük kisebb, mint a denároké. A most tárgyalt lelet antoninianusainak jó fenntartása ezek szerint a rövid forgási idő mellett még bizonyos tudatos thezaurálási törekvésre is mutat. Emellett szól különben az anyagban lévő néhány nagysúlyú antoninianus-típus előfordulása is.

A sztálinváros-(dunapentele-)dunadűlői éremlelet III. Gordianustól Gallienus uralkodásának első periódusáig viszonylag töretlen pénzsorozatot tartalmaz. A verdék közötti megoszlás éppen olyan, mint a korszak többi dunántúli éremlete esetében: Trebonianus Gallustól kezdve Róma anyaga egyre érezhetőbben háttérbe szorul eleinte Antiochia, majd a Valerianus és Gallienus közös uralma alatt megnyíló többi verde, Viminacium, Colonia Agrippina és Mediolanum javára. Saloninus caesar veretei teljesen hiányoznak belőle: ez a tény 258. évi záródásra mutatna, azonban a Gallienus 258-as galliai győzelmeit ünneplő típusok (Colonia Agrippinából) még előfordulnak leletünkben³. Mivel ezek a példányok 258—59 fordulóján kerültek kiverésre legkorábban, így leletünk az előforduló legutolsó típushoz némi forgási időt számítva, 260 elején kerülhetett a földbe.

Leletünk egyébként mind összetétele, mind záródása tekintetében nem áll egyedül a római Dunántúl pénzforgalmában. A kutatás pillanatnyilag még 16 neki megfelelő éremleletet tart számon, amelyek részben a dunai limes mentén, részben pedig a tartomány belsejében kerültek napvilágra. Ez nagyobb ellenséges megmozdulásra mutat, melynek részletes tisztázása nem fér el a rövid leletismertetés szűk kereteiben. A 260-nal beálló általános fennakadás a tartomány pénzforgalmában hatalmas krízisre mutat, azonban Gallienus erélyes intézkedései nyomán röviddel ezután már helyreáll a rend a Duna vidékén. Erre mutat a 262-ben meginduló sisciai verde töretlen működése a következő évek folyamán⁴, valamint a szekszárdi lelet összetétele⁵ is: mindkettő a tartomány helyzetének lassú javulását mutatja 262-től kezdve.

Íme végül a sztálinváros-(dunapentele-)dunadűlői éremlelet részletes ismertetése:

¹ A leletet a találóktól dr. Fitz Jenő, a székesfehérvári múzeum vezetője szerezte meg és adta át a sorok írójának feldolgozás céljából. Szívességét itt is köszönöm.

² Feldolgozását és adatait I. 863—13—2/1952. ÉT. szám alatt a Történeti Múzeum Éremtára irattárában.

³ Coh.² 1045 és 1175. V. ö. Num. Közl. I.—II, 1951—52, 7. skk táblázatokat.

⁴ Alföldi A., Siscia, Vorarbeiten zu einem Corpus der in Siscia geprägten Römermünzen I, 1931, 2 skk.

⁵ Publikálatlan: feldolgozását I. 863—13—4/1952. ÉT. szám alatt a Történeti Múzeum Éremtára irattárában.

Iulia Soemias	Coh ² 14.	denár	Roma		1 db
Severus Alexander	« 365.	«	«		1 «
III. Gordianus	« 25.	antoninianus	«		1 «
«	« 41.	«	«		1 «
«	« 105.	«	«		1 «
«	« 109.	«	«		2 «
«	« 121.	«	«		3 «
«	« 167.	«	Antiochia		1 «
«	« 178.	«	Roma		1 «
«	« 242.	«	«		1 «
«	« 250.	«	«		1 «
«	« 319.	«	Antiochia		1 «
«	« 327.	«	Roma		1 «
«	« 404.	«	Antiochia		1 «
Philippus pater	Coh ¹ 10.	«	«		1 «
«	Coh ² 58.	«	Roma		1 «
«	« 102.	«	Antiochia		1 «
«	« 113.	«	«		1 «
«	« 120.	«	Roma		1 «
«	« 124.	«	«		1 «
«	« 170.	«	«		2 «
«	« 171.	«	«		1 «
«	« 239.	«	«		1 «
«	« 240.	«	«		1 «
«	« 244.	«	«		1 «
M. Otacilia Severa	« 4.	«	«		2 «
«	« 43.	«	«		1 «
«	« 53.	«	«		1 «
Philippus filius	« 6.	«	«		1 «
«	« 13.	«	«		1 «
Traianus Decius	« 2.	«	«		1 «
«	« 32.	«	«		1 «
«	« 44.	«	«		1 «
«	« 49.	«	«		1 «
Herennia Etruscilla	« 14.	«	«		2 «
«	« 17.	«	«		2 «
«	« 19.	«	«		1 «
Herennius Etruscus	« 11.	«	«		2 «
Hostilianus	« 38.	«	«		1 «
«	« 59.	«	«		1 «
Trebonianus Gallus	« 6.	«	Antiochia		1 «
«	Av. nyaklevágás alatt és Rv. szelvényben két pont				
«	« 13.	antoninianus	Roma		1 «
«	Coh ² 1—2.	non habet.	Av/ IMP C C VIB TREB		
	GALLVS P F AVG sugárkoronás mellképe, j. páncélban, köpenyben R/ FELICITAS PVBL ül b. kezében patera (?) és hosszú, sasos sceptrum.				
	Av. nyaklevágás alatt három pont és Rv. szelvényben három pont				
		antoninianus	Antiochia		1 «
«	« 45.	«	Roma		1 «
«	« 47.	«	Antiochia		1 «
	Rv. szelvényben két pont				
«	« 47.	antoninianus	Antiochia	jegy nélkül ..	1 «
«	« 67.	«	Roma		3 «
«	« 72.	«	Antiochia		1 «
	Av. nyaklevágás alatt három pont és Rv. szelvényben két pont				
«	« 80.	antoninianus	Antiochia		1 «
	Av. nyaklevágás alatt négy pont és Rv. szelvényben VII.				
«	« 80.	antoninianus	Antiochia		2 «
	Av. nyaklevágás alatt négy pont és Rv. szelvényben négy pont				
«	« 84.	antoninianus	Antiochia		3 «
	jobb mezőben csillag				
«	« 88.	antoninianus	Roma		1 «
«	« 106.	«	Antiochia		1 «
	Av. nyaklevágás alatt két pont és Rv. szelvényben négy pont				
«	« 108.	antoninianus	Antiochia		1 «
	Av. nyaklevágás alatt VII. és Rv. szelvényben négy pont				
«	« 128.	antoninianus	Antiochia	jegy nélkül.	1 «

Trebonianus Gallus	Coh ¹	68.	antoninianus	Antiochia	jegy nélkül...	1 db
C. Vibius Volusianus	Coh ²	8.	«	Roma		1 «
«	«	20.	«	«		3 «
«	«	25.	«	«		1 «
«	«	60.	«	«		2 «
«	«	70.	«	«		2 «
«	«	78.	«	Antiochia		1 «
«	«	Av. nyaklevágás alatt három pont és RV szelvényben egy pont				
«	«	85.	antoninianus	Roma		4 «
«	«	92.	«	«		1 «
«	«	94.	«	«		2 «
«	Coh ¹	1—2. non habet. Av/ IM C V AF GAIL VEND VOLVSIANO AVG sugárkoronás mellképe, jobbra köpenyben. RV/ P M TR P VI COS P P Felicitas áll b. caduceussal és cornucopiaeával nyaklevágásban két pont, szelvényben?				
«	«	«	antoninianus	Antiochia		1 «
«	Coh ²	118.	«	Roma		2 «
«	«	135.	«	Antiochia		1 «
«	«	jobb mezőben csillag				
M. Aemil. Aemilianus	«	2.	antoninianus	Roma		1 «
«	«	25.	«	«		1 «
Valerianus Pater	«	17.	«	«		7 «
«	«	17.	«	Antiochia		2 «
«	«	18.	«	Roma		1 «
«	«	25.	«	«		2 «
«	«	39.	«	«		1 «
«	«	53.	«	«		17 «
«	«	55.	«	«		2 «
«	«	56.	«	Antiochia		1 «
«	«	65.	«	Roma		4 «
«	«	65.	«	Col. Agrippina		2 «
«	«	68.	«	«		1 «
«	«	76.	«	«		1 «
«	«	102.	«	Antiochia		1 «
«	«	107.	«	Mediolanum		1 «
«	«	119.	«	Col. Agrippina		1 «
«	«	119.	«	Antiochia		1 «
«	«	135.	«	Roma		7 «
«	«	147.	«	Mediolanum		2 «
«	«	152.	«	Antiochia		1 «
«	«	166.	«	Roma		1 «
«	«	175.	«	Viminacium		1 «
«	«	175.	«	Col. Agrippina		1 «
«	«	183.	«	Col. Agrippina		1 «
«	«	183.	«	Roma		2 «
«	«	192.	«	Viminacium		1 «
«	«	196.	«	Mediolanum		1 «
«	«	201.	«	Col. Agrippina		1 «
«	«	208.	«	Mediolanum		1 «
«	«	221.	«	Roma		1 «
«	«	224.	«	«		7 «
«	«	224.	«	Antiochia		4 «
«	«	230.	«	Roma		6 «
«	«	255.	«	Mediolanum		2 «
«	«	263.	«	Roma		2 «
«	«	272.	«	Mediolanum		2 «
Mariniana	«	3.	«	Roma		1 «
«	«	16.	«	«		1 «
Gallienus	«	53.	«	Viminacium		1 «
«	«	65.	«	Roma		1 «
«	«	121.	«	«		1 «
«	«	195.	«	«		1 «
«	«	236.	«	«		1 «
«	«	351.	5,68 g-os	«		1 «
«	«	351.	«	«		3 «
«	RIC	144.	v. (csak páncél)	«		1 «
«	Coh ²	570.	antoninianus	«		1 «
«	«	571.	«	«		1 «
«	«	750.	«	Mediolanum		2 «
«	«	754.	«	Col. Agrippina		1 «

Gallienus	Coh ² 754.	antoninianus	Roma		1 db
«	« 806.	«	«		1 «
«	« 870.	«	Mediolanum		1 «
«	« 888.	«	Roma		2 «
«	« 898.	«	Col. Agrippina		1 «
«	« 991.	«	Mediolanum		1 «
«	« 1045.	«	Col. Agrippina		3 «
«	« 1142./AV,de	«	Roma		1 «
«	« 1173.	«	Antiochia		1 «
«	« 1175.	«	Col. Agrippina		1 «
«	« 1198.	«	Roma		1 «
«	« 1045. — (Victoria-)tipusú	duplaveret,			
		Col. Agrippina			1 «
«	« 1272.	antoninianus	Roma		3 «
«	« 1288.	«	«		1 «
«	« 1289.	«	Mediolanum		1 «
«	Coh 1—2.	non habet.	Mint előbb 1288, de Mars j.		
			kezében tartja a lefelé fordított hastát és b. kezében		
			a pajzsot		
Salonina	Coh ² 60.	antoninianus	Roma		2 «
«	« 60.	«	«		1 «
«	« 60.	«	Mediolanum		7 «
		5,02 g-os			
«	« 60.	antoninianus	Antiochia		1 «
«	« 60.	«	«		2 «
«	« 77.	«	Roma		1 «
«	« 78.	«	Col. Agrippina		4 «
«	« 84.	«	Roma		3 «
«	« 103.	«	Antiochia		1 «
«	« 130.	«	Roma		1 «
«	« 137.	«	«		6 «
Valerianus caesar	« 28.	«	Antiochia		1 «
«	« 45.	«	Roma		4 «
«	« 45.	«	Col. Agrippina		3 «
«	« 81.	«	Roma		1 «

R. Alföldi Mária

Éremlelet Örkénypusztán a XIII. századból

A ceglédi Kossuth Múzeumban őrzik azt a XIII. századi leletet, mely egy korabeli agyagbőgréből és a benne elrejtett pénzekből áll. 1951 szeptemberében, építkezési munkálatok végeztése közben találták a munkások Örkénypusztán. Sajnos a lelet igen nehezen jutott a múzeumi szakemberek kezeihez, mivel ideiglenes birtokosai roppant értékű kincset véltek felfedezni benne. Ennek következtében igen lassan és jóformán csak darabonként szolgáltatták be a ceglédi múzeum vezetőjéhez, valamint a Tatárszentgyörgy-Szabadréten régészeti ásatásokat vezető Nemzeti Múzeum régészéhez. Reméljük — bár viszontagságok után — hogy teljes egészében a hiánytalan éremmennyiség került feldolgozás alá.

A pénzekre vonatkozó későbbi megállapításaink ismerete lehetővé teszi, hogy az érmekek rejtekhelyéül szolgáló edény készítése idejét is meghatározhassuk. (Lásd a 2. ábrát.)

A korsó töredezett, szájrésze hiányzik. Magassága csukán 15 cm. Fenékmérete 5.5 cm.

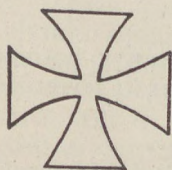
Öblösödésének legnagyobb szélessége 10 cm. Anyaga durvaszemcsés, apró kavicsokkal soványított, vastagfalú. Falvastagsága a nyaknál 0.5 cm. Így nagyságához viszonyítva meglehetősen súlyos. Nyaka lefelé fokozatosan szélesedik. Az edénytest félmagasságban éri el legnagyobb átmérőjét. Kissé fölmagasodó szalagfüle — magassága 6.5 cm. — felül, az edénynyak aljához, alsó része pedig az edény hasához csatlakozik. A korsó alapszíne szürkés-sárga. Külső felületét, a fenék kivételével barnás vörösrre festették. A külső festés a fenék közelében helyenként hiányos.

A barnás vörös alapszínre került

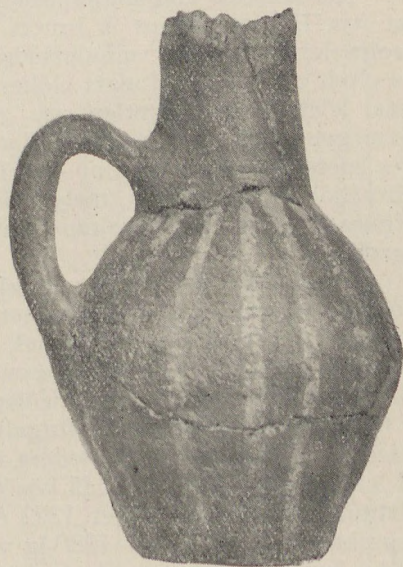
a nyaktól kiinduló, egészen a fenékig terjedő, függőleges, 19 drb. vastagfestésű (5—7 mm.) fehér csík. A fülön végighaladó fehér sáv, törés nélkül, a testen folytatódik tovább.

Az edény fenékén elmosódott, pontosan meg nem állapítható rajzú fenékbélyeg nyoma van. (1. kép) A bélyeg szimmetrikusan, az edény fenékének közepét tölti ki. Úgy látszik, hogy az ábraköralakban, kerek beosztású.¹ A korsó fenékén a bélyeg elmosódása következtében nem lehet biztosra venni, hogy az pozitív, vagy negatív-e. Az edény formája meglehetősen szabálytalan, különösen az öblös rész, ahol erősebb torzulások láthatók. Mivel előkerülésekor kissé eltöredezett, így itt-ott kiegészített. Érdekes, hogy az alapozásnak látszó vörös festés a fehér csíkok kifőredezett (lepattogzott) részein szintén hiányzik. Az egész korsó piros felülete kissé fénylik.

Az érmekek meghatározása a következő:

1. kép

2. kép

¹ Hasonlót ismertet W. Holubowicz: Z dziejow garncarstwa na ziemiach polskich. (Adatok a lengyelföldi fazekas mesterség történetéből.) c. tanulmányában. Megjelent: Zochlani Wiekow. Poznan. XVI. évf. — 1947. hasábjain. Azonos kereszt, természetesen kisebb alakban a XI—XII. századi lengyel pénzekben is fellelhető. (L. pl. a Nemzeti Múzeum Éremtára gyűjteményében I. Kazimir dénárát.)

CNH. I.		279 sz. brakteata.		6 db	
Luschiin :	Friesacher Pf.	VIII. t.	8 sz.	3	«
«	«	VIII.	15	«	1
«	«	VIII.	17	«	3
«	«	VIII.	18	«	1
«	«	VIII.	19	«	6
«	«	VIII.	22	«	1
«	«	VIII.	23	«	7
«	«	VIII.	23	«	1 (barbarikus v.)
«	«	XI. t.	119	«	2
«	«	XI.	123b	«	1
«	«	XI.	125	«	1
«	«	XII. t.	155	«	1
«	«	XII.	161	«	4
«	«	XIII. t.	191	«	1
«	«	XIII.	194	«	1
«	«	XIII.	198	«	1
«	«	XIII.	200	«	6
«	«	XVI. t.	301	«	1
«	«	XVI.	303	«	1
«	«	XVI.	312	«	1
«	«	XVII. t.	348	«	1
«	«	XVII.	349	«	1
«	«	XVII.	355	«	2
«	Av./	XI. t.	132	«	
«	Rev./	VIII. t.	6	«	1
«	Av./	XIII. t.	200	«	
«	Rev./	XI. t.	123a	«	1
«	«	XXIII. t. XVII.	3	«	1
Összesen				57	db

Leletünk nagyobb részét a friesachi dénárok alkotják. Összetételének aránya hasonló a több ezer darabból álló leletekéhez. Ez annál is inkább figyelemreméltó, mert az itt felvetődő problémák megoldása a többiekénél is sikerrel alkalmazható.

Egy téves nézet helyesbítésével kezdjük.

Általánosan elfogadott vélemény, hogy a friesachiak hazánk egész területén forogtak. Ezt írja Hóman Bálint is ismert Pénztörténetében. Erdélyt ezen pénznem forgalmi helyéül sorolja fel.² Állítását mindeztideig azonban a leletek nem igazolják. Művének megjelenése óta eltelt több évtized alatt előkerült leletek, valamint az általunk eddig ismert csaknem száz hazai lelet között egyetlen egy sincs erdélyi. Forgalmuk esetén ez lehetetlen volna. Bihar vármegye kelet felé a határ, ahol a lelhelyek még igazolják jelenlétüket. Az áramlás főútvonala — a leletek tanúsága szerint — a Dráva és Száva mentén volt. Jelentős a Dunántúl délnyugati irányából jövő forgalom, mely keletebbre arányosan csökken. Ezek figyelembevételével tehát a friesachiak erdélyi forgalma nem bizonyítható, sőt a negatív eredmény éppen az ellenkezőjét igazolja.

Különböző felfogások vannak a friesachiak magyarországi forgalmának idejét illetően is. Közelebről megvizsgálva a leletet, a benne rejlő pénzek verési ideje is sejteni engedi a hazai forgalom korát. A pénz verésének törzshazája tulajdonképpen a salzburgi érsekség területének határain belül van. Természetesen a jó pénzverésből származó haszon a szomszédos területek pénzgazdálkodására is ösztönzőleg hatott és nem maradhatott gyakorlati hatás nélkül. A friesachiak verésének és forgalmának fénykora II. Eberhard (1200—1246) uralkodásának második és harmadik évtizedére esik. Érmeink közül Friesachban verték 1230 előtt a 8 és 23 számúakat, 1220 és 1235 között a 15, 17, 18, 19 és 22 számmal jelletteket. A 119 számú pettauai denár verési idejét 1222 és 1230 közé lehet szorítani. Jelentős verde működött még Rannban is, ahol 1220—1230-ig verhették a 123/b. és 125 sz. dénárokat. Friesachi mintára verte érmeit a magyar történelemből jól ismert merániai család egyik tagja, IV. Henrik (1204—1228) is. II. Endrével való rokoni kapcsolat politikai hatásait már ismerjük. Bizonyos, hogy gazdasági vonatkozásai sem maradtak el. Legalábbis erre lehet következtetni abból, hogy IV. Béla gyökeresen szakít atyja politikájával és megszünteti a családi kapcsolatokat is a merániaiakkal. Gazdaságpolitikájában bekövetkezett változásról biztos adataink vannak, de hogy ez milyen mérvű és jellegű, a jövő kutatás feladata tisztázni. IV. Henrik védője Gutenwörtben működött, ahol a 155. sz. érmet állították elő. Karinthiában Bernhard 1227-től

² Hóman Bálint: Magyar pénztörténet 1000—1325. 291 l.

1230-ig verette a 161., 191., 194., 198. és 200. számúakat. VI. Lipót stájerországi 301. sz. verete 1215, a 303. sz. pedig 1225—30-ig terjedő időben hagyhatta el a pénzverdét. 312. sz. alatt jeleztük Wolfger (1204—1218) aquilejai patriarka denárát.

A lelet összetétele ugyanúgy, mint a többbezerből álló nagytarcsai, fényt vet a friesachiak magyarországi áramlására. Ismételten igazolva látjuk, hogy a forgalom csúcspontját 1220 és 1230 között eltelt években érte el. A karinthiai bányák ekkor ontják legerősebben kincsüket, 1235 körül az idegen pénzek behatolása rohamosan csökken, míg 1240 körül szűnőben van. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban kell kitérnünk az éppen gazdaságtörténész Pach Zsigmond azon tarthatatlan állítására, mely szerint azért szűnt meg a friesachiak hazai forgalma, mert »IV. Béla korában érvényesült a jó és értékes pénz állandósítására irányuló törekvés«.³ Pach munkája az egyetemi oktatás eszköze, így éppen a jövő szakembereinek kiképzése szempontjából tartjuk fontosnak a kérdés helyes megválaszolását. Véleményünk szerint gazdasági problémák megoldása »törekvések«, mintegy rendszeti intézkedések fogantatásával lehetetlen. Ha Pach véleménye helytálló volna, akkor milyen magyarázatot adna arra, hogy éppen, már IV. Béla idejében kezd a friesachiak helyett a bécsi denár forgalomba jönni hazánkban is. Az természetes, hogy a friesachiak áramlásának megszűntét az 1240—41-es tatárjárás csak elősegítette, de nem dönthette el. Az egyedüli s alapvetően helyes okra a pénztörténész mutat rá.

Az utóbbi évek folyamán mélyrehatóan foglalkozott a friesachi dénárak magyarországi verésének és forgalmának problémájával Baumgartner Egon. Tanulmányában írja: ⁴ »Az a megbecsülés, melyet a friesachi dénárak Magyarországon a XII. sz. második felében értek, II. András alatt az importált friesachi denár alapján egy félhivatalos ezüstvaluta ismert jelen-ségéhez vezetett. E pénzfaj iránt most kezdődő rendkívüli keresletnek csak a friesachiak hazájában Karinthiában lévő, bőven fizető ezüstbánya segélyével lehetett megfelelni. Amíg ez ki nem merült, amíg a kereskedelmi kapcsolatok a Dráva és Száva vonalán zavartalanul folytak, addig semmi sem rendíthette meg a friesachi denár uralkodó helyzetét a magyar gazdasági életben. Az én kutatásaim kétségtelenül bebizonyították, hogy az alapvető ok, ami a friesachiak nagyarányú beáramlásának hanyatlását eredményezte, az ország határain kívül volt és ezt a karinthiai ezüstbányák gyors kimerülése idézte elő.« Szerintünk Baumgartner megállapításának elfogadása ellen helytálló indokot felhozni nem lehet.

A leletben előkerült 6 db. magyar brakteata nem egyedülálló eset.

Éremfaj	Abony	Gödöllő	Hatrongyospárt	Kis-Gáj	Marienburg	Marienburg	Nagykeréki	Nagyősz	Nagytarcsa	Örkénypuszta	Pécel	Pusztaszentimre	Rimóc	Uj-Kúgyós
CNH. I. 263	27			1			34	+	3			1		17
« 269		1												
« 271			+	1				+						
« 272														1
« 273				211	436	137	83	+	108					
« 274														
« 275	2						5	+			115	16		
« 279			+					+	1	6			1	
« 280			+	1				+	1022		1			
« 281			+	1										
Friesachi denár	23	19		366	367	+	30	110	3570	51	217	247	63	90
XII. századi nyugati pénzek		1		25										

³ Pach Zsigmond: Gazdaságtörténet 161 l.

⁴ Baumgartner Egon: A friesachi dénárak magyarországi utánvereteinek kérdéséhez. N. K. 1949—1950. 25 l.

Ezzel a kis kimutatással kívánjuk igazolni, hogy hasonló összetételű lelet — viszonylag — elég szép számmal került elő. Valami oka lehet annak, hogy a brakteáták főleg a friesachiak társaságában bukkannak fel. Úgy véljük, éppen helyénvaló, hogy részletesebben foglalkozzunk a magyarországi brakteáták, vagy a lemezpénzek kérdésével, ezzel is szilárd alapot kívánunk biztosítani a további kutatás számára és az ismételten felvetődő problémák helyes megoldását segítniük elő.

Főleg az eddig ismert lemezpénzeink súlyadatainak helyesbítésével kívánunk foglalkozni. Az érmekektől metrológiai adatainak közlését a leletben szereplő CNH. I. 279. sz.-mal kezdjük. Hómannál⁵ az átlagsúly : 0.1992 g., ami 11 db. lemezből adódik. Hogy mennyire nem lehet és nem is szabad következtetést levonni kisszámú érme lemezből, igazolásul hozzuk fel Hóman helytelen eredményét. A Pénztörténet 11 darabjával szemben mi 24 db. érme mérését végeztük el. Az egyes darabok adatai a következők: 0.14, 0.15, 0.15, 0.15, 0.16, 0.16, 0.18, 0.18, 0.19, 0.20, 0.20, 0.21, 0.21, 0.22, 0.22, 0.23, 0.24, 0.24, 0.25, 0.26, 0.26, 0.28, 0.30, 0.31 g. Összsúly : 5.10 g., átlagsúly : 0.2125 g. Figyelmünket ki kell terjeszteni arra is, hogy lehetőleg ép, csonkítatlan darabokat vegyünk számításnál alapul. Sajnos a CNH. I. 279-nél ez majdnem lehetetlen, mert a rendelkezésünkre álló anyagban alig van ilyen. Ezek figyelembevételével mérésünk eredményét a következő számok jelzik : 0.20, 0.21, 0.21, 0.24, 0.24, 0.25, 0.26, 0.26, 0.31 = 2.18 g. Az átlagsúly így már jóval nagyobb, 0.2422 g.

Azonos módon végeztük el a többi érmekeknél is mérésünket, így Hómantól eltérően eredményünket a következőkben rögzíthetjük le :

	Összsúly :	Átlagsúly :
CNH. I. 280. sz. : 0.20, 0.24, 0.25, 0.25, 0.25, 0.25, 0.29 (hiányos) 0.30, 0.31, 0.375 g.	2.71 g	0.271 g
CNH. I. 275. « 0.25, 0.25, 0.26, 0.26, 0.27, 0.27, 0.27, 0.32, 0.34, 0.36	2.85 g	0.285 g
CNH. I. 263. « 0.18, 0.25, 0.25, 0.26, 0.28, 0.30, 0.30, 0.30, 0.35, 0.40	2.88 g	0.288 g
CNH. I. 271. « 0.23, 0.25, 0.25, 0.25, 0.29, 0.31, 0.32, 0.34, 0.34, 0.35	2.93 g	0.293 g
CNH. I. 273. « 0.25, 0.26, 0.28, 0.30, 0.31, 0.32, 0.33, 0.34, 0.40, 0.41	3.20 g	0.320 g

A CNH. I. 273 számnál már 0.336 g.-ot kaptunk, ahol az átlagsúlyhoz a szokásos 5%-ot is számításba vettük.

Figyelembe véve a kopásokozta súlycsökkenést és a típusok közti különbséget, a magyar brakteáták súlyát 0.30—0.35 g. között kell meghatározni. Anélkül, hogy a jelenleg rendelkezésünkre álló anyag alapján közvetlen kapcsolatot tételeznénk fel, rá kívánunk mutatni arra, hogy a magyar lemezpénz és a bizánci források által »stamina«-nak nevezett, eddig ismeretlen⁶ ezüstpénz között darabonkénti súlyegység azonosság állapítható meg. Éspedig a magyar lemezpénzek 0.30—0.35-ös átlagsúlyával szemben, az 1190-es drinápolyi szerződés szerint⁷ : 1 márka ezüst értéke 660 stamina-nak felel meg, azaz 1 stamina elméleti súlya 0.35 g.! Ezzel kapcsolatosan még utalni kívánunk arra a hatásra, amelyet III. Béla korában (1172—1196) a sokrétű bizánci befolyás a magyar pénzverésre is gyakorolt.⁸

Leletünk elrejtési idejét a pénzek verési idejének alapján 1235—1240 közötti évek valamelyikére tehetjük. Valószínű, hogy a tatárok okozta veszély kényszeríthette egykori tulajdonosát az elrejtésre.

Király Ferenc

⁵ Hóman : id. m. 632 l.

⁶ Lásd G. Schlumberger : Numismatique de l'Orient latin. (Paris, 1878.) 275, M. Resetar : Die Münzstätte Durazzo. (Monatsblatt der Num. Ges. Wien. Nr. 293.) és L. Schindler : Byzantinische Münzstudien. (Wiener Num. Zt. LXXIII. 107.) cikkei. Az előbbiektől szerint a stamina közelebből ismeretlen ezüstpénz a XII. sz. második feléből, míg Leo Schindler kevésbé meggyőző tanulmánya — a forrás tévedését feltételezve — a stamina egy korabeli bizánci rézpénzzel véli azonosnak.

⁷ A Historia de expeditione Friderici imperatoris (Fontes rer. austriac. Script. V.) című munka 50. l.-ján találjuk : »Et quod argenti marca emetur pro ypperperis 5½ et quod mutabitur ypperperum pro staminibus 120 nulla differentia existente inter nova et vetera stamina.« A forrás szerint egy ezüstmárka = 5½ arannyal. Egy arany viszont 120 stamina értéket képvisel. Egy ezüstmárka tehát 5½ · 120 = 660 db. staminával. III. Béla márkasúlyát alapul véve egy stamina súlya 233.3533 : 660 = 0.35356 g.-mal.

⁸ Lásd Jeszenszky Géza : Az első magyar rézpénzek. N. K. 1935—1936. 35—47. l.

Régi magyar pénznevek

Egy évezred folyamán sokféle — hazai és külföldi — pénz volt forgalomban hazánkban, melyeknek legtöbbször csak hivatalos, latin nevét őrizték meg okleveleink, pedig igen soknak volt, kellett lennie népies nevének is. Hiszen, mint a zalamegyei rovó jelentette egyszer a kamarának, nem tud a jobbágyoktól se aranyat, se tallért kapni: »ha penigh Chiaszar garassat kerek tölük, azt mondgiak, eők bizoni nem tudgiak, melljk Chiaszare s melljk kiralje, mert eö irást nem tud, eö előttök egik olljan, mint az másik« (Litt. ad Camer. Poson 1623. III. 28).

Éppen ezért népies nevét valami feltűnő tulajdonsága, jellegzetessége után kapta az új — addig nem ismert — pénz. Volt: karikás, hollós, botos stb. pénz. De akad olyan pénzünk is, melynek csak népies nevét ismerjük, így az oroszlanos tallér, melynek latin neve is Leoninus, leone signatus.

Pedig ezek a népies nevek — bármilyen ritkán maradtak is feljegyezve — akárhányszor szélteben, hosszában ismertek voltak. Így a Vastallér elnevezésnek latin neve fenn sem maradt, magyar neve — pedig csak 5 adat maradt róla — ismert volt Kassa és Pozsony vidékén és Zalamegyében. A purdi pénznek csak 2 említésével találkoztunk, pedig ugyancsak ismertnek kellett lennie, hiszen török hadifoglyok részére csempészték be, sőt hamis purdi pénzt is ismertek. Az oláh forint (florenus Valachicus) ismeretlen a numizmatikában, de az egykorúak bizonyosan szélteben ismerték, különben hogyan vette volna be egy hagyatéki leltárba az erdélyi kincstár embere ezen a néven?

Ilyen népies nevekből állítottam össze — egy távolról sem teljes sorozatot — melyet betűrendbe szedve az alábbiakban közlök.

Barna garas, barna pénz. A Bethlen korában lefolyt inflációs politikának termékei. Nevüket színük, tehát nagy réztartalmuk miatt kapták. Huszár Lajos szerint talán körmöcbányai — minden esetre királyi — veretek.

1624. »el nem veszik az posonyi 5 pénzest és az apró pénzt; hanem az egész tallért, aranyat és barna garast.« M. Gazdaságtört. Szemle VII. 32.

1626. »Egy hojagban ... három pénzes garas és barna apro pénz vagyon.« Károlyi oklev. IV. 225.

Bitkowsky (Bitkovi, Pitkofsky) garas és poltura. Rossz lengyel ezüst pénz, mely a XVII. században, főleg az ország északi részében volt elterjedve.

1626. »Grossi Byttkocziani ... ex media parte cupro cusi.« Eperjesen — jelenti a szepesi kamara — 4 denár értékben futnak. Egy tallérért előbb szívesen adtak 50 ilyen garast, de mivel a tallér ára csökkent, ma már csak 40 garast adnak egy tallérért Sáros és Szepes megyében. OL. Litt. ad Camer. Poson. 1626. júl. 26. és OL. Szepesi kam. Litt. f. 15. n. 133.

1628-ban Pitkofsky néven említik. M. Gazdaságtört. Szemle 1903. 5.

1628. »Byttkowsianorum Grossorum« (Eperjes). OL. Litt. ad Camer. Poson. 1628. júl. 23.

1630. »Grossi vulgo Bitkocz Polturak 977., singulos pro singulis 4 denariis computando.« N. Múzeum, kéziratár, Fol. Lat. 90 (I. 2885. sz.). (Kovachich)

1635. »hettwen eótt forenton az meliet eö Kegielme ennekem egyczersmind megh Adott mastani három penzen keleö és folio Bitoczki poturakott.« Károlyi cs. lev. f. 32. n. 151.

1635. Almássy István kassai kereskedő végrendeletében »bittkoczi poltura«-t is említ. Kerekes György: Nemes Almássy István kassai kereskedő, 171.

1650. »Poltura aliter Bitkowski« értékét Trencsén megye leszállította 3—2½ denárról másfél denárra. Corpus Statutorum IV. 1. 297.

1677. »azt bitkovi forintjával (kell) megfizetni.« N. Múzeum, kéziratár, Quarta Hung. 2294. (Tagányi jegyzetei).
- Bomlott forint.* »Ez a számlálás neme kezdődött 1694-ben, de 1695-ben cassaltatott« idézi a Nyelvtörténeti Szótár után Gombóc—Melich.
1694. »Utoljára ez szegény hazából . . . lengyel s egyéb féle apró pénz annyira kihordották, hogy . . . akármely országos vásárokon . . . 40 polturás vagy rénes nevű nagy Garasoknál, Guldeneknél egyebet nem találhatott volna az ember. Sőt azt is ezen Észteendőnek vége felé olykor devalválták a 120 pénzről 105 pénzre avagy némelyeknek nem helytelen intenziojuk szerint Bomlott forintokra.« Babocsay Izsák: Fata Tarczaliensia (Rumy, Monumenta Hung. I. 132 és rosszabb kiadásban Adalékok Zemplén vm. tört. 1902.)
- Botos tallér.* Miután a régi nyelvben botnak¹ nevezték a buzogányt, talán gondolhatnánk erdélyi fejedelmi veretekre, melyeknek előlapján gyakori a fejedelem képe, buzogánnyal a kezében, ennek viszont ellentmond az, hogy mindkét adatunk a Dunántúlról származik, ahol az erdélyi veretek igen ritkák.
1655. »botos tallért, grézi forma tallért, kettős aranyat.« Tihanyi apátság tört. I. 665.
1711. »Négyes arany 1., Eötös Lánzos arany 1., Dupla arany 5., Simpla 4 forintos. arany 48 . . . Botos tallér 5.« OL. Batthyány lev. Inventáriumok.
- Budes.* Zsigmond király valamelyik denárjának a neve.
1390. »marcas denariorum Budes dictorum.« Mon. civit. Zagrab. I. 317.
- Bromberger.* Lengyel poltura.
1659. »Polturaky vel Bromberger 4 nummulis« (forog). OL. Acta Publica f. 10. n. 24. és Szepesi kam. Litt. f. 30. n. 69.
1676. A pozsonyi kamara leküld a szepesihez egy kimutatást az 1676-ban vert külföldi arany- és ezüstpénzekről. Ebben: »10. (Pollnisch) Brumbergher gehen auf die Mark 200 Stukh, halten in sich fein 5 $\frac{3}{4}$ Loth und khomen auf die Münz auf 24 18/23 gulden.« OL. Szepesi kam. Litt. f. 52. n. 24.
- Bukovecz.* Lengyel pénz, melynek forgalmát a kamara 1700-ban eltiltotta.
1700. N. Múzeum, kéziratár, Fol. Lat. 90 (l. 2796.) (Kovachich.)
- Czanfroni tallér.* (Ciffroni) Olasz tallér lehet, mert a délvidéken fordul elő. (Varasd)
1635. »In sexto sacco sunt Czanfroni, quos mihi in solutionem dederunt ex Ozoly, talleri 400.« OL. Lymbus II. f. 18.
1684. »deinde in Ciffronis Argenteis 786 Rhen. et denariorum 40 . . .« OL. Canc. Acta Particularia f. 2.
- Cziklin arany* (czikliny, cikkin, cikkel, tzikel). A velencei arany (zecchino) magyar neve a XVII. században.
1624. »200 cikkin« Múzeum, Fol. Hung. 67. (Bethlen Gábor számadáskönyve).
1678. »4 cikkeny arany — 10 tallér.« Erdélyi Orszgy. Eml. XVI. 352.
1680. »15 cikklinyi arany.« OL. Békassy cs. 1654. jún. 13. (Oklevél hátára írva egykorú kézzel).
1683. »Czikin arany.« Értéke akkor 5 frt. Vajda Emil: A vargyasi Dániel cs. 377.
1688. »Zechino 5 flor. 17., Turchesi 2., flor. 6., Talleri mesti flor. 1. OL. Jány cs. f. 2.
1694. »cikkin aranyakat n. 51 . . . egy-egy aranyát computálván harmadfél orosz-lános tallérokban, mely in summa teszen talleros leone signatos n. 127 $\frac{1}{2}$.« Sándor Imre: Sándor cs. lev. 159.
1699. »halasiaknál 50 cikkel aranyig való adóssága volna.« Nagy Szeder: Kiskun-Halas II. 99.
1708. »Körmöczi, Erdélyi és Cikkel (Zecchino) Arany in Rhen. flor. 6. kel.« Eötvös Miklós jelentése Károlyi Sándorhoz. N. Múzeum, kéziratár, Quarta Hung. 1525. IV. 321.
1715. »Veneti itidem Czikin dicti.« OL. Acta Publica f. 48. n. 27. §. 3. és 4.
1771. »Cichini« értéke: 4 frt. 18 kr. OL. Acta Publ. f. 48. n. 43.
1783. »Körmöcziensis florenus, Tzikel Venetianus«-értéke 4 frt. 22 kr. Madari István: Compendiosa Arithmetica, Vác 1783.
- Csillagos tallér.* Minden esetre olasz, valószínűleg velencei tallér. Ilyen néven ismerik az éremkereskedők katalógusai is.²
1623. »olaz talerth, kitt chilagos talernak hiak, el valthatiak eött pinz hean mas fel forinthert io apro penzen.« OL. Batthyány lev. Miss. Somogyi András 1623. VIII. 14.

¹ Pl. 1424. »unum baculum ferreum buzgan vocatum.« Pesty Frigyes: Krassó vm. tört. III. 306.

² Fejér 1903. 21., 1905. 27., 1927. márc. 60. árjegyzékei és Walla 1902. 60.

Fehér pénz (garas, poltura, krajcár). Fehérezüstnek nevezik azt az ezüstöt, melyben semmi arany nincs.³ A hamisítványokat is szokták fehéríteni — higannyal — de ezek a színüket hamar elvesztik. Néha egyszerűen ezüstpénzt jelent, szemben a rézpénzzel.^{3a}

1545. »Feir penz, ospora, filler.« OL. Nádasdy lev.

1566. Pozsony megye adójában befolyt »in bapcis flor. 13., in moneta alba flor. 165., in currenti moneta . . . in moneta Viennensi flor. 36. den. 48. Wiennenses 2.« OL. Lymbus II. f. 2—3.

1575. A nagybányai pénzverőház beszállított a szepesi kamarához: »item in Albis flor. 1500.« OL. Lymbus III. f. 9. (XVII. sz.)

1576. A kassai pénzverde átadott a szepesi kamarának 400 forintot »in weiser Mynzt.« OL. Misc. Montan. et Monet. f. 3.

1631. »in Albis flor. 29. in Silling flor. 21.« OL. Lymbus III. f. 9. (XVII. sz.)

1705. Archivum Rakoczianum I. o. IV. k. 328.

1727. »Nagybánya beküldött a szepesi kamarának »in Alba vero moneta Rhen. flor. 600 . . .« OL. Misc. Cameralia f. 5.

1612. »az feyer garasokat sehol el nem vették.« OL. Litt. ad Camer. Poson 1612. máj. 13.

1613. »Feyer garast semmiképpen el nem vehettnj, miwel immar az egez Orzagban prohibealtatott.« OL. Acta Eccl. f. 45. n. 22.

1615. »mastan iaro fejer garas.« Erdélyi Országgyűlési Emlékek VII. 253.

1631. »grossus albus.« OL. Lymbus III. f. 9. (XVII. sz.)

1623. »el nem veszi Kegelman az feier polturat es az Taliert negi forintban.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1623. 20. (Mocsáry Balázs).

1695. Nagybányai fekete 1 kr. finomsága 1 lot, 2 qu. 1. d. vernek belőle 281 $\frac{3}{4}$ darabot.

« fejer 1 kr. finomsága 1 lot, 2 qu, 2 d. vernek belőle 304 $\frac{11}{16}$ darabot.

« fekete duarius, finomsága 1 lot, —qu. 2. d. vernek belőle 421 $\frac{7}{8}$ darabot.

« fejer duarius, finomsága 1 lot, 1 qu. —d. vernek belőle 468 $\frac{3}{4}$ darabot.

»khombt dennach von diszen 2 Sorten die Wiener Marck fein Silber hinaus gegemüntzer auf 50 fl. Reinisch.« OL. Szepesi kam. Benigna Mandata 1695. n. 3.

Fejes garas. Talán II. Mátyás bécsi garasa, melynek előlapján az uralkodó képe van.

1624. »ky feyes garas, ky Slesinger s ky Mattias kiralj garasa.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1624. (Zarka Ferenc).

Fogas tallér. Mint maga az oklevél elárulja, Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem pénze, hátlapján a Báthory címer sárkányfogaival.

1700. »28 Talleri Ferdinandi Primi Graecensis cussionis, item 7 Imperiales vulgo Fogas Tallerok, Sigismundi Bathory, principis Transylvaniae.« Vasvári kápt. Prot. 1700. n. 86.

Funtos tallér. Osztrák tallér fajta.

1639. »sakban Funtos és Korona Tallér 32, tészen flor. 48.« OL. Batthyány lev. Számadások.

1642. »Funtos tallér 55=73 frt. 64 $\frac{1}{2}$ d. 2 W(iennenses).« OL. Batthyány lev. Miss. Jobbágy Dániel 1642. márc. 10.

Formális (arany, oroszlányos, tallér). Ha aranyat vert aranyban, tallért vert tallérban — és nem egyéb pénzfajokban — fizettek, ezt úgy fejezték ki, — a XVII. sz. végéig — »in specie.«⁴ Magyarul: aranyul, tallérul⁵ fizettek, a XVIII. században »formális« aranyat fizetnek.

1678. »Oroszlanos formalist adtunk 60-at.« Szilády—Szilágyi: II. 151.

1678. »Formalis tallerokat adtunk 200 tallert.« Szilády—Szilágyi: II. 151.

³ 1555. »At vereor, ne sit Album Argentum, nil continens auri, est autem proba de eo facienda.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1555. szept. 18. (Wernher jelentése.)

^{3a} Archiv. Rákócz. IV. 324.

⁴ 1452. Zichy oklev. IX. 364.; 1689. »Aurei in specie nro 417., Imperiales in specie n. 19.« OL. Acta Eccl. f. 70. n. 104.

⁵ 1659. »adgion nekem mast kölczön . . . 100 forintot akar araniul, Graeczi Tallerul avagi közön-séghez Tallerul, Skudovul, garasul vagi apropenzwl. OL. gersei Pethő lev. 1659. szept. 26. (Gersei Pethő György).

1707. II. Rákóczi Ferenc kölcsön vett »2000 jó mértékű, formalis aranyakat.« Károlyi oklev. IV. 600.
1726. »ex domo monetaria Nagy Banyaiensi in 600 formalibus aureis, quemlibet per flor. Rhenenses 4/10 computando.« OL. Misc. Cameralia f. 5.
1727. »Aureos formales Nagybanysenses n. 2183., quemlibet flor. Rhen. 4.« OL. Misc. Camer. f. 18.
1731. »in Aureis formalibus« beadott Nagybánya 2640 Rhen. flor.« OL. Misc. Camer. f. 18.
- Fülöp tallér.* Gyakori, hogy a tallérokat kibocsátójukról: Mátyás, Leopoldus, stb. tallérnak nevezik. A Fülöp tallér kétségtelenül spanyol pénz volt.
1620. »Hispaniay és Philöp Taller 220., Rhen. Taller 160 penzben iarion ezutan.« OL. Acta Publ. f. 9. n. 20.
1709. Értéke: 12 Fülöp tallér = 20 frt. Franckler, Caspar: Rechen-Kunst, Wien, 1709. 54.
- Gráci (gréczi) tallér.* A XVII. sz. egyik legkedveltebb fizetési eszköze nálunk, a stájer főherceg tallérja volt.
1623. »Porgamas (Bergamasco) mind ez olyan gerezty taler formara az olyan tallerokat öntesel önteti; valamint az Leopoldus talera van veretve, ü is azon formara szinten valtoosztatyja es aval mind ekoraihoz fizetöt bőr es ökor araba töb szaz ezör forintnal.« OL. Batthyány lev. Miss. Somogyi András 1623. VII. 19.
1632. Értéke: 1 frt. 60 denár. Szilády—Szilágyi: I. 31.
1638. Értéke: 1 frt. 80 denár. Szilády—Szilágyi: I. 62.
1665. »botos tallért, gréczi forma tallért.« Tihanyi apátság tört. I. 305.
1693. Értéke: 210 pénz. Onadi János: Practici Algorithmi... Kassa 1693. 18.
1700. »28 Talleri Ferdinandi Primi Graecensis cussionis« fizetnek még 1700-ban is Szombathelyen. Vasvári kápt. Prot. 1700. n. 86.
- Horgas.* A Máriást, melynek az értéke 17 kr vagy 34 pénz (denár) az erdélyi románok horgasnak nevezték.
1701. Gyergyóalfalu »ecczer egy máriást, ecczer dénár 48, azt sem adhatá meg, hanem egy tinót ada érette, az egy horgast az gazdája fizette meg.« Sándor cs. lev. I. 178. p.
1755. »34 pénz = 1 Horgas seu marianus« (Valor pecuniae Germanicae secundum Valachos in Transylvania). Höll, Maximilianus: Elementa Arithmeticae., Kolozsvár, 1755. 86. V. ö. Draganu: Horgas. (Buletinul Soc. Num. Rom. 1923). Huszár Lajos közlése.
- Horvát dénár, régi.* A XVIII. század elején a Drávántúl forgalomban volt egy pénz, régi horvát dénár néven. Ebből 4 ért egy garast, 3 régi horvát dénár pedig 2 patacskát.
1715. »Denarii Croatici antiqui... 4 Croatici antiqui denarii = 1 garas... 2 Patachkae Croaticae et 1 antiquus Croaticus denarius ipsis additus = 1 garas.« OL. Acta Publica. f. 48. n. 27.
- Kacsinka.* 1551. Vizsgálat Nagyszombatban pénzhamisítás (bécsi Pfennig) miatt: »vidisset quendam formam numismatis Kachinka vocati«... »habentem formam Kachynka, sed immundam, non purgatum.« OL. Misc. Eccl. et Relig. f. 1.
1577. Említi: Hárs János: A debreczeni Aritmetica, 1577. 43., az 1938. évi sárospataki kiadásban, mint pénzt. (A Nyelvtört. Szótára II. 75. hivatkozik).
1595. »egy kachynka.« OL. Múzeumi törzsanyag (Panka Istvánné marhája).
- Keresztes pénz.* Zsigmond király valamelyik dénárja.
1434. »400 florenos presentis monete keresztes penz vocate.« OL. DL. 12.636.
- Kétfejű sasos tallér.* 1623. »az új tallert, az kett feiw sassost nem akartak elvenni, az okaerth mas formara kerte verettetny... nem tudhatom, ha meg vetik e azt is, úgy mint az előbbeny kett feiw sassos uy Chazar tallerat avagy nem.« OL. Batthyány lev. Miss. Somogyi András 1623. VIII. 18.
- Karikás garas.* 1626. »Quantum ad cūsum et valorem monetarum, utpote grossorum a modo deinceps grossi, qui vocantur lencsés garas pro 4 denariis, alterius generis grossi, utpote Karikás garas pro 3 denariis... acceptentur. Corpus Statutorum V. I. 108. (Zala megye).
- Két sasú Madonnapénz.* 1595. »ket sassw modonna penz.« OL. Múzeumi törzsanyag 1595. ápr. 6.
- Kettős bécs.* A legkisebb értékű osztrák pénznek bécs (Wiennensis) a neve. Ebből három ért egy magyar dénárt. Kettős bécs nem ismerünk Ausztriából, Salzburgban pedig vernek ugyan 2 Pfenniget, de azt meg nem nevezzük bécsnek.
1552. szept. 9. »per eundem Marcum Bornemyza in Kettheos Bech misi eo florenos XX. OL. Nádasdy lev. Számadások.

Kettős táblás pénz. Valamelyik püspök (Salzburg, Olmütz stb.) pénze.

1696. »az kétfejű sasost, mind az Máriást 17 krajczárban, az egy fejű sasost és az püspök pénzét, az Kettős táblást is . . . mindenki el venni tartozik. Hornyik János : Kecskemét tört. III. 283.

Kurta forint. A középkori florenus brevist⁶ oklevéltáraink szerkesztői kurta forintnak fordítják, de ezen a néven a középkorból nem ismerjük. A XVI. században a kurta forintot egynek veszik a rénes forinttal. A XVII. században — ekkor már magyar nevét ismerjük — egy számítási forintot értenek alatta, melyet Debrecenben 16½ garasnak tekintenek (ez esetben tehát egynek veszik a későbbi paraszt forinttal), azon túl — a XIX. sz. elejéig — 50 krajcárnak veszik. Az egri forint⁷ ugyanennyit ér, tehát azonos vele. 1775-ben a Helytartótanács⁸ eltiltja használatát, de még a XIX. században is ismerik.

1533. »8000 florenos curtatos vulgo raynichky« szerepel egy házassági szerződésben. Blagay oklev. 463.

XVII. sz. közepe (é. n.) »Azon kurta forint penigh 16 s fél garast téssen«. OL. Lymbus II. f. 18.

1687. »florenos 100, i. e. száz kurta forintokat.« Szilády—Szilágyi II. 159.

1775. »Monetae florenorum Kurta et Vonás suffertur«. Muzeum, Kovachich, Mart. Georg.: Adversaria pro commentatione numeris, ponderibus, mensuris et monetis Hungarorum 2439. sz. (Erre a rendeletre utal: Zsilinszky Mihály: Csongrád vm. tört. II. 171.)

1798. A magyar vagy kurta forint értéke: 50 kr. Schwartzner: Statistik 252.

1809. Kurta forint = Ungaricus florenus imaginarius ordinarius, 50 cruciferos complectens. Simai: Szótár. 199.

1843. Említi régi magyar vagy kurta forintot. Bocsor István: Számvetési kézikönyv. Pápa, 1843. 178. 1.

Kurta tallér. A másfél frt. vagy 90 kr. vagy 150 dénáros tallér neve a XVIII. században: kurta tallér.

1743. Marothi György: Arithmetica vagy Számvetés mestersége. Debretzen, 1743. 160.

1809. Simai Szótár 126.

Lábas pénz. Valamelyik denár neve.

1444. »50 florenos monete Labas pénz.« OL. DL. 13846.

Lencsés garas. 1626. »Quantum ad cursum et valorem monetarum, utpote grossorum, a modo deinceps grossi, qui vocantur lencsés garas, pro 4 denariis . . .« Corpus Statutorum V. 1. 108. (Zala m.)

Lepér. Török ezüst pénz, mellyel csak a XVIII. század utolsó negyedében találkozunk.

1679. »Item egy lepért.« Szilády—Szilágyi: II. 71.

1680/81. »Isop Mihaly Nagy Szombatban Bosnyák Judit ö Nagsagatol kért 1 lepért.«

Szilády—Szilágyi: II. 82.

1682. 1 török arany értéke 15 lepér. Hornyik János: Kecskemét tört. II. 201.

1683. »mert bizony minden marhára fellyebb egy-egy lepért veszünk.« Nagy Szedor István: Kiskun-Halas tört. II. 50.

Láncos arany.

1711. »Eötös lánczos arany 1.« OL. Batthyány lev. Inventar.

Makkos poltura. Valószínűleg lengyel pénz.

1623. »se audivisse, quod hisce diebus polturarum summam aliquam Makkos dictarum« vitt ki valaki Sziléziába. Ugyanakkor egy másik tanú vallja, hogy »Konkoly transtulisse polturas, Makkos dictas.« OL. Acta Publica f. 16. n. 61.

1630. »Grossi Olii et Makkos polturak.« (Kassa). Múzeum, Fol. Lat. 90/1. 2892. sz.

Medvés tallér. Svájci, valószínűleg sanktgalleni tallér, mert bár több svájci város vert medvés tallért, csak ennek a veretei találhatók meg sorozatban — ebből a korból — a Nemzeti Múzeum gyűjteményében.

1645. »24 medvés tallérok föltre attunk 1 f. t 20 dénárt.« Szilády—Szilágyi: I. 119.

Morvai forint. 1611. Szely György vett kölcsön »eöttven morvay forintott.« OL. Múzeumi törzsananyag.

⁶ Talán azonos a flor. brevis a flor. parvussal.

⁷ Pannohalmi RT. V. 378. és Zsámbéki László: Magyar Művelődéstört. Kis-Lexikon, 129.

⁸ A helytartótanács rendeletét: a zólyomi levéltártól idézi: Muzeum, Fol. Lat. 90/1. 3323. sz. (Kovachich).

1664. 1 Mährischer Gulden = 30 Groschen. Arithmetica . . . MS. M. N. Oct. Lat. 617
Német forint. A rénes forintnak ez a neve a XVII. század második fele óta. Értéke a XIX. sz. közepéig 60 kr. volt.

1661. »super 1000 florenis Germanicis«. OL. Pozsonyi kam. Litt. Cam. Scepus. (raksz. 1199).

1689. »55 florenos Germanicales«. Nagy Szeder István: Kuskun-Halas. II. 75.

1708. jun. 3. »Egy Német forintos in cruciferis 37½«. N. Múzeum kéziratár Quarta Hung. 1525. IV. 321. (Eötvös Miklós jelentése Károlyi Sándorhoz).

1714. »egy német forint ára hus« (Jászdósa). Adatok az egri egyházmegye tört. I. 240.

1763. »az Nagy Atyám meg is sarczoltatván 1000 német forintig.« Adatok Zemplén vm. tört. V. 279.

1773. »... requiráltam... Édes atyámat 5000 Német forintokig oly conditioval, hogy magamat obligálom azonn 5000 Rhenenseseknek visszafizetésére.« Vajda: A vargyasi Dániel család. 559.

1788. »egy mérő tiszta búza 4 német forint.« Magdics: Diplomatarium Ráczeviense 143.

1809. »Rénes forint = német forint = florenus Rhenensis 60 kr. valens.« Simai: Szótár.

Oláh forint. Egyik oláh vajdaság sem veretett forintot, tehát a vajdaságok területén forgó idegen, talán lengyel pénzre lehet gondolni, értéke: 1 frt. 40 denár volt.

1704. Szeben: »In florenis Valachicis 167, à 1 flor. 40. d., facit florenos 233 d. 80.« (Egy királybíró hagyatékában).

Orlak. Török ezüstpénz, tallér féle.

1666. A nagyvezér kérdezte, »mitsoda féle pénzt (hozott adóba az erdélyi követ), izentem, arany, gréczi tallér, orozslános, szeges, orlak kevés timonnal.« A gréczit, orlakot és timont elfogadta, de »az orozslánost suppláláni parancsolta, az szegest aranyra cserélni, mely 4 zsákkal volt.« M. Tört. Emlékek. V. 304.

Oroszlános tallér. Ez — a későbbi idők egyik legelterjedtebb fizetési eszköze — 1575-ben tűnik fel nálunk. Értéke mindig alatta marad az Imperiális vagy Solidus talléroknak.

1575. »Az ketth saz tallerath hattra kwltek, azt monttak, hogj nem wezyk el: merth Oroszlanos Taller. Ugyan pyskaltak benne, minth az tyk az köles kozoth. Nagjsagod, ha el vetteti az ketth saz oroslanos Tallerth, oda adom. Nagisagodnak.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1575. aug. 13.

1576. »In Leoninis flor. 245 d. 50. In bonis Talleris flor. 582.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1576. ápr. 28.

1576. »de Tallero Leonis signum ferente, utrum sint acceptandi« kérdezi a kamarától Káldy harmincados. OL. Litt. ad Camer. Poson. 1576. júl. 24.

1576. jún. 19. Jánosháza. Devecseri Choron János írja Sopron városának: »de en Vgyan masthan megh mondom, hogy orozlanos thallerth es hytwan thallerth el Nem Wezek.« Sopron város lev. Lad. V. et E. f. 1. n. 41.

1634. »orozslános tallért egész gyanánt nro. 8½.« OL. Lymbus.

1664. »20 orozslányos tallért kölcsön.« Erdélyi egyháztört. adatok. I. 157.

1679. »Oroszlányos tallért nro. 49., mely teszen flor. 88 (d.) 20.« Szádeczky Béla: Apafi Mihály fejedelem udvartartása 259.

1683. »Tallerus Leoninus« értéke 2 frt. Vajda: A vargyasi Dániel cs. 381.

1685. »Talleros Leones 2 ¼ = 4 frt. 50 d.« Vajda: A vargyasi Dániel cs. 388.

1687. »12½ talleri Leonici, valoris 1 flor 50 d.« OL. Lymbus III. f. 28 (XVII. sz.)

1694. »in summa teszen talleros leone signatos nro. 127 ½.« Sándor Imre: Sándor cs. lev. 159.

Ort. Nálunk csak számítási pénz, negyede valami nagyobb pénznek, de külföldi ortok, mint kivert pénzek — pl. danzkai, lengyel, ort stb. — forogtak nálunk is. A XV. században medius és parvus orttal is találkozunk.⁹

é. n. (XVI. sz. első fele) »harom ort penzt«. OL. Misc. Milit. f. 1.

1665. 1 ort 40 pénzzel egyenlő (lengyel). Erdélyi Orszgy. Eml. XV. 158. (1665. XI. tc.)

1730. A lengyel ort értéke nálunk 22 kr. Múzeum, Fol. Lat. 90/2.12.

⁹ Fejérpataky: Magyarországi városok régi számadáskönyvei. (Groszmann Malvin: Bártfa város 1418—1444. számadáskönyvei).

1743. A parndorfi iskolában úgy tanították, hogy 1 frt. (60 kr.) = 4 ort, »1 ort = 15 kr oder 2 Ungarisch oder 2 Schilling.« Egyetemi kéziratár, E. 14. (Rechenbuch 1743).
1798. »Ort = $\frac{1}{4}$ von Bauer Gulden. Schwartner : Statistik 252.
- Öreg garas* (gurus). Török ezüst pénz. A XVI. században tallérral veszik egynek, de a XVII. sz. második felében már jóval kevesebbet ér.
1642. Nagykőrös adója 1642-ig 510 gurus volt, azontúl 800 gurus lett. Szilády—Szilágyi : Okmánytár a török hódoltság tört. I. 12. sz.
1679. »öreg garasul (négyével számlálván forint számra).« Szilády—Szilágyi : II. 73.
1681. »az török aranyat 12 öreg garasban, az Oroszlános tallért 5 öreg garasban, az Zalotát 3 öreg garasban (kell elfogadni).« Hornyik : Kecskemét tört. III. 283.
- Pác.* (Batzen) Svájci vagy délnémet ezüstpénz, melynek értéke nálunk a XVI. században 4 kr. vagy 5 denár volt. 15 pác egyenlő 1 rénes forinttal.
1530. »in grossis . . . wigo pacz flor. XX.« OL. DI. 26. 266.
1544. »Attam nolcz pacczot, ki tezen neguen három penzt.« OL. Nádasdy lev. 40.
1553. »Oszpora 17, Tallerii 22., In pacz flor. 5.« OL. Kisfaludy lev.
1557. »singulum florenum pro 60 cruciferis vel 15 pacys computando.« OL. Lymbus II. f. 14. b.
- Pallosos tallér.* Nyilván százsz tallér, melynek előlapján gyakran látható a választó fejedelem pallost (egyenes kardot) tartó képe.
1633. »Greczi tallert szeges talleral együtt n. 176., pallosos tallert 8. Pesty : Krassó vm. tört. IV. 294.
- Paraszt forint.* (Bauergulden) Számítási pénz Észak Magyarországon (Szepeesség). Értéke 49 $\frac{1}{2}$ kr. vagy 33 poltura. Említi :
1798. Schwartner : Statistik 252.
- XIX. sz. első felében. Walther László jegyzeteiben. N. Múzeum, Quarta Hung. 1525. IV. 299.
- Patacska.* A XVIII. század elején a Drávántúl forgalmi pénz.
1715. »2 Patachkae Croaticae et unus antiquus Croaticus denarius ipsis additus = 1 garas«, mondja a délvidéki harmincadokon forgalomban volt pénzek jegyzékében a harmincados. OL. Acta Publica f. 48. n. 27. §. 4.
- Pecsétes libertás.* II. Rákóczi Ferenc ellenjegyes libertása.
1707. »Elhitettük magunkkal, hogy inkább fogh folyni az ezüst pénz, mintsem a Petsétes Libertas.« OL. Acta Publica f. 29. n. 22.
- Példázó pénz.* Próbaveretet vagy mintát értettek alatta. Készíti a példametsző (Stempel-schneider). Példázó vasról (verőtő) is hallunk.¹⁰
1663. »Az olvasztásra beadott és belőle vert arany, tallér, ezüst és példázó pénzről« a nagybányai pénzverő elszámolásában. OL. Misc. Montan. et Monetaria f. 1.
1668. »talált az mihely alatt egy summa pénzt, négy polturás garast, példa nélkül, mellyen semmi forma nem volt« . . . »Czinált a féle hamis pénzt . . . , az formákat is látta ezen fatens szemeivel nála.« OL. Litt. Camer. Scepus (raksz. 1203).
- Pexaria arany.* Valamilyen olasz aranypénz lehetett.
1652. »Pexaria aranyat attunk nro. 100, facit florenos 360.« OL. Lymbus III. f. 8. (XVII. sz.)
- Purdi pénz.* Valamilyen török pénz lehet, mert török raboknak próbálták becsempészni.
1646. »hamis purdi pénzt váltani.« Oklevélszótár.
1647. »az többi Rabok számára piritot hust, kását etc. hozot s az piritot hus között két giüszüben volt feier purdi penz flor. 55.« OL. Batthyány lev. Miss. Nemsem István.
- Rézforint.* Amint a jó denárokból 100-at számítottak egy magyar forintra, épp úgy — magyar szokás szerint — 100 réz denár ért egy rézforintot.
1527. Batthyány bán számadásaiban : »De pecuniis judeorum in cupreis monetis dati sunt flor. C.« OL. Batthyány lev. Memorabilia 989. sz.
1527. Frangepán Kristóf kölcsön vett »250 florenos in cuprea moneta, per 3 cupreos pro uno bono et veteri Hung. moneta computando.« Frangepán oklev. II. 388.
1528. 3 réz forint ért egy magyar forintot. »in cuprea pecunia . . . exegit flor. CCC. d. LVII., facientes florenos CXVIII. d. XXX. . . in cuprea pecunia flor. CXVIII. d. 80 . . . unum chetherth vendebatur pro cupreis florenis flor. II.« OL. U. et C. f. 4. n. 41. (Csókakői urbarium).

¹⁰ Erdélyi Országgy. Emlékek XVI. 224.

Sain. (sahin). Török pénz neve 1619-ig.

1595. »kültem . . . 3 ezüst karikát, két darab lapos ezüstöcskét, 3 saint, 1 aranyat, 2 tallért.« Székely oklev. V. 159.

1602. »Három vagj negj forint ara o penzt, oszporával és sahinnal elegy.« OL. Múzeumi törzsanyag (Bellényi Zsigmond végrendelete).

1619. Borsos Tamás naplójában írja »ez nap (nov. 25.) jelent meg az új török pénz Konstantinápolyban, melynek neve oszmanin, eddig a neve perzsa volt : sahin.« Erdélyi tört. adatok, II. 256.

Solden. 1456. V. László király elrendeli, hogy Somogy megyében »cum moneta Solden vulgariter nuncupata« fizessék a tizedet, ne pedig »cum alia moneta videlicet Wiennensi.« Pannonhalmi Rendtört. III. 74. sz. oklev. (H. O. II. 31.)

1461. »pro uno floreno auri et 40 denariis monetae Solden.« N. Múzeum, Quarta Hung. 1968. VIII. 432. (Pécsvárad bíró oklevele).

Szeges tallér. Így nevezik az erdélyi tallércsegelyt a XVII. században.

1633. »Greczi tallert, szeges tallert egyut nro. 176, pallosos tallert 8.« Pesty : Krassó vm. tört. IV. 294.

1635. A portára küldöttek »Sarga aranyat nro. 3.888, Szeges tallert nro. 8.931. Item nro. 2.440.« OL. Lymbus III. f. 28. (XVII. sz.)

1639. »Küdtünk az portára graeci és szeges tallérokat.« Magyar Tört. Emlékek V. 53.

1666. »Vittek Törökországba adóba arany, g.éczi tallér, oroszlanos, szeges (tallért), de a szegest aranyra kellett kicserélni, nem fogadták el.« Török-Magyar Tört. Emlékek VI. 304.

Szegletes tallér. A tallércsegely neve.

1684. »Bethlen Gábor szegletes eöreögh talleri 45, maga képe raitok, mellyeket in A. 1627. esztendőben vertek volt.« OL. Lymbus III. f. 28. (XVII. sz.)

Timfa (timf). Lengyel ezüstpénz, mely nevét Timpff kamarabérlőtől vette. Magyarul lengyel-forintnak nevezték. Egyszer lovas timfa névvel is találkozunk, mert például 1664-ben ilyen hátlappal verték.

1683. Rossz pénzt küldött »Lovas timfát es mostan uyonna vert lengyel négy polturás garast, olyat mas(kor) ne is külgyen, mert bé nem veszik.« OL. Szentiványi cs. lev.

Timon (timony, temmin, demmin, timot). 1663-ban a török hódoltság területén francia pénz jött forgalomba. Először a rimaszombati harmincados jelentette a kamarának, és mutatóba küldött néhányat, melyek azonban nem maradtak fenn a levéltárban, Szerinte 3 féle volt : az egyik XIV. Lajos király, a másik Guillemus francia palatinus nevét viselte, ezekből 8 járt egy tallérban, a harmadik kisebb : 2 polturában veszik el. Az első kettőt timot, a harmadikat cruz néven ismerik. 1672-ben francia nevét is említik : »Demyn vel Luyssin.« A XVIII. század elején még forgalomban van.

1664. I. 4. Török Bálint rimaszombati harmincados jelenti, hogy gall pénz jött forgalomba (Gallibus . . . pecuniis uti). »Az egész Alföldchegeen, az Duna Tisza között miczas penz forog es iar. Im az meninek szerit tehettem, Kglteknek latoul fel küldtem, az polturat, öt penzest nem is halia megh az török, mind csak illien penzt kivan az arus ember is. Ujvar megh vetele után mind ilyen penzel fizetet az Nagi vezer harom holnapra az egész tabornak. Ki neve raita, megh tetczik. Az penz harom fele, az kin az kiralj neue es az öczeje Guilhelmus palatinus neve vagjon, 8 iar egi tallerban, kett kett poltura van az kisebbik. P. S. A nagibik penzt timotnak hija az török, az kisebbiket Cruz. OL. Litt. Cam. Scepus. (raksz. 1201). 1664. jan. 8. melléklete.

Pozsonyi kam. Litt. Cam. Scepus. (raksz. 1208). 1673. I. 20.

1663. »Akkor timo pénzen vesztettünk 15 timot.« Szilády—Szilágyi : I. 313. és 315.

1665. 1 timon = 15 pénz. Erdélyi Orszgy. Eml. XV. 158. (1665. XI. tc.)

1672/73. »3 aranyat cseréltünk 13 timonyával.« . . . Item egyszer váltottunk egy aranyat 13 timonyával. Item egyszer egy tallérért 13 timont . . . Item 2 tallérért 26 timont. Item 7 tallért váltottunk 13 timonyával. Hornyik : Kecskemét tört. II. 201.

1673. »cuiusdam Gallicae monetae vulgo Demmyn vel Luyssin vocatae.« OL. Pozsonyi Kam. Litt. Cam. Scepus. (raksz. 1208). 1673. I. 20.

1683. »24 timon . . . facit 12 garast.« Hornyik : Kecskemét tört. II. 202.

1683. »Adtak felül rea 200 timont, teszen florenos 30.« Vajda : A vargyasi Dániel család 376.

1708. »Császá, Gréczi, Körmöczi és Timon Tallérok in Rhen. flor. 2« értékben járnak. N. Múzeum Quarta Hung. 1525. IV. 321. Eötvös Miklós jelentése Károlyi Sándorhoz.

Tult (vagy *Tul*). Talán lengyel pénz, mert értéke éppen fele a zlotynak. 1679-ben 60. d., 1704-ben 70 d. az értéke. Csak Erdélyből ismeretes eddig.

1679. »Oroszlányos tallért nro. 49., mely teszen flor. 88 d. 20, Tulot 8, teszen flor. 4 d. 80, Zlotot nro. 16, teszen flor. 19 d. 50.« Szádeczky Béla : Apafi Mihály fejedelem udvartartása I. 259.

1704. Egy királybíró hagyatékában : »In tultis 3, faciunt flor. 2 d. 10.« OL. Erdély Fiscus Lev. IV. 389. C.

Vas tallér. A Kipper tallérverés egyik terméke. Nem magyar veret, nem is vashból készült, hanem igen rossz ezüstből.¹¹

1626. aug. 4. Márton Szabó Gergely győri polgár végrendeletében: »Aranyam 28. Sima vas tallérom 15 $\frac{1}{2}$ «. Tört. Tár. 1899. 516.

1627. »az Vas tallert pro flor. 1 $\frac{1}{2}$ vette el eö Kegelme . . . seot penigh karos Kondoray Vram 880 flor., az Vas Taller mia.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1627. jun. 23.

1638. dec. 9. Nagyfalvy Gergely váci vál. püspök és győri örkanonok ingóságai közt: »Egy vas tallerbul csinált pohárt«. Győri kápt. orsz. lev. IV. n. 24. 924.

1641. Valakitől elvettek »penzben 52 tallernit, valo roszt, ki vas taller s ki roszt arany volt.« OL. Batthyány lev. Miss. gr. Nádasdy Ferenc 1641. VIII. 19.

1651. Majláth Miklós jogügyi igazgató a szepesi kamarához : »Quod etiam pro ipso dominio Tokajano idem Bethlen pessimam, tunc currentem quidem, sed et post suppressam et alteratam monetam, uulgö Vas taller vocitatum deposuerit, cum maxima difficultate a Georgio Turzo seu haeredibus ipsius acceptatum : exadverso successoribus ipsius Bethlen in bona moneta et plenaria fuisse factam contentationem.« OL. Szepesi kam. Litt. f. 26. n. 1.

Vagdalt fél tallér. Talán a csegely neve.

1663. »33 vagdalt fél-fél tallérokat költöttek el.« Szilády—Szilágyi : I. 315.

Veres pénz. II. Rákóczi Ferenc libertása.

1705. »meg van hagyva Bezzegh uramnak azokra is kiadni verespénzül a fizetést.« Archivum Rákóczianum I. o. IV. 329.

Horváth Tibor Antal

¹¹ 1630. »Viles et Cuprei Talleri Rhenenses 127, quorum terni pro floreno 1 acceptantur.« Kovachich : Adversaria 2890. sz.

1622. jún. 14. »miulta itt Vagiunk, mind Wy penz, ugymint uy poltura, 60 és 120 kraiczaros Tallerozt forognak.« OL. Litt. ad Camer. Poson. 1622. jún. 14. (Krsy Péter harmincados).

Pénztörténeti adatok a XVIII. századból

A hajdúvárosok jegyzőkönyvei a XVIII. századból több pénztörténeti adatot tartalmaznak ama circulárék folytán, melyeket a districtualis főkapitányok a helytartó tanács pátensei alapján küldtek a városoknak, s melyeket azok rendszeresen protocolláltak. — Tartalmaznak ezek a feljegyzések pénzforgalmi, hamisítási, értékelési és átszámítási adatokat egyaránt.

Forint, tallér kivitele. A helytartó tanács rendeli 1771-ben: »A Forintosokat, Tallérokat, akár azok Felső Asszonyunkéi legyenek, akár Császár Tallérok, nem szabad eő Felső örökös országaiból más idegen Országokban vinni és, ha mikor valaki külső Országokra akar kimenni eő Felső Országai határos széliben megvizsgáltatik, s ha 30-nál több találtatik, el vétetik és más pénz adatik érte.» (Prot. Current. I. 190.)

Hollandi aranyak forgalma. 1773: »Felső Asszonyunk s Apostoli Királynénk némely Ttes Nemes Vármegyék Instantiajokra méltóztatott Kegyelmesen resolválni, hogy az Hollandus Aranyak ezenn most folyó Mártzius Havának utolsó napjáig inclusive a Cameralis Cassákban a régi valorokban el vétetődjenek úgy mindazonáltal hogy a mértéket megüssék; Kihez képest kívántam a Nemes Városokonn sietve currentálnom s Hadnagy Uraiméknak értékre adni, hogy a melly Nemes Városoknak in Communi Hollandus Aranyai vagynak, a fent irt Terminusig, úgy szinte a Privátus Lakosok is a kiknek vólnának a Debreczeni Sóházhoz bizvást bé vihetik, bizonyosan felváltják, de azon Terminus után a Hollandus Aranyak confiscáltatni fognak; minthogy pedig az idő rövid, Hadnagy Uraimék ezen Currensemnek tenorát magok Lakossáiknak mennél előbb tudokra adni el ne mulassák, hogy a szegény Contribuens Nép kárt ne valjon.« (Prot. Current I. 282.)

Török aranyak behozatala: 1771: »Bizonyossá tétetődven az is, hogy némely Kalmári Portékákkal, kereskedő Oláhok a Muszka Armadánál többet két száz ezer Vastag Biasszass nevezetű Török Aranyakat fel váltottak, azokat alattomban Magyar Országban bé hozták itt viszont az itteni kereskedő Török Jobbágyoknak Négy forintos és 40 s 50 kros Aranykért által adták a végre, hogy azokon a Török birodalmakon jutalmassabban vásárolhassanak; Senki azért az eő Felső Parancsolatyából az ilyen pénzt el ne vegye és ne vásároljon rajta, különben akinél találtatni fog, azonnal tőlle egy pénz fizetés nélkül el vétetik.« — (Prot. Current. I. 195.)

Lengyel rézpénzek forgalma. 1799. Marty 16. Joannes Petes de Jabloncza hajdúkerületi főkapitány közönséges tudatosítást ad arról, hogy: »Eő Felsőének az a Kegyelmes Parancsolattya, mely szerint a Lengyel Országi Réz Pénzeknek folyamattya minden országaiban és Tartományaiban meg tiltatott, ujra közönségessé tétetni rendeltetik és tilalmaztatik, hogy a Lengyel Réz Pénzek Eő Felső Örökös Tartományaiban sohol folyamatjokat ne vegyék.« (Prot. Circ. Tom. VI. Pag. 297.)

Pénzkivitel. 1799. július 16-án a Hajdúkerület a helytartó magyar tanács parancsából kihirdeti, hogy valamint 25-dik Juniusban ezen Esztendőben a 15.139 szám alatt el bocsátott Kegyelmes Rendelésében a magyar tartománybeli Pénzeknek más idegen Országokra való ki vitelét tilalmazni méltóztatott, úgy azt annyiban is kíványa meg akadályoztatni, hogy azon Pénzeket Tergestumba is másképp Triest mely Tengeri Város az Eő Felső Birtokában vagyon, kivált Passus nélkül senki el vinni ne merészeljen.« (Prot. Circ. Tom. VI. Pag. 322.)

Pápai és olasz pénzek forgalma. 1799. aug. 20. Helytartó tanácsi rendelet a főkapitánytól, mely szerint »a pápai és az ujj Olasz Republicabeli valamint más Revolutióban levő Tartományokban forogjanak, épen meg nem engedtetik: ha tehát valakinél e féle pénzek találtatnának: úgy utasittatnak, hogy azokat a közelebb levő Pénz Műhelyekbe vigyék, a hol is azok a Magok belső betsekhez képpst azonnal fel fognak váltatni.« (Prot. Circ. Tom. VI. Pag. 317.)

Réztaras forgalombahozása : 1799 dec. 10-én közli a Hajdúkerület : »Akarván Eő Felsége a Pénznek ezen mostan Időbeli szük voltát kipótolni, méltóztatott Kegyelmesen el rendelni, hogy e végre Réz garasok készíttessenek : Adatik annak okáért mindeneknek tudtokra, hogy ennek utánna a midőn ezen Réz garas akar kereskedésben, akar más állapotban adásban vagy vevésben elő fog jönni, három krokban mint az ezüst garasok bátran és minden ellene való ki fogáson kívül el vétettessen.« ... (Prot. Circ. Tom. VI. Pag. 340.)

A bankócédula forgalomba hozatala. 1800. július 6-án a kerületi főkapitány közli, hogy az egy és két Forintos nyomán készült Bankó Czedulák folyamadban való tettéteseket az itt rekesztett királyi Kegyelmes Patense által parancsolván Felséges Urunk, minthogy annak minél előbb való ki hirdettetése Felséges Királyi H. T. M. Tanács által kegyesen Rendeltetett, azon Patenst a meg irt végre minden Kesedelem nélkül kívánom közleni.« (Prot. Circ. Tom. VI. Pag. 352—53.)

Pénzértékelés, átszámítás. »Anno 1725. Die 22. Aprilis. Nmzts. Sívágó István Ur eő kgelme megvötte Péter Deák Uramtól eő kgelmétől emlétett Németh István kerttye felét ... a benne talált épülettel és a Vidi s Zeleméri Pusztákon található minden Földgyeivel edgyütt kilenc Máriásokonn és egy Pint bor árrán, melly téssen három Magyar forintokat tizenennyolc pénzeket.« (Prot. A. 55.)

A. o 1737. Die 29. 8 br. Nztes és Vitézlő Szőke Miklós ur megemlékezővén Ns Böszörmény Várossáról ... letéttetett Isten dicsőségének elő mozditására egy körmöczi Aranyat fr. R. 4. k.: 12. (Prot. A. 139.)

Id. Csanády Sámuel hajdúkerületi főkapitány 1771. április 21-én a következő felhívást küldte a hajdúvárosokhoz : »Tapasztalta azt eő Felsége, és a Felséges Instantiák mivelhogy a külső Országokban az Arany Monetáknak valora fellyebb emeltetett, mint az ő Felsége örökös országaiban rendszerint folyása vagy, tehát azon időtől fogva mind a kereskedésre, mind pedig az Arany pénznek az Országban való megtartására nem kevés kár következett ; akarván azért eő Felsége ezen tetemes kárt meg előzni és a maga örökös Országainak és abban lakó Hiveinek használni Kegyelmesen parancsollya eő Felsége, hogy májusnak első napjától fogva a Körmöczi Florencziai és a Venetiai, Czikén egyes Aranyok négy Rhénes forintokban és 18 krokban follyanak ; a Császár és aval egyező Bavariai és Salisburgumi Electoralis egyes és 18 krokban follyanak ; az egész Souverin vagy Belgiumi Aranyak 12 Rh. Aranyak négy Rhenes forint és 14 krok-ban, az egész Souverin vagy Belgiumi Aranyak Hat Rhen. for és 20 kr. follyanak. Egy Hollandiai 4. Fr. 13 $\frac{1}{3}$ kr.

Ezenkívül parancsollya Kegyelmsen eő Felsége, hogy a fellyebb specificált Aranyakat, a velle való kereskedésnek okáért confiscationnak büntetése alatt se toldással felcserélni ; se pedig az Országból ki vinni senki ne merészellye, hanem elsőben az eő Felsége pénz verő házában vagy a Harminczadokon bé mutassa, és ottan meg pecsétetvén minden taxa nélkül ki adandó vagy a Passus mellett és nem különben lehessen osztán ki vinni az eő Felsége Országaiból. Mellyet a végre kívántam Hadnagy Uraknak tudtára adni, hogy ezen eő Felsége Kegyelmes parancsolyattyát mihelyest Currensemet veszik publicaltassa a népnek és egyszersmind in formascularium mingyárt a szokott helyre kitéttessék és ragasztassék.« — (Prot. Current. I. 176—177.)

Hamisítás. 1766: »Hamis Hollandi Aranyok igen nagy mesterséggel verettettek; ezek miképpen különbözzenek az igaz Hollandi Aranyaktól meg tetszik a C. alatt levő Descriptiobul, melyet idő hasasztás nélkül a népnek mindenütt tudtára kelletik adni. (Prot. Current. I. 259.)

1792. nov. 26. »Két rendbeli hamissan vert Aranyoknak a F. K. H. M. Tanács által megküldött Ábrázattyát a végre küldöm, hogy minél előbb mindenek előtt Közönségessé tétessék, kivált pedig mind Generalis Perceptor Urakkal, mind a Particularis Perceptorokkal közöltessék ; Az egyik Császár Arannya a Másik Körmöcz bányai ; mindenik csupa ezüst csak fejül vagy, A Császár Aranya azonkívül, hogy igen könnyű, halovány sárgaságú és is hasonló képpen igen könnyű.« (Prot. Circ. Tom. V. Pag. 234.) Jablonczai Petes János főkapitány.

1793. okt. 12-én a főkapitány közli a Felséges Királyi Helytartó Magyar Tanács értesítését arról, »hogy bizonyos hamisan vertt pénzek neme jött világosságra, a melly meg lehetős mesterséggel úgy verettetett, hogy a Koronás Forintokhoz sokat hasonlít mind azon által mind a könnyűségéről és valóságos Forintoktól sokkal különbözös pengéséről, mind a kerületinek a kisebbségéről Hamis Pénznek meg lehet esmerni. Ezt azért mind Perceptor Uraknál, mind a Köz nép előtt minél előbb ki kell hirdetni.« (Prot. Circ. Tom. VI. Pag. 36—37.)

A pénz szállítása 1791. Szent András hava 2. »Eő Felsége kegyelmesen parancsolni méltóztatik, hogy ennek utánna sem pénzt sem Bankó Czedulákat a rendes lovas postákra sem fel tenni,

sem ott bé venni egy átyáiban szabad nem lészen : Hanem e végett az Ország lakossai az ugy nevezett Delisanszokra utasittatnak.« — (Prot. T. 119.)

Éremleletek birtoklása. 1787-ben az éremleletek birtokolására nézve a következő hirdetést protocollálták : Eő Felsége az 1776-et 1777-dik Esztendőben ki adott rendeltetésekhez képest kegyelmesen meghatározta, hogy a lelt pénznek, s másféle kincsnek harmada a Földes Uré, harmada pedig magáé, aki találya legyen azon esetben mind az által, ha az a ki a kintset találta azt el titkolná azon rész is melly más képen is találóé volna, a tsalárdul való titkolás s rejtetésnek meg büntetésére a Királyi Fiskusra szállyon, midőn pedig a talált kints 150 forintokat nem érne akkor a Fiscus semmi mozdulást ne tégyen, hanem az a Földes Ur és meg találó közt osztasson fel.

H. Fekete Péter

Karl Henrik ismeretlen levelei

A bécsi származású Karl Henrik életére és művészetére vonatkozó ismereteink az utóbbi évek folyamán több értékes adattal bővültek. Az újabban előkerült levéltári anyag az 54 évig Magyarországon dolgozó éremvész életének több részletét pontosabb megvilágításba helyezte és feltárta egy eddig ismeretlen emlékéremre vonatkozó tervét.¹ Az egykorú sajtó hivatkozásai és egy rézmetszetben terjesztett, propaganda céljára szolgáló röplap ismert érmeire vonatkozóan tették teljesebbé róla alkotott képünket.² Kovachich Márton György (1743—1821), a nagy magyar történettudós kéziratoss levelezésének művészettörténeti feldolgozása most Karl Henrik hat ismeretlen levelét hozta napvilágra.

A levelek a Kovachich tiszteletére veretett éremre vonatkoznak, amely eddig is gyakran szerepelt a numizmatikai irodalomban.³ A 44 milliméter átmérőjű érem előlapja a kiváló tudós profilban ábrázolt mellképét mutatja »MARTINUS GEORGIUS KOVACHICH SENQVICIENSIS« felirattal és »H: KARL F:« szignatúrával. Hátlapján tölgyágak között »IN PEREGRINATIONE DIPLOMATICO LITERARIA NUSQUAM PEREGRINUS. MDCCCXIII.« felirat és »H. K. F.« jelzés olvasható. Az Országos Magyar Történeti Múzeum Éremtárában ezüst, bronz és ón példánya található.

A most előkerült levelek megvilágítják az érem keletkezésének történetét, de Karl életére és a vésnöki munkára vonatkozólag is érdekes adatokat nyújtanak. Közzétételüket az teszi indokolttá, hogy kevés ennyire személyes természetű megnyilatkozás maradt ránk a XIX. század elejének művészetéről, főleg a kisplasztika művelőitől. A leveleket a művész egy kivételével Körmöcbányáról írta Kovachich Márton Györgyhöz. Az első 1812 április 8.-án kelt, az utolsónak 1813 augusztus 16.-a a dátuma. A már említett rézmetszet szövegének tanúsága szerint a veretésre az engedélyt 1812 május 13.-án kérték és július 16.-án kapták meg. A most közölt első levélben már a munka megkezdéséről olvashatunk, tehát Karl már április 8.-a előtt foglalkozott Kovachich érmével. Az 1813 április 18.-ára keltezett levéllel együtt már a hátlap próbaveretét is elküldte a megrendelőnek. Az előlap később készült el és a verés 1813 július 24.-én kezdődött meg. (5. sz. levél.) Az utolsó fennmaradt levélben még a verés munkájának folytatásáról beszél, így a munka végleges befejezésének időpontját nem tudjuk pontosan megállapítani. Döbrentei Gábor 1814 január 10.-én azt írja Kazinczynak Kolozsvárról, hogy az ifjabb Kovachichtól megkapta az emlékérmét, tehát a munkának az 1813-as év folyamán be kellett fejeződnie, ha 1814 legelejéről származó adat már a szétosztásról értesít bennünket.⁴ Ezt az érmen szereplő 1813-as évszám is alátámasztja.

Az eddigi irodalom megállapítása szerint az érmet Szomolnokon verték. A fent említett rézmetszetben közzétett engedélyirat a veretést Szomolnokon engedélyezte. Döbrentei szintén arról a városról beszél idézett levelében. De az Erdélyben élő író valószínűleg a rézmetszet szövegéből nyerte értesülését. A most előkerült levelek arra készítetnek bennünket, hogy ezt

¹ Kaposy J.: Karl Henrik emlékérmé 1848 márciusára. Numizmatikai Közlöny. XLVI—XLVII. (1947—8) 37—43. 1.

² Csatkai E.: Numizmatikai vonatkozású kisgrafikai lapok. Numizmatikai Közlöny XLVI—XLVII. (1947—8) 52—3. 1.; U. ö.: Éremhirdetés magyar újság 1852-es évfolyamában. Numizmatikai Közlöny XLVIII—XLIX (1949—50) 53. 1. — Huszár L.: A Georgikon érmeinek mesterei. Művészettörténeti Értesítő. 1953. 168—171. 1.

³ Györík M.: A pozsonyi ágost. hitv. evang. lyceum érem- és régiséggyűjteményének katalógusa. Pozsony, 1895. 2. köt. 198—9. 1. — Ráth Gy.: Az iparművészet könyve. 1. köt. Bp. 1902. 301. 1. (képe) — Numizmatikai Közlöny IX. (1910) 4. 1. 16. sz. — Weszerle J.: Hátrahagyott érmészeti táblái. Bp. 1911. G. XVII. 3. (képe) — Thieme—Becker: Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler. 19. köt. Lpz. 1926. 560. 1. — Huszár—Procopius: Medaillen- und Plakettenkunst in Ungarn. Bp. 1932. 480. sz. (képpel) — Éber—Gombosi: Művészeti Lexikon. Bp. 1935. 1. köt. 529. 1.

⁴ Kazinczy Ferenc levelezése. Kiadta Váczy J. 11. köt. Bp. 1901. 182. 1.

a kérdést még egyszer megvizsgáljuk. A 3. számú levélben Karl azt írja Körmöcbányáról, hogy amíg Szomolnokról az ezüst- és rézszállítmány meg nem érkezik oda, a verést nem lehet megkezdeni. Kovachich tehát az engedély szövegének megfelelően Szomolnokra küldte az ércet és a vésnök áthelyezése miatt onnan tovább kellett szállítani a veretés végleges helyére. A 6. számú levélben arról olvasunk, hogy érmek verésében jártas munkások hiányában Karl maga kénytelen a verést végezni. Karl pedig ezt a levelet Körmöcbányáról írta. Így az eddigi megállapításokkal szemben a levelek bizonyossága alapján el kell fogadnunk, hogy az érmet Körmöcbányán verték és legfeljebb csak ellenőrzésre küldték Szomolnokra. A 4. levélben ugyanis arról van szó, hogy a verőtövet és a kész példányokat Drevenyák bányatanácsos rendeletére Szomolnokra kell küldeni. Az érem példányszámára vonatkozóan azt tudjuk meg, hogy 53 ezüst és 606 bronzlapkát készítettek. (5. sz. levél.)

Az éremre vonatkozó elsorolt adatok mellett a levelekből értesülünk Karl anyósának Körmöcbányán bekövetkezett haláláról. Érdekes a családjával együtt Szomolnokról Körmöcbányára megtett út leírása, amely egy szerencsétlenség következtében hosszabb fennakadást okozott munkájában. A megrendelőhöz fűződő viszonyát mutatja, hogy Kovachich bor küldését ígérte meg neki és meghívta Pestre. Karl viszont arra kért engedélyt, hogy 25—30 példányt szétosszon a környéken Kovachich személyének és talán a maga művészetének tisztelői között. Az ifjabb Kovachich számára készítő és a levelekben szereplő gyűrű nem készült el. A levelekben bőséges helyet kap a munka hosszadalmassága miatti mentegetődzés és épen ennek köszönhetjük a verés munkamenetének leírását (6. sz. levél). Az 5. és 6. levélben említett, 1813 június 20.-i keltezésű levél elveszett, de megmaradt Falka Sámuel rézmetsző levele Kovachichhoz, amelyben Karl üzenetét továbbítja.⁵ Ennek közlését azonban, mivel lényeges új adatot nem tartalmaz, mellőztük. A közölt levelekben megtartottuk az eredeti helyesírást, mivel a kor hangulatának és Karl egyéniségének bemutatásához ez is hozzátartozik.

A Karl-féle érem szervesen egészíti ki Kovachich többi képeinek sorát. A magyar jogtörténet forrásainak ez a fáradhatatlan kutatója élénk kapcsolatot tartott fenn korának művészeivel és ennek köszönhetjük, hogy arcvonásainak megörökítésében több testvérművészet is résztvett. Franz Xaver Messerschmidtnek, a XVIII. század kiváló német szobrászának Kovachichot ábrázoló műve 1782-ben készült el.⁶ A mellszobor a realista jellemábrázolás eszközeivel mutatja be a javakorbéli férfiút. Czetter Sámuel, a XVIII—XIX. század fordulójának legnagyobb magyar rézmetszője 1798-ban készítette el rézmetszetét, amely egy 1793-ban keletkezett festményt sokszorosít.⁷ A mesternek ez a sikerült lapja a jeles tudóst hivatásának eszközeivel, hatalmas fóliánsokkal és kezében tollal ábrázolja. Karl mellképe, a maga szerényebb kifejezési eszközeivel sem marad a két fenti képmás mögött. Az 1813-ban keletkezett érem a 70 éves férfi profilját vetíti élénk. Az arcvonások hasonlóságát — a 4. számú levél tanúsága szerint — már a kortársak is dicsérték.

A három fennmaradt Kovachich-képhez három másik csatlakozik, amelyeket csak közvetett úton ismerünk. Czetter metszetének előképét Schmidhammer Ferenc budai festő festette 1793-ban. Kovachich első feleségéről 1807-ben Friedrich John, a híres bécsi rézmetsző készített arcképmetszetet.⁸ A nő nyakában férjének miniatűr arcképét látjuk a metszeten, amely valószínűleg még Kovachichné életében, tehát 1800 előtt keletkezett. Donátnak valószínűleg már a XIX. század elején festett és azóta elveszett képéről semmi közelebbit nem tudunk. Az elmondottak alapján tehát a levelekben tárgyalt érem nemcsak a XIX. század első fele egyik sokat foglalkoztatott magyarországi éremvésőjének művei között foglal el fontos helyet, hanem egyben Kovachich ikonográfiájának is értékes darabja.

Rózsa György

⁵ Országos Széchényi Könyvtár, Kézirattár. Quart. lat. 43. 25. köt. 74. 1.

⁶ Jelenleg a Szépművészeti Múzeumban. Lt. sz. 8336. V. ö.: Az Országos Magyar Szépművészeti Múzeum állagai. IV. Magyar Történelmi Képcsarnok. Bp. 1915. 262. 1.

⁷ Rózsa Gy.: Czetter Sámuel. Magyar Művészettörténeti Munkaközösség Évkönyve. Bp. 1953. 125. 1. 35. sz., XXX. tábla.

⁸ A Magyar Történelmi Képcsarnok metszetgyűjteményében.

⁹ Szendrei—Szentiványi: Magyar képzőművészek lexikona. Bp. 1915. 1. köt. 385. 1. 95. sz.

Karl Henrik levelei.

1.

(1812. ápr. 8. Beszámol a munka megkezdéséről. Munkáját sok akadály nehezíti, így többek közt az, hogy anyósa halála miatt Körmöcbányára kell utaznia. Országos Széchényi Könyvtár Kézirattár. Quart. lat. 43. 24. köt. 80—1. l.)

Schmöllnitz den 8ten April 812.

Hochedlgebohrner Hochgeehrder Herr!

Der ehrenvolle Vertrag mit Ihnen, in hinsicht der Dengmünzen, ist leider vielen vadaliteten unterworfen. Der ausserordentliche Münz-Betrib, die strengen Befehle der hohen Hofstelle, und besonders das verbot nichts nebenbei verfertigen zu dürfen dan der Todfall des Graveur Jung, und die beständige Unbeslichkeit¹⁰ des Graveur Kollman, machten es unabänderlich nothwendig, die Gelegenheit zu ergreifen, mich auszuzeichnen, und demzufolge mich ausser-ordentlich anzustrengen. Ich war also durch 8. Monate nicht veimögent, das ist bis ende März, etwas anders zu unternehmen, welches das ganze Amt bezeugen kann.

Berechnen Sie nun die kurzen Tage, und den Umstant das diese Arbeiden nicht bei Nacht können maniboliert werden, und das vichtigste es soll eine ausgezeichnete Kunst Arbeit sein ; so werden Sie mich vollkommen endschultigen.

Angefangen ist das Werk, allein dieselben müssen sich gnädigst gedulten, den schleutern thu ich auf keinen Fall. der fadalste Streich ist nur der, und welcher die Sache vieder etwas verzögert, das ich vorgestert einen Expressen von Kremnitz erhalt, vo mir der Tod meiner Schwiegermutter angezeigt, und ich zur Eröffnung des Testaments beruffen wurde zu welchen wichtigen Gescheft, ich in 14—16. Tagen abreisen verde, und mich varscheinlich 14. Tage zur Berichdigung, und in allen 3. Wochen verveilen dürfte. Es ist also vor Juny Ente, die Follentung der Medailen, nicht dengbar. Ich versichere Sie aber meiner ganzen Anstrengung und Kunst.

Das Silber ist den 1ten dieses, mit den Kübl in denen Messerschaaalen, die 133. Loth, und keinen gleichen hald, angelangt, allein das Geld hat sich nicht gefunten, und ich melte demnach, das ich nichts erhalten, es ist mir überhaupt ser lieb, das das Geld Gescheft den Herrn Gerichts Reverenten übertragen wurde das Silber mus geschmolzen auf den 13. Löhtigen Halt abgetrieben werden, sotann überneme ich das Silber, in echten Halt und Folkommenen Gevicht. Herr v: Klempay virt das alles in K. K. Probier Garten selbst besorgen.

Der Walspruch ist auf der Rollierung nicht anzubringen, velche vor Ursache ich Ihnen dann ven Sie die Stanzen besitzen, begreiflich angeben kann. Jetoeh ven Sie belieben so verde ich auf 3.—4. Stük, ven sie fertig sint, den Walspruch Stechen.

Dieselben vünschen auch zu wissen, vas noch vor Unkösten vors prägen und Kupfer anlaufen dürfte. Alle Unkösten des Kupfers — Schmelzen — durchschneiden — prägen — veis-sieten — Scheuern das Eisen und der Stahl, etc : vird noch auf 100 f. W : W : zu stehen kommen. Sie werden die Rechnung genau erhalten.

Hochdieselben werden nach allen diesen so gnädig sein mir nachsicht zu schengen, da nicht meiner Nachlässigkeit sondern denen viederichen Umständen alles beigemessen werden kann.

Mir bleibt nun nur übrich, mich in dero Gnad zu empfehlen, und in der Hoffnung das Sie mich glücklich machen, versichre ich das noch in jener Weld dangbar Ihren Schatten umfassen vird ; dero mid hochachtung

ergebener Diener

Heinrich Karl

2.

(1813. jan. 31. Beszámol utazásáról Körmöcbányára. Az ifjabb Kovachich gyűrűjének elkészítését vállalta. O. Sz. K. Kézirattár. Quart. lat. 43. 25. köt. 22—23. l.)

Wohlgebohrner Hochgeehrter Herr!

Dero werdes Schreiben von 15ten Dezem : v. J. : nach Schmollnitz atressirt, habe ich den 26. dieses hier erhalten, und antworste mit verknügen folgendes.

Die Launen des Schicksahls waren sonterbar, durch selbe wurde ich stez verhindert Ihre Wünsche zu erfüllen. Erstens, die neue Ausmünzung, und daturch erforderliche starge Anstrengung vor den allerhöchsten Herrndinst. zweitens der Tod meiner Schwiegermutter, wo meine Anwesenheit in Kremnitz unumgänglich erfordert wurde, dritens, der Befehl mich nach Kremnitz zu Silberausmünzung zu verfügen.

Ich war also kaum in Schmöllnitz, wo ich das vor den Dienst versäumte einzubringen suchte, so muste ich wieder besorgt sein baltigst nach Kremnitz zu kommen. durch einige Reissen, die ich machen muste, und durch die Theuren Zeiten, hatte ich einige Schulden, um nun als ein ehrlicher Mann da abzutreten, denn Geld erbte ich nicht, so muste ich das aufarbeiten was mir auf der stelle Geld trug, und so kam ich bis auf 150. f. W : W : ins reine.

Ich hatte alles eingepakt, und um leichter fort zu kommen, solte meine Pagage, durch die retur gehente Eisen Wägen transportirt werden. Ich wardete Tag vor Tag ; allein der äusserst schlechte Weg lies keinen schweren Wagen fort kommen. da ich nun 6. Wochen vergebens gewardet hatte ; so muste ich, nebst den zeit verlust, doch um theures Geld, welches der Könüg nicht ersetzt, Fuhrleute aufnehmen, und so kam ich endlich den 2ten dieses in Kremnitz an.

Die Reisse war unangenehm, doch bis auf den letzten Tag hätte ich Gott getangt das wier so fort gekommen wären. Den 1ten Jenner, verlohren wier den Hengriemen zapfen aus der Fehter, und

¹⁰ E. h. Unpässlichkeit.

der Wagen war zum umwerfen, da zu wenig Menschen waren; so musste ich helfen. Ich hilt den Kasten, der mit denen 3 Personen schwer war, den in der Kälte konte Frau, Kind und Dienstbote nicht aussteigen. die Anstrengung war zu starg, doch bemerkte ich nichts, erst den andern Tag schmerzte es mich in der rechten Aesl¹¹, welches heftiger wurde; so das ich 3. Wochen nichts arbeiten konte. Es ist zwar noch nicht gans gut, doch kann ich schon arbeiten.

Der Herrudinst blagt mich hier nicht, denn es ist wenig zu thun. Ich binn also nun mit follen Geist über Ihrer dengmünze, welche, wen ich kein sonstiges Unglück habe, in 6. Wochen ihre Pollentung erreicht. Ich wünsche nur das Silber bald anlangt, der Herr Fischgal v. Klempay versprag es auf der Deligenes zu schiken. Mit der nemlichen Post schreibe ich, wegen den Silber und wegen die 200 fl: W: W: welche Dieselben nach Schmöllnitz gesant haben um Ihre Wünsche endlich befrietigen zu können. So wie ich fertig binn, so erhalten Sie einen Abtruk in Zinn.

Den Ring betreffend; so mache ich mir ein Verknügen daraus Ihren Herrn Sohn ein Angetengen machen zu können, doch thuen Dieselben gut den Ring in Pest verfertigen zu Lassen, und mittelst Deligenes, über Kaschau, nach Schemnitz an Herrn v: Partsch K: K: Cassa Verwalter zu überm: chen. Ist er bald fertig, und es geht von hier iemant nach Pest; so werde ich die Comission an Sie mitgeben.

Nun bleibt mir nur noch übrig, mich in Ihren Gnad, und den Herrn Sohn zu empfehlen, und mit aller Hochachtung zu verharren. Euer Wohlgebohren

ergebenster Diener

Heinrich Karl

Kremnitz den 31ten Jenner 813.

K: K: Münz Graveur.

3.

(1813. ápr. 18. A hátlappal elkészült, próbaveretet küld Kovachichnak. O. Sz. K. Kézirattár. Quart. lat. 43. 25. köt. 43—44. l.)

Wohlgebohrner Hochgeehrter Herr!

Ich fühle dasz unedle in der Handlung, das Sie die Medaille noch nicht erhalten haben, allei¹¹ wer kan vor die Umstände? wer kan vor die Fügung des Schicksahls? Wen dieselben wüsdn, was Ihre Briefe, so nachsichtig geschrieben, vor eintruk auf mich machen wie selbe mich beschämen, wie ich mit mir selbst kämpfe, und doch nicht vermögent war es zu ändern, so würden Sie midleiten mit mir haben.

Bis letzten April erreicht Ihre Medaille die Vollendung. dan warde ich nur auf das Silber und Kupfer von Schmöllnitz welches aber vor 24. bis 30 Tagen nicht anlangen vird. Mit den Münz-Amt ist alles in richtigkeit, und es erwardet auf einen Brief, der vorgester an Herrn Hofrath v. Drevenjak abging, Silber oder Conventions-Geld, dann wird die Sache sogleich angefangen.

Herr Hofrath v. Drevenjak forderte von Löblichen Münz-Amt, den überschlag von einer Goldnen 50. Silbernen und 100. Stük Kupfernen. Herrn Hofrath hat der Revers Abtruk erhalten, den Avers konte ich noch nicht schiken, weil er noch nicht fertig war. die Jahrszahl ist MDCCCXIII als das Jahr der Follendung, und ein Eichen Kranz nach der Nathur gearbeitet.

Sie sind so gnädig, mir einen guten Ofner Wein zuzusagen, meine Handlung verdienen ihm (!) nicht, doch vileicht verdient es die Arbeit. Dieselben machen mir eine grose Freude mit diesen gescheng.

der verlust des Ringes von Ihren Herrn Sohn, welchen ich mich empfehle, bedauerde ich sehr. der Abtruk getraue ich mir nicht mit zu schiken, den man könnte glauben es wäre Geld, und da könnte der Brief nicht in Ihre Hände kommen.

Doch da ich dasz schreiben habe, komt eben mein Fetter und sagt mir dasz er nach Pest geht, ich lege also den Abtruk baj. Er ist nicht rein, aber es ist nur das Dieselben etwas von der Arbeit sehen.

Mein Fetter hält sich 3. bis 4. Tage in Pest auf, wen es also nöhtig (!) wäre etwas zu schreiben.

Mir bleibet nun nur noch übrig mit aller Hochachtung zu verharren Euer Wohlgebohren

ergebenster

Heinrich Karl

Kremnitz den 18. April 813.

4.

(1813. máj. 10. Az előlap már majdnem elkészült. A mellkép hasonlóságát többen elismerték. 25—30 példányt szeretne Körnöcbányán és Selmecbányán szétosztani. O. Sz. K. Kézirattár. Quart. lat. 43. 25. köt. 51—52. l.)

Kremnitz den 10ten May 813.

Wohlgebohrner Hochgeehrter Herr!

Euer Wohlgebohren werde zuschrift von 23ten April habe ich mit verknügen erhalten, den ich ersehe daraus, das Sie samt Ihren Herrn Sohn, welchen ich mich empfehle, in erwünschten Wohlsein befinten.

Mich freud es das man die zeichnung des Eichen Kranzes schön findet, den was die Reinheit der Arbeit anbetrifft, so bin ich ruhig, und sagte ja auch in den Schreiben wo er beiggeschlossen var, dasz das kein reiner abtruk seý, indeme es eilens abgetrückt, und abgeschikt war. die Avers ist noch nicht gans vertig, das ist ein anderer würde es vileicht vor fertig halden, allein ich undersuche es, so lang bis das Silber anlangt. Getroffen mus es sein, den ein Fremter, welcher das Münz Amt besa, und ich die Graveur Kunst explizieren muste, erkante Sie in Abtruk, der auf meinen Buld lag. sogleich auch stimmen alle welche Sie kennen, in hinsicht dessen mit des fremten Meinung überein.

¹¹ E. h. Achsel.

Was das quantum der Stüke anbelangt, so ist es nun gleichviel, ob 50. oder 600. Stük geprekt werden. doch besorgen Sie nichts, ich denge auch lieber mehr, als zu wenig.

Herr Hofrath will ich soll die geprägten Medaillien samt Stempl nach Schmöllnitz schiken, mir alles recht, obwolen das mit der Kirche um das Kreutz ist.

Hier und Schemnitz haben mich etwa 25. bis 30. Personen um einen Kupfernen Abtruk ange sucht, ich frage daher gehorsamst an, ob es erlaubt ist, ungefehr 30. Stük in denen Berg Städten zu vertheilen, den ohne Ihrer Einwilligung thuhe ich nichts.

Gerne würde ich, über einige zeilen, meinen Karakter die Kunst und Moral, betreffent, andworten, allein das Schreiben ist jezt, bei der Nacht vor mich nichts, und bei dag sind die Stunten zu kostbar, ich mus es mir also aufs mündliche verspaaren. Mir bleibt nur noch ubrich (!) vor die Einlahtung nach Pest, wohin ich mich wünsche, um es zu sehen, und vor den nochmal zuge sicherten Wein ergebenst zu dangen, und in Hinsicht des Pordraits Ihres Herrn Sohnes, genüge zu leisten suchen, der ich mit aller Hochachtung die Ehre habe zu verharren. Euer Wohlgebohren

Ergebenster Diener
Heinrich Karl

P: S: Mit der ersten gelegenheit übermache ich einen abtruk.

5.

(1813. júl. 24. Beszámol a munka előrehaladásáról. Megkezdődött a verés. O. Sz. K. Kézirattár. Quart. lat. 43. 25. köt. 80—1. f.)

Wohlgebohrner Hochgeehrtester Herr!

Allen anschein nach habe ich Ihre Liebe verlohren, oder dieselben haben mein leztes Schreiben nicht erhalten, beides wäre mir schmerzlich, erstere würde ich unverdint verlieren, den es war nicht meine Schuld, das laut einen Allerhöchsten Befehl allen vorath von Silber, und Gold aufgearbeitet werden muste, lezderes wäre mir auch unangenehm, den Sie könnten mich durch die nicht erhaltung meines briefes, einer Saumselichkeit beschultigen, einer, auf die gnaden, welche ich bei Ihnen genossen, grosen Undankbarkeit anlagen, und nebst diesen wären 10. f. verlohren, welche in den beigebo genen Brief, den ich abzugeben bat, befindlich waren.

In einen Schreiben an Herrn v. Falka, habe ich gebetten, sich bei Ihnen zu erkuntigen ob dieselben mein Schreiben erhalten haben oter nist. Ich bitte also um die gnad, mich zu benachrichten ob mein Schreiben angelangt sei oder nicht.

der zwek meines Schreibens ist Sie hieturch zu benachrichten, das den 21ten die bearbeitung der Medaillien angefangen. bis heute frü, hatten die Abreiter mit erzeugung der Blaten zu thun, und es wurden an Silber 53. an Kupfer 606. Stük erzeugt, was davon gut ausfällt, ist perse noch nicht bestimmt. heute frü ist zum prägen angefangen vorden in 14. Tügen dürfte alles vollendet sein. vor das Kupfer in neusohl bezahlte ich 52. f. samt der Fuhr.

die präg-sembl (!) haben in der härtung ausgehalten, und zeigen sich auch in prägen gut. das das Gold 15. # zu wenig war, so gab ich das Silber Kretz¹² in die Einlösung, und nam noch 7. # also 22 #, da hoffe ich das sie gut ausfallen wird. diese schwere bleibt aber nicht, den es werden 4 bis 5 abfallen.

die Fuhr geht ab (nemlich 300 f Kupfer nach Ofen) ich mus eilen, nebst Empfehlung an Herrn Sohn, verharre ich mit aller Hochachtung. Euer Wohlgebohren

Ergebenster Diener
Heinrich Karl

Kremnitz den 24ten July 813.

(külzetten címzés)

Kremnitz

Spectabili, ac Generoso Domino Martino Georgio Kovachich Senquiciensi A: A: L: L: et Philosophiae Doctori, complurium Cottuum Tabulae Judiciariae Assessori, et Archivi Regio- Cameralis Registranti Dno singu. colentissimo

Pestini.

6.

(1813. aug. 16. Az éremverés munkamenetének leírása. O. Sz. K. Kézirattár. Quart. lat. 43. 25. köt. 89—90. f.)

Wohlgebohrner Hochgeehrter Herr!

Aus Dero werden Schreiben von 28ten July vernehme ich leiter, das Sie mein Schreiben von 20ten Juny nicht erhalten haben. Was ist zu thun — ich mus die 10. f. welche in den zu besorgen gebettenen Brief befindlich waren, ersetzen.

Was, wie Sie zu sagen belieben, die längst verwünschte Prägung betrifft, so sint Diselben in einen grosen Irthum. Das Ihnen die ganze Sache schon übertrüssig ist, so wie mir, indeme ich viele zeit, und sonach an verdinst verliere, ist gewis, aber das man 1000 und mehr prägen könne, das ist unmöglich.

Ein jedes Stük solcher Gattung Medaillie mus 6. bis 7mal unter das Werk; so oft es ins Werk kömt, bekömt es zwischen 14. bis 20. Stos, nach jetenmal diesens prägens, müssen selbe, da durch das stossen, oder schlagen jedes Metall spröhte wird, gekühlt, weisz gesotten werden, sotann gekrazt.

¹² E. h. Kraetz.

diese ware und practische erklärang des Medaillien prägens, ist demnach von hochdero Aeuserung weid unterschieden, und ich werde nicht drügen, wen ich glaube, das Dieselben Tahler haben prägen gesehen, den da ist auf jeder Stos ein Stük; folglich einige 1000, auf einen Tag.

die verzögerung des prägens, verursacht der Befehl, das sobalt etwas Silber vorrätthig ist, selbes aufgebrägt, und nach Wienn geschickt werden mus. zudem sint die Arbeiter bis auf di allernöhtigsten (!) retuziert, und das schlinste ist das keine leute da sint welche das prägen der Medaillien verstehen, ich mus also selbst Hand anlegen.

die Goldne und 50. Stük Silberne sint abgeprägt, mit denen Kupfern dürfte künftige Woche der Anfang gemacht werden, indeme das quantum der Gold und Silbermünzen diese Woche aufgeprägt wird.

Herr Hofrath hat mir geschrieben das ich alles an ihm senden soll. den er weis durch einen Neusoler Beamten, das ich von da 51. # Kupfer bekommen habe.

Vermöge den abgang der 4. # so haben mich Dieselben auch misverstanden. diesen abgang rechnet man auf die Feilung. Diese Feilung wird in die Einlösung gegeben, und der ganze Kretz rest, wird in baren rethur gestellt.

Da ich mich nun hinlänglich glaube erklärt zu haben, und Dieselben auf mich nicht ungnädig sein werden, so habe ich die Ehre nepst empfehlung an Herrn Sohn, mit aller Hochachtung zu verharren Euer Wohlgebohren

Ergebenster Diener

Heinrich Karl.

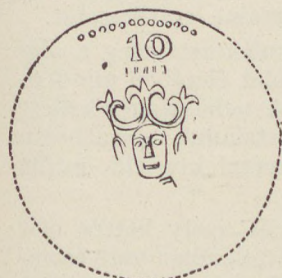
P : S : Wenn hochdiselben meinen hier gesagten Worden, nicht zu glauben belieben, so bestättige ich es mit einer Aemtlicher Zeugnisz.

Kremnitz den 16. ten August 813.

Éremképek Miskolc régi pecsétjein

Miskolc város pecsétjein, 1389-től kezdve, — a címerkép koronás királyi fej, majd 1563-tól álló királyi alak, melyet 1687-ben búzakalászt és szőlőfürtöt tartó hajdú képe vált fel.

A királyi képben I. Istvánt, a miskolci avasi templom védszentjét, vagy Nagy Lajost, a szomszédos diósgyőri királyi vár újjáépíttetőjét vélték, aki a pecsétjogot adományozta volna a városnak, amire azonban semmiféle okirati bizonyság nincsen, — esetleg Zsigmondot, aki szabad királyi várossá emelte volna, holott Miskolc a középkorban csak a diósgyőri királyi vár uradalmához tartozó birtok, királyi város volt. Éppen ebből a helyzetéből magyarázható helyesebben úgy a dolog, hogy a címerben levő kép, személyi vonatkoztatás nélkül, csak egy királyi alak, mint ahogy a középkorban általában nem ezt, vagy azt a királyt, hanem egy királyt szimbolizáló alakot vettek fel a címerbe.

1. kép

2. kép

forgalomban volt Ferdinánd-aranyat használt a pecsétvéső, mert akkor az aranyakon már páncélvértzetben van ábrázolva I. László, nem pedig mint itt a pecséten, térdig érő köntösben. (2. kép) Ez azt mutatja, hogy legalább is II. Lajos pénzét vehette mintának, hiszen akkor ezek a Lajos-féle forintok véglegesen még nem tűntek el a forgalomból, de lehet az is, hogy a véső archaizálni is akarta az alakot s ezért választotta a régebbi mintaképet, vagy esetleg egy még régebbi forintost.

Hogy az aranyakon látható I. Lászlót látták a pecsétképen, mutatja az is, hogy a város 1577. évi jegyzőkönyvében ez van beírva:

Ugyanezen Tejfeles bíróságában Tejfeles Gergely a pecsétlő napokon elveszte a nagy pecsétet, ki helyébe Pap István bíróságában megcsináltatta Tejfeles Gergely, kire ilyen jegyet metszettünk G T (t. i. Georgius Tejfeles) és az esztendőszámot is reá metszettük 1577 a Szent László feje mellé.

Ugyanolyan lehetett tehát ez, mint az 1563. évi okmányon megmaradt pecsét, mely valószínűleg már régebben is használatban volt. Az évszámot nem lehet bizonyosan megállapítani a fej mellett.

Mivel a király megnevezésére való utalás itt történik először, felmerül a kérdés, hogy a régebbi címerképek is nem I. Lászlót ábrázolják-e. Vele azonban nem volt kapcsolata a városnak s az általános nagy tiszteleten kívül semmi sem magyarázná azt, hogy a város miért éppen őt választotta volna címerképnek, mikor sokkal közelebbi kapcsolata volt a diósgyőri királyi vár révén akár Nagy Lajossal, akár Zsigmonddal és előnyösebb is volt a városra nézve, hogy őket válassza, bár valószínűleg nem is gondoltak megnevezetten a király személyére, csak arra, hogy egy királyi alak legyen a címerben, lévén Miskolc a királyi birtok tartozéka. A városi jegyzőkönyv frója pedig mindenképpen megnevezni kívánván a királyt, a pénzekről jól ismert Lászlót írja be.

A címerkép alakját a pecsétvéső legkönnyebben a közkézen forgó pénzekben látható arcképekről, vagy egész alakokról másolhatta át. Az 1389. évi pecséthez Róbert Károly és Nagy Lajos garasai és denárai adhattak mintát, bár a pecsétvéső a korona szárait a mintákhoz képest kissé túlzottan gömbölyítette meg. (1. kép).

Az 1563. évi pecséthez egy középkori magyar aranyforint képe szolgálhatott mintául, melyen I. László alakja van ábrázolva. Az átmásolás elég sematikusán történt s nem egy akkor

SZAKOSZTÁLYI ÉLET

Halálesetek. Legutóbbi beszámolónk óta szakosztályunk legsúlyosabb vesztesége volt dr. Faludi Géza ny. főorvos, a régi társulat tiszteletbeli és alapító tagjának elhúnyta 1953. december 29.-én. Hosszas betegeskedés után távozott el az élők sorából a numizmatika egyik leglelkesebb híve, nemzetközi hírnevű orvosi vonatkozású éremgyűjtemény összegyűjtője és számos éremtani tanulmány és cikk szerzője. Az éremtan hazai fejlesztése körül nagy érdemei vannak és szakosztályunk életében is állandó tevékeny szerepet játszott, amíg egészségi állapota engedte. Hasonlóképpen fájdalmas veszteség volt Mérey Andor kaposvári erdőmérnök váratlan elhalálása 1953. jún. 17.-én. Tevékeny éremgyűjtő volt, aki különösen a római denárok rendszeres gyűjtésével hozott össze szép sorozatot ezen a téren. Végül Nagy Tóth Endre ny. dohánybevéltő hivatali főfelügyelő húnyt el Gyűrén 1952. nov. 22.-én, aki szintén egyik régi lelkes tagja volt szakosztályunknak. K. gyelettel örizzük elhúnyt tagtársaink emlékezetét.

Általános események. Szakosztályunk az 1951.-i beszámoló ülésen emlékezett meg a régi társulat alapításának 50. évfordulójáról. Fél század egy tudományos társulat életében mindenképpen hosszú idő, és a két világháborúval terhelt öt évtized alatt sok nehézséggel kellett megküzdeni, hogy a régi társulat és az örökébe lépő szakosztály zavartalanul folytathassa munkáját. A jubileumra Csúcs Ferenc szobrászművész tagtársunk művészi kivitelű öntött emlékérmét is készített.

Munkaterv. A szakosztály napi munkája munkaterv alapján folyik, mely kettős célt szolgál. Egyrészt az éremtan tudományos művelését, másrészt a nemes értelemben vett éremgyűjtés fejlesztését. A tudományos munkaterv részét jelentik az előadások, tanulmányi kirándulások, stb. rendezésén kívül a Numizmatikai Közlöny kiadása és a középkori magyar pénztörténeti forrásanyag regeszta-szerű összegyűjtését feladatául kitűző kisebb munkaközösség munkálatai. Az éremgyűjtés fejlesztését inkább gyakorlati segítségnyújtással igyekszünk előmozdítani.

Gyűjtemény és könyvtár. A gyűjtemény rendezése serényen haladt előre. Befejezést nyert a pénzanyag és a jetonok, valamint bárcák teljes feldolgozása és folyamatban van az emlékérmek rendezése. A gyűjtemény iránt a tagok részéről egyre elevenebb érdeklődés nyilvánul meg, amit igazol az az öröndetes körülmény is, hogy számos ajándékozótól a legutóbbi beszámoló óta eltelt időben összesen 2260 db. ajándékot nyert a gyűjtemény. Ezenkívül vétel útján 1 db., csere útján 16 db. és letéti úton 1 db. éremmel gyarapodott a gyűjteményünk. A könyvtár anyagában az éremkatalógusok rendezése és cédlázása van folyamatban jelenleg és elkészült az egész könyvanyagról a szakkatalógus. A szaporulat vétel útján 1 db. volt, a többi gyarapodás csak ajándékozás révén történt.

Kiadvány. A szakosztály anyagi erejét teljesen kimerítette a Numizmatikai Közlöny I.—II. (1951—52) évfolyamának kiadása és így egyéb kiadvány megjelentetésére nem gondolhattott.

Serlegvacsora. A hagyományos évi serlegvacsorák sorában 1951. dec. 27.-én R. Alföldi Mária méltatta, dr. Findly Gábor közelmúltban elhunyt régi alapító tagunk érdemeit, 1952. dec. 19.-én ugyancsak R. Alföldi Mária idézte fel Elmer György a római érmészet kiváló kutatójának emlékét és 1953. dec. 17.-én pedig Huszár Lajos emlékezett meg a kevésbé előbb elhunyt Mérey Andor tagtársunkról.

Kirándulás. Tanulmányi kirándulás keretében 1952. okt. 11.-én megtekintettük a nagy-tétényi római Castrum ásátásait dr. Fülep Ferenc szakszerű vezetése mellett és az ottani Káptalymúzeumot Dáni Géza kalauzolása segítségével.

Felolvasások. Legutóbbi beszámolónk óta a felolvasó üléseken a következő felolvasások, illetve előadások hangzottak el: 1951. nov. 29.-én dr. Entz Géza: Szathmári Pap Mihály, mint

éremgyűjtő, 1952. febr. 28.-án *dr. Király Ferenc*: A szabadszállási éremlelet, márc. 27.-én *dr. Huszár Lajos*: A XV. századi soproni pénzverés kérdése, ápr. 24.-én *dr. Vajda László*: A primitív pénzforgalom és a primitív pénzfogalom, máj. 29.-én *dr. Esze Tamás*: A nagybányai pénzverő ház Thököly idejében, nov. 27.-én *Pekáry Tamás*: Aquincum pénzforgalma, 1953. jan. 29.-én *dr. Huszár Lajos*: A Georgikon érmek mestere és ugyanekkor *dr. Kerényi András* ismertette fordításban August Bedrich cikkét »Műgyűjtés a Szovjetunióban« címmel, febr. 26.-án *Horváth Tibor Antal*: Régi magyar pénznevek, ápr. 30.-án *dr. Kupa Mihály*: A papírpénz forgalma és válfajai, és nov. 26.-án *dr. R. Alföldi Mária*: A III. századi consecratiós érmek.

Éremcsereközvetítés. A gyűjtői élet fejlesztése érdekében és a kallódásra ítélt éremanyag megmentése végett legutóbbi kimutatásunk óta 7 éremcsereközvetítést rendeztünk (1951. XI. 8., 1952. III. 6., 1952. VI. 5., 1952. X. 16., 1953. II. 19., 1953. VI. 4., 1953. X. 8.), melyek tagjaink legaktívabb érdeklődésével találkoztak és ez a körülmény igazolja ezek további fenn-tartásának szükségességét.

Szakosztályunk összejöveteleit minden hét csütörtök napján tartja délután 6—8 óra, között a szakosztályi helyiségben (Budapest, VIII., Csepregy-utca 4., II. 15.). Összejöveteleinken készséggel állunk mindenkinek rendelkezésére, aki a numizmatika és éremgyűjtés terén bármilyen felvilágosítást óhajt. A szakosztály könyvtára és gyűjteménye ugyanezen időben áll a tagok rendelkezésére.

Tagdíjfizetési felhívás. Az évi tagdíj 10.— Ft és az esedékes tagdíjakat kérjük a szakosztály javára az 51.010. sz. csekkszámlán befizetni. A régi alapítótagekat kérjük, a rendes tagsági díjnak megfelelő összeg (évi 10.— Ft) befizetésére. A szakosztály titkára (Huszár Lajos dr., Országos Magyar Történeti Múzeum Éremtára, Budapest, VIII., Múzeum-körút 14—16.) a szakosztályt érintő minden kérdésben készséggel áll az érdeklődők rendelkezésére.

NUMIZMATIKAI KÖZLÖNY

I—II. (1902—1952)

évfolyamainak

TARTALOMJEGYZÉKE

Összeállította

HUSZÁR LAJOS

BEVEZETÉS

Régóta érzett hiányt pótolunk, amidőn a jelen füzetben közzétesszük a Numizmatikai Közlöny I—II. évfolyamainak tartalomjegyzékét. Azok, akik bármilyen céllal is forgatták a Közlöny egyes évfolyamait és igyekeztek keresni benne valamilyen közleményt, tapasztalásból tudhatják, hogy milyen rendkívül nehéz bennük útmutató nélkül eligazodni. Különösen az első huszonnégy évfolyam tartalmaz rengeteg apró közleményt, leletadatot, stb., melyeknek valamilyen rendszerbe való foglalása úgy a gyűjtőknek, mint a tudományos kutatóknak régóta sürgetett kívánsága. Ezt a kívánságot váltja valóra most a Társulat e tartalomjegyzék közrebocsátásával. Az ötven évfolyam anyaga erre különös alkalmat is ad.

A rendszer alapja a tárgyi csoportosítás. A tartalomjegyzék mutatója részletes áttekintést nyújt e tárgyi csoportosításról, melynek keretében nemcsak a nagyobb cikkek és tanulmányok, hanem minden a tárgyak szerint odatartozó legrövidebb kis közlemények is bele vannak illesztve.

Ugyanis sohasem tudható, hogy a kutatók számára melyik közlemény vagy adat rendelkezik a legnagyobb értékkel. A pénztörténetre vonatkozó közleményeknél természetesen az önként adódó időrendi beosztást alkalmaztuk, az éremművészetre vonatkozó cikkeknel pedig a rengeteg apró közlemény következtében felduzzadt anyagot célszerűnek véltük könnyebb tájékozódás kedvéért két részre osztani (rég és újabb éremművészet). Az elválasztó határidő a két csoport között kb. a XIX. század nyolcvanas éve. Viszonylag legnehezebb volt a vegyes tárgyú közlemények csoportosítása, de a tárgy szerinti osztályozás itt is megadta a szükséges vezérfonalat. Az egyes kisebb csoportokon belül a szerzők névsora szerint állítottuk össze a közleményeket. E csoportosítással sikerült talán elérni, hogy a kutatók együtt találják az érdeklődésük körébe vágó anyagot, aminek az összekeresése a csupán szerzők szerinti felsorolás esetében lényegesen fárasztóbb feladatot jelentene.

A csupán betűkkel jelölt közleményeknél a betűjegyeket igyekeztünk feloldani, ami csaknem minden esetben sikerült is. Ilyenkor a kiegészítő feloldást a közleménynél használt rövidítéshez zárjelben tettük hozzá. Pl. a G... 1 jelzésnél (G(oh)l (Ödön) formában. A jelzetlen közleményeknél is, amennyiben tudni lehet, hogy ki közölte őket, zárjelben szintén megjelöltük a szerzőt. Ez az eljárás egyrészt megőrzi a névjelzés eredeti formáját, másrészt pedig kiküszöböli azt a zavaró jelenséget, hogy ugyanazon szerzőnek különbözőképpen jelölt azonos tárgyú közleményei ne együtt legyenek csoportosítva. Kivételt csak az álnevek használata képez, mert ezek a névsorban természetesen a maguk helyén foglalnak helyet. A szerzők közül a legnagyobb számban a Közlöny néhai érdemes szerkesztőjének Gohl Ödönnek a cikkeivel találkozunk. A felállított csoportok mindenikében szerepel a neve, gyakran rövidítve (G, G—1, g—1, G—n), máskor pedig álnéven (Budai Antal és Ötvös Gábor), sőt az utóbbi álnév még rövidítve is (ÖG), úgyhogy cikkei mennyiségben messze felülmúlják a többi szerző közleményeit. Álnévet rajta kívül tudomásunk szerint más nem használt. Rövidítést többen is, ezek a maguk helyén az említett módon lehetőség szerint mind feloldást nyertek.

Különös gondot fordítottunk az éremleletek mutatójának összeállítására. Itt a vezető szempont az volt, hogy minden közölt lelet fel legyen sorolva a lelőhely azon formájában, amint a Közlönyben található, még akkor is, ha nyilvánvaló, hogy az ott közölt helységneve nem fedi pontosan az illető helység hivatalos nevét (pl. Tótfalu Tahitótfalu helyett stb.). Azonban csak az öncélúlag — mint leletadat — közölt éremleletek vannak itt felsorolva, arra nem lehetett vállalkozni, hogy az egyes tanulmányokban és egyéb tudományos feldolgozásokban emlegetett vagy idézett lelőhelyeket is mind kijegyezzük. Ennek nem is lett volna nagyobb gyakorlati jelentősége, mert ezek rendszerint csupán hivatkozások a másutt, esetleg a Közlöny régebbi évfolyamaiban közölt leletadatokra. Rendszerint ezek a leletek anyagának nem is részletes felsorolásai, hanem csupán a cikk tárgyi szempontjából szükséges részletadatok fel- említései. A lelőhelyek közlése alkalmából zárjelben igyekeztünk röviden utalni a lelet össze- tételére vagy anyagára is, ugyancsak a kutatók munkájának megkönnyítése végett.

A Közlöny állandó rovatainak (Numizmatikai ritkaságok, Újdonságok, Különfélék, Kisebb cikkek és Múzeumok — Gyűjtemények) az anyagát szétszórva az egyes közlemények tárgya szerint illetékes csoportokba osztottuk be. A Magyar Numizmatikai Adattár tárgy- mutatóját nem készítettük el, minthogy ez nem volt szerves része a Közlönynek, hanem csupán annak mellékleteként jelent meg külön lapszámozással. A mutatóban a kettőspont előtti szám a kötet (évfolyam) számát, a kettőspont utáni szám a kezdő lapszámot jelenti.

Elmondva mindent, amit a tárgymutató használatához tudni kell, a továbbiakban a tárgymutató önmagáért kell, hogy beszéljen. Végigtekintve ennek gazdag és sokrétű anyagán, láthatjuk, hogy a Közlöny milyen egyenletes mértékben szolgálta közleményeivel a magyar éremtan, illetve a numizmatika magyar vonatkozásainak minden ágát. Az antik érmészetre vonatkozó tanulmányok éppúgy helyet kaptak benne, mint a magyar pénztörténetre és éremművé- szetre vonatkozó kutatások eredményei és a közlemények csaknem mind hazai vonat- kozásúak, illetve összefüggésben állanak a hazai föld történetével. A numizmatika tudományos művelése mellett nem hanyagolta el a Közlöny — főként az első évfolyamokban — a gyűjtők érdekeit sem, a nekik szánt sok aktuális közleményt tartalmazó rovataival. Később inkább kizárólag tudományos folyóirattá vált, aminek oka részint ritka megjelenésében keresendő, részint pedig Az Érem című új folyóirat megindításával függött össze. Mindenesetre e tartalom- jegyzék átnézése bizonyítja, hogy a Numizmatikai Közlöny a letűnt félszázad alatt híven teljesítette kötelességét és igen jelentős mértékben járult hozzá úgy a magyar éremtan, mint ezen keresztül közvetve a magyar történet sok homályos kérdésének megvilágításához.

A TARTALOMJEGYZÉK BEOSZTÁSA

I. Pénztörténet.

- a) Összefoglaló
- b) Görög
- c) Római
- d) Barbár
- e) Bizánci
- f) Árpádkor
- g) Vegyesház
- h) Újkor
- i) Erdély és kuruckor
- j) Papírpénz

II. Éremművészet.

- a) Összefoglaló
- b) Régi éremművészet
- c) Modern éremművészet
- d) Jeton — Bárca — Jelvény

III. Vegyestárgyú.

- a) Gyűjtők — Gyűjtemények
- b) Közgyűjteményekről beszámoló ...
- c) Egyesület — Kiállítás — Kongresszus
- d) Emlékezések — Személyi ügyek ...
- e) Különféle
- f) Érem- és Könyvvásár

IV. Irodalmi ismertetések.

- a) Könyv — Tanulmány
- b) Folyóirat

V. Társulati élet.

VI. Éremleletek.

VII. Mellékletek.

I. PÉNZTÖRTÉNET.

a) Összefoglaló.

<i>Alföldi András</i> : A régi pénzek tanúvallomása a honfoglalás előtti Magyarország történetéről	42 : 14
<i>Csallány Gábor</i> : Honfoglalás- és árpádkori sírokban talált magyar- és idegen pénzek a szentesi Csongrádvármegyei Múzeum gyűjteményében	38—39 : 23
<i>Dékány Kálmán</i> : Kovásznai Tóth Sándor értekezése »A magyar pénzekről«	10 : 109
<i>Finály Gábor</i> : Finály Henrik középkori magyar metrologiája	7 : 41
<i>Frey Imre</i> : Bács-Bodrogszegye numizmatikai emlékei	5 : 50
<i>Horváth Adolf János</i> : Éremleletek Szobon és vidékén	34—35 : 76
<i>Kertay Viktor</i> : Egervidéki pénzleletek	5 : 15
<i>Palóczy Edgár</i> : Leletekről. (Budapest és vidéke)	23—24 : 40
<i>Rhé Gyula</i> : Veszprémmegyei éremlelő-helyek	7 : 10
<i>Tömörkény István és Harsányi Pál</i> : A szegedi múzeumba került régipénzleletek (1883—1911)	11 : 8

b) Görög.

<i>Desseffy Miklós</i> : Szemelvények görög pénzgyűjteményemből	11 : 41
<i>Gohl Ödön</i> : Adalékok Illyria érmészetéhez	21—22 : 23
<i>Gohl Ödön</i> : A deécsi görög éremlelet	7 : 110
<i>Gohl Ödön</i> : A görög érme corpusához	7 : 178
<i>Gohl Ödön</i> : A görög pénzek forgalma Magyarországon (Leletlajstrommal.)	21—22 : 3
<i>Gohl Ödön</i> : A Kis-szederjesi görög éremlelet	3 : 94
<i>Gohl Ödön</i> : A vajdahunyadi görög és római éremlelet	5 : 137
<i>Gohl Ödön</i> : Daciai és moesiaai pénzek	5 : 126
<i>Gohl Ödön</i> : Daciai és moesiaai pénzek. Pótlék az éjszackgörögországi ókori pénzek corpusához	5 : 77
<i>Gohl Ödön</i> : Egy állítólagos trójai pénz	4 : 43
<i>Gohl Ödön</i> : Hieroglyphikus feliratú aranypénz vagy súly	1 : 46
<i>Harsányi Pál</i> : A sásteleki lelet	7 : 113
<i>Harsányi Pál</i> : A szilágyosmlyói görög éremlelet	7 : 113
<i>J(ónás) E(lemér)</i> : Caracalla perinthusi medaillonja	28—29 : 64
<i>Kerényi András</i> : Balkánon talált római éremlelet	40 : 19
<i>Mahler Ede</i> : Az úgynevezett »Simon-féle zsidóérmek« kronológiájához	14 : 121
<i>Mowat Róbert</i> : Lysimakos tetradrakmonjai I. Claudius ellenjegyével	11 : 86
<i>Tersztyánszky Jenő</i> : A görög pénzverés hajnala a kisázsiai félszigeten	42 : 6
<i>Tersztyánszky Jenő</i> : A pénzverés európai bölcsője	43 : 3

c) Római.

<i>Alföldi András</i> : Anyaggyűjtés a római pénzek Magyarországon előkerült egykorú utánzatainak osztályozásához	25 : 37
<i>Alföldi András</i> : A diocletianusi és constantinusi kor aranypénz-utánzatai	26—27 : 59
<i>Alföldi András</i> : Római aranymedaillonok utánzatai, mint germán nyakékek	28—29 : 6
<i>Alföldi András</i> : A római császárkor hivatalos frazeológiájának megértéséhez	25 : 81
<i>Alföldi András</i> : A viminaciumi állami pénzverde keletkezésének dátumához	34—35 : 65
<i>Alföldi András</i> : A viminaciumi pénzverde történetéhez. 4. A dáciai tartományi pénzek verdéje. 5. Egy kiadatlan viminaciumi quinar	26—27 : 146
<i>Alföldi András</i> : Az úgynevezett »Geta—Caracalla«-aureus és új rokonpéldánya	18—19 : 51
<i>Alföldi András</i> : Gallienus császár győzelmi számai és légiospénzei	25 : 63
<i>Alföldi András</i> : Kiadatlan és ritka római pénzek	18—19 : 54
<i>Alföldi András</i> : Kiadatlan római pénzek	28—29 : 29
<i>Alföldi András</i> : Konstantinápoly alapításának problémáihoz	41 : 3
<i>Alföldi András</i> : A pannóniai őskereszténységnek néhány numizmatikai vonatkozású emléke	30—31 : 1
<i>Alföldi András</i> : Siscia. Előmunkálatok a Pannoniában vert római pénzek rendszeres összefoglalásához. I. Gallienus	26—27 : 49
<i>Alföldi András</i> : Siscia. II. Claudius és Quintillus veretei	34—35 : 1
<i>Alföldi András</i> : Siscia. IV. Tacitus és Florianus veretei	38—39 : 7
<i>Alföldi András</i> : Siscia. V. Probus sisciai antoninianusai	36—37 : 3
<i>Alföldi Mária</i> : Aranykincslelet Brigetióból a III. század végéről	48—49 : 5
<i>Alföldi Mária</i> : A IV. század sisciai éremlelet	50—51 : 7
<i>Alföldi Mária</i> : Iuppiter Conservator és a kereszt jegye. (Újabb adat Nagy Konstantin megtéréséhez)	44—45 : 12
<i>Alföldi Mária</i> : Későrómai kisbronzleletek Alsópáhokról	50—51 : 71
<i>Alföldi Mária</i> : Néhány megjegyzés a császárkori római verde szervezetéhez és működéséhez	46—47 : 12
<i>Antoniewicz, W.</i> : Der Fund von Boroczyce	28—29 : 26
<i>Budai Antal</i> : Római közt. hibrid denár	2 : 75
<i>Csánky Miklós</i> : Az abai éremlelet	34—35 : 68
<i>Elmer György</i> : A viminaciumi pénzverde történetéhez. 1. Philippus XI-ik éve Viminaciumban. 2. Hol lett császárrá Traianus Decius? 3. Aemilianus császár első érme	26—27 : 144

Elmer György : Solidusok Narbóból	26—27 : 149
Gohl Ödön : A csapói éremlelet	13 : 70
Gohl Ödön : A magyar nemzeti múzeum római medaillonjai	5 : 127
Gohl Ödön : A mocsoládi éremlelet	4 : 75
Gohl Ödön : A nagyberki római éremlelet	12 : 104
G(ohl Ödön) : A vajdahunyadi görög és római éremlelet	5 : 137
Gohl Ödön : A veszprémi múzeum Regalianus-pénze	3 : 33
G(ohl Ödön) : Beckertől gyártott Decentius-féle aranymedaillon	5 : 104
(Gohl Ödön) : Commodus bronz medaillonja	7 : 28
(Gohl Ödön) : Dortmundban római aranylelet	7 : 29
G(ohl Ödön) : Egy Regalianus-pénz	6 : 23
(Gohl Ödön) : Egy Vespasianus-féle aureus	4 : 97
G(ohl Ödön) : Egy Virgilius-érem	3 : 12
G(ohl Ödön) : Érdekes római pénzek	15 : 25
G(ohl Ödön) : Hamis római aranypénz	5 : 105
G(ohl Ödön) : Hibrid római denár	5 : 104
(Gohl Ödön) : Licinius pater Cohen n. h. aranya	8 : 66
(Gohl Ödön) : Maximianus Hercules aranya	12 : 72
Gohl Ödön : Maximianus Herc. arany medaillonja	4 : 85
G(ohl Ödön) : Maximianus I. (Thrax) Cohen 2. kiadásából hiányzó nagy bronzpénze	6 : 108
G(ohl Ödön) : Plautilla	6 : 46
G(ohl Ödön) : Római aranyak hamisítványai	5 : 22
(Gohl Ödön) : Római köztársasági hibrid denár	7 : 123
Gohl Ödön : Római pénzek a M. N. Múzeum gyűjteményéből. (Cohen második kiadásából hiányzó fajok)	6 : 77
Gohl Ödön : Ugyanaz. II. Közlemény	6 : 117
Gohl Ödön : « III. »	7 : 1
Gohl Ödön : « IV. »	7 : 63
Gohl Ödön : « V. »	7 : 89
Gohl Ödön : « VI. »	7 : 164
János Béla : Római pénzlelet Lozsádon (Hunyad vármegye)	12 : 114
Jónás Elemér : A damnatio memoriae alkalmazása Caligula egyik dupondiusán	36—37 : 89
Jónás Elemér : Adatok Viminacium állami pénzveréséhez	25 : 49
Jónás Elemér : Antoninus Pius medaillonja	26—27 : 196
Jónás Elemér : A tizsanagyrevi római éremlelet	23—24 : 38
Jónás Elemér : Aurelianus új típusú mediolanumi aranya	26—27 : 149
Jónás Elemér : A vimináciumi pénzverde történetéhez. 6. Philippus császár vimináciumi antoninianus-emissióinak sorrendje. 7. Vimináciumi antoninianus az ifj. Philippustól. 8. Pacatianus új változatú antoninianusa	26—27 : 146
Jónás Elemér : Az árpási római éremlelet	32—33 : 1
Jónás Elemér : Az öcsödi éremlelet	28—29 : 30
J(ónás) E(lemér) : Caracalla perinthusi medaillonja	28—29 : 64
Jónás Elemér : Elagabalus új aureusa	30—31 : 8
Jónás Elemér : Két átvert római pénz a Kr. u. III. századból	23—24 : 23
Jónás Elemér : Két, Nagy Constantinus császár »processus consularis«-ára vonatkozó aranypénz	26—27 : 149
Jónás Elemér : Sarmizegetusa emlékérmének berlini példánya	25 : 198
Jónás Elemér : Valerianus antiochiai veretű antoninianusa és aureusa	25 : 196
Kerekes Pál : A budai és mendei római éremleletek	13 : 71
Kerekes Pál : A szakcsi római éremlelet	13 : 145
Kerényi András : A személyi éremlelet	50—51 : 4
Kerényi András : Balkánon talált római éremlelet	40 : 19
Kerényi András : Eleki éremlelet	38—39 : 65
Kerényi András : Nagykágyai római köztársasági denárlelet	46—47 : 6
Laffranchi, Lodovico : A tetrarchia verdejegy nélküli denáraitól	25 : 55
Laffranchi, Lodovico : L'iniziativa monetaria di Marco Agrippa luogotenente e di Augusto nell'Hispania	48—49 : 10
Leszih Andor : Római pénzleletek Miskolcon és Borsod megyében	42 : 57
Mérey Andor : Kurd-gyulaí római éremlelet	34—35 : 77
Orosz Endre : Római éremleletek a Kis-Szamos völgyéből	12 : 115
Palóczy Edgár : Szórványos római éremleletek Budapesten és a főváros környékén	30—31 : 96
Palóczy Edgár : Újabb római pénzleletek Budapesten és vidékén	21—22 : 31
Pink, Karl : Antoninianusok hamisítványai a Cousinéry-gyűjteményből	30—31 : 12
Radnóti Aladár : A börgöndi éremlelet	34—35 : 24
Radnóti Aladár : Későrómai éremlelet Öregcsémről	41 : 11
Radnóti Aladár : Néhány adat a consecratiós érmekhez	44—45 : 6
Répásky Gyula : Néhány adat az antiochiai verde III. századbéli működésének tisztázásához	50—51 : 58
Soltész Elek : A Kr. utáni 3-ik század pénzromlása és a diocletinausi pénzreform	23—24 : 11
Szentgáli Károly : Brigetio római hamis pénzei	23—24 : 1

d) *Barbár*

Aldor Gyula : A tótfalusi kelta éremlelet	3 : 55
Budai Antal : Eraviszkus pénzekkel rokon barbár veret	2 : 106
Dessewffy Miklós : Dunántúli leletekből való barbárpénzek jegyei	14 : 61

<i>Dessewffy Miklós</i> : Egyfejes BIATEC kiadatlan bélyegváltozata	13 : 108
<i>Dessewffy Miklós</i> : Felvidéki barbárpénzeink egy csoportja	13 : 121
<i>Dessewffy Miklós</i> : Néhány szó a . . . VIOIXVOX és SA + EOC feliratú pénzekről	13 : 47
<i>Dessewffy Miklós</i> : Újabb adatok a koisztobókus pénzek csoportjához	14 : 12
<i>Frey Imre</i> : Bács megyében lelt barbárpénzek	15 : 55
<i>Gohl Ödön</i> : A BIATEC-csoportbeli barbárpénzek. (Adatok és adalékok.) I—III. közlemény.	8 : 39., 8 : 99., 12 : 41
<i>Gohl Ödön</i> : A Biatic-csoportbeli barbárpénzek prototípusai	20 : 9
<i>Gohl Ödön</i> : A budapesti eraviszkus éremlelet	1 : 17
<i>Gohl Ödön</i> : Adalékok a hazai barbárpénzek Corpus-ához. I—II.	8 : 129., 10 : 24
<i>G(ohl Ödön)n</i> : Adatok a koisztobókus pénzek csoportjához	16 : 51
<i>Gohl Ödön</i> : A dunaszekesői barbárpénzlelet	14 : 2
<i>Gohl Ödön</i> : A hazai barbárpénzlelőhelyek általános repertoriuma	9 : 68
<i>Gohl Ödön</i> : A Koson-aranyakról adatkerés	9 : 68
<i>Gohl Ödön</i> : A kricsovai barbárpénzlelet	13 : 131
<i>g(ohl Ödön)n</i> : A M. Nemzeti Múzeum éremtárának gyűjteményébe került barbárpénz	21—22 : 38
<i>(Gohl)l (Ödön)</i> : A M. Nemzeti Múzeum új barbár érem-szerzeménye	7 : 124
<i>Gohl Ödön</i> : A Nagyhörcsök-pusztai barbárpénzlelet	14 : 123
<i>G(ohl)l (Ödön)</i> : A pozsonyi 17 grammos barbárpénzlelet	21—22 : 28
<i>Gohl (Ödön)</i> : A rákosi kelta ezüstpénzlelet	9 : 113
<i>Gohl Ödön</i> : A rétei barbár ezüstpénz-lelet	8 : 1
<i>Gohl Ödön</i> : A szalacsikai kelta pénzverő és bronzöntő műhely	6 : 47
<i>Gohl Ödön</i> : A temesdi barbárpénzlelet	15 : 97
<i>Gohl (Ödön)</i> : A titeli barbár ezüstpénzlelet	9 : 112
<i>G(ohl Ödön)</i> : A tolnamegyei kelta rézpénzek metrologiájához	7 : 177
<i>(Gohl Ödön)</i> : A veszprémi múzeum szarmata érme	4 : 97
<i>Gohl (Ödön)</i> : Átvert barbárpénzek	11 : 44
<i>Gohl Ödön</i> : Barbár aprópénzeink és darabolási rendszereik	25 : 31
<i>Gohl Ödön</i> : Barbár aranypénzeink	10 : 52
<i>Gohl Ödön</i> : Barbárpénzeink prototípusai	14 : 81
<i>Gohl Ödön</i> : Bács megyében lelt barbárpénzek	15 : 56
<i>Gohl Ödön</i> : Dessewffy Miklós gróf barbárpénz-gyűjteménye	9 : 129
<i>Gohl Ödön</i> : Dessewffy Miklós gróf barbárpénzei (1910—11. évi szerzemények.)	10 : 119
<i>Gohl Ödön</i> : Gróf Dessewffy Miklós barbárpénzei. (Jegyzetek és ismertetés az atlasz IV. részéhez)	14 : 58
<i>Gohl Ödön</i> : Dessewffy Miklós gróf barbárpénz-atlasza	12 : 116
<i>Gohl Ödön</i> : Egy brassóvidéki barbár éremlelet	7 : 9
<i>(Gohl Ödön)</i> : Helyesbítés	3 : 45
<i>Gohl Ödön</i> : Koisztobókus éremlelet Aranyos-Medgyesen	2 : 57
<i>Gohl (Ödön)</i> : Koson (Kotison) dák király aranypénzei	11 : 63
<i>G(ohl)l (Ödön)</i> : Nagy Sándor aranystaterjének barbár utánzata	5 : 104
<i>Gohl Ödön</i> : Numizmatikai adatok a Duna völgyén át való gall-kelta összeköttetés megállapításához	2 : 30
<i>G(ohl Ödön)n</i> : Pár szó a barbárpénzek mellékjegyeiről	14 : 62
<i>Gohl Ödön</i> : Raffnán lelt barbár pénzek	6 : 1
<i>Gohl Ödön</i> : Római és bizánci aranypénzek barbár utánzatai	5 : 90
<i>Gohl Ödön</i> : Szarmata érmek a magyar nemzeti múzeumban	5 : 125
<i>Gohl Ödön</i> : Szarmata érmek a római császárság korából	3 : 77
<i>Gohl Ödön</i> : Újabb adatok a hazai kotinus és koisztobókus néptörzsek pénzeiről	3 : 4
<i>Gohl Ödön</i> : Újabb adatok a pallasfejes barbárpénzek csoportjához	5 : 122
<i>Gohl Ödön</i> : Velem-Szentvidi kelta pénzek és bronz tesserák	5 : 1
<i>Jónás Elemér</i> : Thasosi tetradrachmák barbár utánzatai	26—27 : 149
<i>Kerényi András</i> : Nagynyíresi barbár tetradrachmalelet	43 : 9
<i>Lakos János</i> : Kiadatlan típusú kelta tetradrachma	40 : 80
<i>Leszih Andor</i> : Borsodmegyei barbár éremleletek	3 : 14
<i>Leszih Andor</i> : A borsodmegyei kelta pénzekről	7 : 97
<i>Marosi Arnold</i> : Adatok a nagyhörcsöki barbár pénzlelethez	15 : 108
<i>Mérey Andor</i> : Egy pannoniai veretű denár a római császárság idejéből	38—39 : 38
<i>Mérey Andor</i> : Ismeretlen barbár pénz	41 : 58
<i>Miske Kálmán</i> : Velemszentvid keltatípusú pénzeinek lelőkörlményei	9 : 100
<i>Rhé Gyula</i> : Szarmata érem a Veszprém-vármegyei múzeumban	4 : 67
<i>Supka Géza</i> : A taci barbár éremlelet	7 : 71

e) *Bizánc.*

<i>Elmer György</i> : Marcianus korabeli solidus pénzsúly	41 : 58
<i>Gohl Ödön</i> : Bizánci ólomhulla Krassó-Szörény megyéből	6 : 5
<i>Gohl Ödön</i> : Bizánci súlyok	12 : 56
<i>Gohl (Ödön)</i> : II. Chlotár frank király ritka aranypénze a nemzeti múzeumban	11 : 62
<i>Kerényi András</i> : Érsekújvári lelet	44—45 : 16
<i>Kerényi András</i> : Sarkad-környéki bizánci éremlelet	48—49 : 21
<i>Supka Géza</i> : A ΠΑΝΑΓΙΑ (Panagia) a bizánci érmeiken. Adatok a bizánci Mária-típus ikonográfiai fejlődéséhez	7 : 137

f) *Árpádház.*

<i>Amant Zoltán</i> : Két kiadatlan Árpádházi denár változat	26—27 : 72
<i>Balogh Albin</i> : Egy kis hozzászólás a »Magyar Pénztörténet«-hez	16 : 73
<i>Balogh Albin</i> : Helyreigazítás Hóman Bálint megjegyzéséhez	17 : 22
<i>Baumgartner, Egon</i> : A friesachi denárok magyarországi utánvereteinek kérdéséhez	48—49 : 25
<i>Börzsönyi Arnold</i> : Szent László-féle érmelet Kiliti határában	2 : 90
<i>Brunsmid József</i> : A legrégebb horvát pénzek	4 : 1
<i>Budai Antal</i> : Árpádházi magyar pénzek című cikk kiegészítése	2 : 75
<i>Dworschak, Fritz</i> : XII. századi magyar ezüströngök	28—29 : 73
<i>Éber Lászlóné</i> : A richárdpusztai érmelet	3 : 87
<i>Finály Gábor</i> : Finály Henrik középkori magyar metrológiája	7 : 41
<i>Gálócsy Zoltán</i> : Esztergom-e vagy Székesfejervár?	5 : 92
<i>Gohl Ödön</i> : A kenézlői honfoglaláskori lelet éremmellékletei	13 : 144
<i>Gohl Ödön</i> : A korponai középkori érmelet	6 : 125
<i>Gohl Ödön</i> : Arany brakteáta	4 : 16
<i>Gohl Ödön</i> : CNH. I. 23. változata	13 : 28
<i>Gohl Ödön</i> : Salamon-korabeli érmelet Nyitra-Ludányban	7 : 102
<i>Gubitz Kálmán</i> : A bácsi középkori érmelet	12 : 1
<i>Gumowski, Marian</i> : A magyar pénz szereplése Lengyelországban a XI. században	4 : 86
<i>Harsányi Pál</i> : A borossebesi (Árad m.) és vaskolozslási (Bihar m.) árpádkori érmelet	21—22 : 12
<i>Harsányi Pál</i> : Az Ába-pusztai friesachi fillérlelet	11 : 48
<i>Harsányi Pál</i> : Árpádházi királyaink kiadatlan pénzei	11 : 83
<i>Harsányi Pál</i> : Egy Árpád-házi magyar érmelet	12 : 81
<i>Hóman Bálint</i> : II. András- és IV. Béla-kori szlavón denárok	18—19 : 33
<i>Hóman Bálint</i> : Az árpádkori pénzverés adminisztrációjához	17 : 20
<i>Hóman Bálint</i> : V. István korabeli lilomos obulus	15 : 1
<i>Hóman Bálint</i> : Megjegyzések Balogh Albin hozzászólására	16 : 79
<i>Hóman Bálint</i> : Végszó	17 : 24
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Andreas dux Croatiae	26—27 : 92
<i>Jeszzenszky Géza</i> : A richárdpusztai érmelet és a CNH. II. 59. szám szíglái	28—29 : 45
<i>Jeszzenszky Géza</i> : A vezérek pénzverése	40 : 24
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Az alsóhelbényi érmelet töredékéről	13 : 52
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Az első magyar rézpénzek	34—35 : 35
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Szent László-korabeli érmelet Székesfehérvár vidékéről	41 : 24
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Szent László-korabeli magyar érmelet és tanulságai	38—39 : 26
<i>Kováts Ede</i> : Árpádházi királyaink pénzeinek technikájáról	2 : 1
<i>Kováts Ede</i> : IV. István arany pénze	4 : 33
<i>Leszih Andor</i> : A régi Muhi város romjainál kiásott érmeletek	42 : 57
<i>Leszih Andor</i> : Az andornaktályai Kálmán-denárlelet	41 : 28
<i>Luschin Ebengreuth, Arnold</i> : Kisebb adalékok a magyar pénztörténethez	21—22 : 20
<i>Réthy László</i> : A Béla s István-féle rézpénzek első megfajtója	10 : 70
<i>Réthy László</i> : Magyar numizmatikai adatok Oroszországból	2 : 85
<i>Réthy Gyula</i> : Adatok a Kilitin lelt Szent László-féle érmelethez	4 : 71
<i>Szentgáli Károly</i> : A pénzverés időtartama az Árpádok korában	17 : 18
<i>Szentgáli Károly</i> : A szíglák megfajtása felé	15 : 47
<i>Zimmermann Lajos</i> : Árpádházi magyar pénzek. I—II. Közlemény	2 : 25, 3 : 38

g) *Vegyesház.*

<i>Barcsay-Amant Zoltán</i> : Egy kiadatlan vegyesházi pénz	38—39 : 74
<i>Bohdaneczky Imre</i> : A pénzhamisítás Magyarországon a középkorban	34—35 : 48
<i>Daróczy Zoltán</i> : Pótlék a hibásveretű aranyforintokhoz	11 : 139
<i>Fülöp Tibor</i> : Gózhátpusztai lelet	36—37 : 115
<i>(Gohl Ödön)</i> : Hunyadi Mátyás jágerndorfi garasain J és S betűk	8 : 66
<i>Harsányi Pál</i> : A szerencsi magyar denárlelet	15 : 8
<i>Hóman Bálint</i> : Kérés	16 : 51
<i>Horváth Henrik</i> : A budai pénzverde művészettörténete a késői középkorban	30—31 : 14
<i>Huszár Lajos</i> : A segesvári pénzverő Zsigmond korában	40 : 28
<i>Huszár Lajos</i> : János király denárai	50—51 : 38
<i>Huszár Lajos</i> : Megjegyzések János király pénzverési rendletéhez	38—39 : 42
<i>Huszár Lajos</i> : Olasz pénz hamisítására szolgáló öntőminta a XV. század végéről	36—37 : 94
<i>Istványi Géza</i> : A visegrádi pénzverő II. Lajos egyik oklevelében	41 : 59
<i>Istványi Géza</i> : János király levele a pénzverésről	38—39 : 41
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Egy lappangó vegyesházi denár?	9 : 69
<i>Jeszzenszky Géza</i> : II. Lajos denárai	36—37 : 127
<i>Kelényi B. Ottó</i> : Budai oklevelek pénztörténeti adatai	43 : 15
<i>Kemény Lajos</i> : Egy XVIII. századbeli kincslelet	14 : 127
<i>Kemény Lajos</i> : Mária királynő 1384. évi rendelete a »koronás« denárokról	17 : 87
<i>Király Ferenc</i> : A szabadszállási Zsigmond korabeli érmelet	50—51 : 27
<i>Kováts Ede</i> : A sólyomkői érmelet	4 : 12
<i>Kováts Ede</i> : Hibás köriratú magyar aranyak	2 : 62
<i>Kováts Ferenc</i> : Magyar pénzforgalom az Anjouk korában. I. Az 1301—1350. évi pénzforgalom általános jellemzése.	25 : 90
II. Magyar pénzverő- és pénzsúlyok	50—51 : 20

<i>Kováts Ferenc</i> : Tanulmányok a magyar középkori pénzverés köréből. I. A Boldcasszonyos aranyforintok érmészeti fejlődése	8 : 8
<i>Kováts Ferenc</i> : Tanulmányok a magyar középkori pénzverés köréből. I. Az aranyforintok köriratai. II. Javított köriratok. III. Hibás köriratok. IV. Tudatosan változtatott köriratok	10 : 140
<i>Leszih Andor</i> : Albert király ismeretlen denára	25 : 89
<i>Leszih Andor</i> : A régi Muhi város romjainál kiasott éremleletek	42 : 57
<i>Leszih Andor</i> : Karcasai denárlelet	48—49 : 55
<i>Leszih Andor</i> : Mária magyar királynő obulusa	11 : 3
<i>Petrikovich János</i> : A gerencséri éremleletről	12 : 113
<i>Réthy László</i> : Magyar numizmatikai adatok Oroszországból	2 : 85
<i>Schulek Alfréd</i> : Ottó király denárjáról	38—39 : 39
<i>Schulek Alfréd</i> : XV. századbéli magyar pénzlelet Visegrád várából	32—33 : 97
<i>Schulek Alfréd</i> : Vegyesházi királyaink pénzei és korrendjük. I. Károly Róbert	25 : 138
II. A budai pénzverésről Károly Róberttől Zsigmondig	30—31 : 48
III. Albert és Erzsébet	40 : 34
<i>Szalay Gyula</i> : A kis-kunfélegyházi aranyforint-lelet	8 : 50
<i>Szentgáli Károly</i> : Újlaky Miklós kiadatlan denárja	8 : 104
<i>Tömörkény István</i> : Charon obulusai az Alföldön	10 : 147

h) Újkor és legújabb kor

<i>Áldassy Antal</i> : I. Ferdinánd 1529.-iki pénzrendelete	3 : 1
<i>Barcsay-Amant Zoltán</i> : A Habsburg-ház 1849.-i detronizálása után tervezett magyar fém-pénzek	34—35 : 72
<i>Budai Antal</i> : A szomolnokai pénzverde	2 : 107
<i>Ernyey József</i> : Kísérletek a körmöcbányai pénzverő áthelyezésére. (1524—1640)	25 : 110
<i>H. Fekete Péter</i> : Pénzértékelési adatok II. József korából	44—45 : 25
<i>H. Fekete Péter</i> : Pénzhamisítások a XVIII. század végén	46—47 : 48
<i>Finály Gábor</i> : Nikkelpénzeink kopásáról	17 : 61
<i>Gálóczy Zoltán</i> : XVI. századi magyar pénzek hamisítványai	4 : 90
<i>Gárdonyi Albert</i> : A nagybányai pénzverő intézet 1619. évi viszonyairól	3 : 8
<i>Gellért Jenő</i> : Pénzverés Budapesten 1920—1922. években	46—47 : 48
<i>Gohl Ödön</i> : Adatok pénzverdénk technikai felszerelésének történetéhez	2 : 8
<i>Gohl Ödön</i> : Ritka magyar aranypénz	15 : 25
<i>Gohl Ödön</i> : A körmöci pénzverde 1904. évi veretei	4 : 97
<i>Gohl Ödön</i> : A Magyarországi Tanácsköztársaság 10 koronás pénzei	21—22 : 39
<i>Gohl Ödön</i> : Az utolsó garas	4 : 17
<i>Gohl Ödön</i> : Háborús vaspénz	15 : 26
<i>Gohl Ödön</i> : Ismeretlen garas	7 : 123
<i>Gohl Ödön</i> : Körmöcbányán vert bolgár pénzek	5 : 104
<i>Gohl Ödön</i> : Osztrák császárb jubileumi korona 1908	7 : 126
<i>Gohl Ödön</i> : Újfajta tízfilléres váltópénzek	15 : 26
<i>Halász Gábor</i> : Abrudbányai aranyak	5 : 12
<i>Harsányi Pál</i> : A brassói aranyéremlelet	12 : 23
<i>Harsányi Pál</i> : Adatok a CNH. III. kötetéhez. I—XII. Közlemény	13 : 41, 13 : 81, 14 : 41, 14 : 89,
14 : 129, 15 : 17, 15 : 65, 16 : 33, 16 : 85, 17 : 33, 17 : 100, 20 : 33	
<i>(Harsányi Pál)</i> : Magyar 10 koronás ércpénz tervezete a kommunizmus idejéből	25 : 137
<i>Harsányi Pál</i> : Pénzhamisító műhely maradványai	13 : 13
<i>Horváth Tibor Antal</i> : Adatok a XVI. századi magyar pénztörténethez	50—51 : 60
<i>Huszár Lajos</i> : A bécsi márka életbeléptetése a bányavárosi márka helyett (1727)	43 : 45
<i>Jeszécsky Géza</i> : Lotharingiai Ferenc császár magyarországi pénzverése	23—24 : 5
<i>Jónás Elemér</i> : III. Ferdinánd denárbélyeges féltallérverete 1638-ból	28—29 : 75
<i>Kapossy János</i> : Ocsovay Ferenc és az 1735. évi nagybányai dukátok	46—47 : 33
<i>Kelényi B. Ottó</i> : Hamis francia tallér forgalombahozatala Pesten 1800-ban	42 : 33
<i>Kemény Lajos</i> : Egy pénzhamisító a XVIII. században	13 : 138
<i>Kunváry Fülöp</i> : Átvert pénzek	1 : 14
<i>Leszih Andor</i> : A szuhogyi csorbakői vár XVI. századbéli pénzhamisító műhelye	40 : 49
<i>Plank Sándor</i> : A pénzverés és pénzváltás adminisztrációja	16 : 101
<i>Plank Sándor</i> : Átvert pénzek	16 : 84
<i>Plank Sándor</i> : Számvevői utasítás a körmöcbányai pénzverőhivatal részére 1694	17 : 81
<i>Plank Sándor</i> : 1767. évi magyar féldenárok	17 : 4
<i>Plank Sándor</i> : 1816-os krajcárok verése Körmöcbányán 1847/49-ben	17 : 98
<i>Réthy László</i> : Magyar mintájú külföldi aranyak	1 : 14
<i>Rudnay Gyula</i> : Warou Dániel körmöcbányai fővénnök (1674—1729)	32—33 : 34
<i>Varga Béla</i> : Koronaértékű érmeink	9 : 93
<i>Varga Béla</i> : Modern ritkaságok	11 : 5

i) Erdély és a Kuruckor

<i>Bervaldszky Kálmán</i> : Rákóczi szepesvári pénzverdéje	9 : 127
<i>Budai Antal</i> : Pótlék II. Rákóczi Ferenc pénzeinek lajstromához	7 : 115
<i>Daróczy Zoltán</i> : II. Rákóczi Ferenc pénzeinek változatai	6 : 135
<i>Ernyey József</i> : Pénzverő-kísérlet Trencsénben (1621)	36—37 : 97

<i>Esze Tamás</i> : Adatok a nagybányai pénzverőház személyzetéről	42 : 26,	46—47 : 23
<i>Esze Tamás</i> : A kassai pénzverőház 1705—1710		40 : 55
<i>Esze Tamás</i> : A kolozsvári pénzverőház II. Rákóczi Ferenc korában		41 : 35
<i>Esze Tamás</i> : A nagybányai pénzverőház sorsa a Rákóczi-szabadságharc kezdetén	48—49 :	29
<i>Esze Tamás</i> : A nagybányai pénzverőház II. Rákóczi Ferenc korában 1703—1705	38—39 :	44
<i>Esze Tamás</i> : A nagybánya—munkácsi pénzverőház II. Rákóczi Ferenc korában 1706—1711		43 : 21
<i>Esze Tamás</i> : II. Rákóczi Ferenc ólompénze		42 : 60
<i>Esze Tamás</i> : A hamispénzverés II. Rákóczi Ferenc korában	44—45 :	21
<i>Esze Tamás</i> : Váradi szükségpénzek a kuruc ostromzár idejéből (1705—1710)	48—49 :	44
<i>Éles Géza</i> : II. Rákóczi Ferenc kiadatlan négypolturás rézpénze		42 : 58
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Barscai Ákos aranyainak hamisítványai		5 : 22
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Rédey Ferenc pénzeinek újabb hamisítványai		7 : 125
<i>Harsányi Pál</i> : A M. N. Múzeum újabb szerzeményeiből		11 : 20
<i>Jurkovich Emil</i> : Adalék a libertások történetéhez		2 : 64
<i>Leszih Andor</i> : II. Rákóczi Ferenc állítólagos miskolci pénzverdéről		4 : 93
<i>Leszih Andor</i> : Helyreigazítás	46—47 :	53
<i>Rampacher Pál</i> : Bethlen Gábor 1620. évi tallérja		6 : 64
<i>Rohde Tivadar</i> : II. Rákóczi Ferenc pénzei és emlékérméi. I. Rákóczi pénzverése		6 : 85
<i>Rudnay Gyula</i> : Adatok II. Rákóczi Ferenc érmészetéhez	34—35 :	71
<i>Zsoldos Benő</i> : II. Rákóczi Ferenc miskolci pénzverdéről		5 : 11

j) Papírpénz

<i>Barcsay-Amant Zoltán</i> : Egy kiadatlan szabadságharci szükségpénz-sorozat	32—33 :	93
<i>Faragó Miksa</i> : Adalékok a szabadságharc pénzjegyeinek és jegynyomdájának történetéhez	9 :	83
<i>Faragó Miksa</i> : A mi bankjegyeink	8 :	106
<i>Faragó Miksa</i> : Az Almásy-bankó. Magyarország közjövödelmeire szóló utalvány	8 :	123
<i>Fejős Imre</i> : Az utolsó Kossuth-bankó	48—49 :	47
<i>H. Fekete Péter</i> : Az 1784. évi bankocédula forgalombahozása	46—47 :	47
<i>H. Fekete Péter</i> : Nagyszalontai szükségpénzjegyek	43 :	47
<i>Gohl Ödön</i> : A Komáromi Értesítő 3 kr-os pénzjegyei	11 :	1
<i>Gohl Ödön</i> : Egy löcsei 10 kr-os szükségbankó	8 :	19
<i>Gohl Ödön</i> : Egy gróf Sztáray-féle utalvány	13 :	67
<i>Gohl Ödön</i> : Fiume város pénztári utalványai	15 :	4
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Hibás nyomtatú papírpénzek	15 :	25
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Hamis 100 frtos bankjegy	13 :	116
<i>Gohl Ödön</i> : Kassai közmunkajegyek	13 :	68
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Lőcsei hamis bankók	14 :	64
<i>Gohl Ödön</i> : Óbudai papírpénz szabadságharcunk idejéből	11 :	2
<i>G(ohl Ödö)n</i> : József főherceg alcuthi uradalmának papírobotjegyzei	5 :	102
<i>Halász Gábor</i> : A magyar papírpénzekről	4 :	61
<i>Halász Gábor</i> : A magyar szabadságharc állami papírpénzei	5 :	37
<i>Halász Gábor</i> : Dobsinai szükségbankók	5 :	5
<i>(Harsányi Pál)</i> : Huszonöt koronás bankjegy tervezete 1919	25 :	48
<i>Horváth Adolf János</i> : Adatok a dobsinai szükségbankókhoz	7 :	12
<i>Horváth Adolf János</i> : Adatok a dobsinai papírpénzekhez	8 :	134
<i>Leszih Andor</i> : Adatok az 1860-i miskolci pénztári utalvány történetéhez	8 :	135
<i>Leszih Andor</i> : Ismeretlen szabadságharci szükségpénzek	36—37 :	101
<i>Leszih Andor</i> : Kossuth-bankó égetése Miskolcon 1849-ben	36—37 :	100
<i>Leszih Andor</i> : Mezőkövesd város 1860-iki pénztári utalványa	15 :	11
<i>Leszih Andor</i> : Miskolc város pénztári utalványa 1860	8 :	108
<i>Leszih Andor</i> : Resurgo	8 :	57
<i>Neubauer Zoltán</i> : Háborús szükségpénzeinkről	17 :	57
<i>Neubauer Zoltán</i> : A »Szepesti Takarékpénztár« szükségbankói	14 :	10
<i>Tömörkény István</i> : Papírpénzek a szegedi Múzeumban	5 :	142

II. ÉREMMŰVÉSZET.

a) Összefoglaló.

<i>Faludi Géza</i> : Magyar orvosok újabb emlékérméi	17 : 7, 17 : 90, 20 : 49,	23—24 : 24
<i>Faludi Géza</i> : Adatok a Magyar Orvosok és Természetvizsgálók Vándorgyűlései érmeinek történetéhez		42 : 64
<i>H. Fekete Péter</i> : Pótlék a »Magyar jogászok és államférfiak emlékérméi«-hez	23—24 :	38
<i>Gohl Ödön</i> : A magyar királyok koronázási érmei	16 :	1
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Erdélyi emlékérmék. (Pótlék Resch lajstromához)	7 :	78
<i>Gohl Ödön</i> : Magyar egyházi emlékérmék.	10 : 85, 10 : 125, 11 : 90, 12 : 20, 14 :	107
<i>Gohl Ödön</i> : Magyar iskolák érmei	8 :	75
<i>Gohl Ödön</i> : Magyar orvosok emlékérméi	10 :	1
<i>G(ohl Ödö)n</i> : A magyar városok és vármegyék érmei	13 :	27
<i>Győry Lajos</i> : Pótlék Debrecen érmeihez	23—24 :	36
<i>Horváth Adolf János</i> : Tót érmek és jelvények	9 :	70
<i>Horváth Adolf János</i> : Szepes vármegye érmei	13 :	123
<i>Huszár Lajos</i> : A budapesti kir. magyar Pázmány Péter Tudományegyetem hátrcsúsz évének érememlékei	38—39 :	56
<i>Lauringer Ernő</i> : Sopron szabad királyi város emlékérméi	17 :	25

<i>Leszih Andor</i> : Miskolc érmei	13 : 108
<i>Mihálovics Béla</i> : Magyar jogászok és államférfiak emlékérmek	9 : 1, 9 : 115
<i>Nagy József</i> : Debrecen érmei	13 : 1
<i>Petrikovich János</i> : Felsőmagyarországi vallásos tárgyú emlékérmek	4 : 94
<i>Siklóssy László</i> : A modern magyar éremművészet és művelői. (1817—1910)	9 : 43
<i>Szathmáry László</i> : Az alkémiai érmek	30—31 : 71

b) Régi éremművészet

(Az 1880-as évekig bezárólag.)

<i>Albrecht János</i> : Pozsonyra vonatkozó érmek a pozsonyvárosi múzeumban	11 : 6
<i>Csatkai Endre</i> : Adatok a magyar iskolai érmek ismeretéhez	50—51 : 68
<i>Csatkai Endre</i> : Köffer Zsuzsánna soproni volt.	40 : 85
<i>Csatkai Endre</i> : Kugler Ferenc Pál éremművészetéhez	46—47 : 53
<i>Csermelyi Sándor</i> : Emlékérmek az Országos Ráth György-Múzeumból	9 : 104
<i>Demeter Béla</i> : A Villers en Cauchies-i ütközet emlékérmek	36—37 : 104
<i>Elekes György</i> : Néhány adat Wespriemi István emlékérmének sorsához	41 : 61
<i>Ernyey József</i> : Kolosvári Jordán Tamás emlékérmek. (1570)	40 : 80
<i>Esze Tamás</i> : Warou-adatok	41 : 40
<i>Esze Tamás</i> : Warou Dániel körmöcbányai működéséhez	36—37 : 98
<i>Faludi Géza</i> : Blandrata György dr. csegelye	25 : 133
<i>Faludi Géza</i> : Jacquin Miklós József orvos és botanikus emlékérmek	36—37 : 111
<i>Faludi Géza</i> : Adatok az Ulrik-keresztek corpusához	34—35 : 73
<i>Fraknói Vilmos</i> : Az 1790—91-ik évi országgyűlés által veretett emlékérmek	1 : 9
<i>Frey Imre</i> : A zentai csata emlékérmek	6 : 7
<i>Gohl Ödön</i> : II. Lajos koronázási érmeinek koholmánya	7 : 177
<i>Gohl Ödön</i> : II. Lajos és Mária házassági érme 1515	4 : 15
<i>Gohl Ödön</i> : II. Lajos és Mária érme 1526	7 : 74
<i>Gohl Ödön</i> : II. Lajos és Schlick István érme 1526	4 : 16, 7 : 75
<i>Gohl Ödön</i> : Mária királyné jetonja 1551	7 : 75
<i>Gohl Ödön</i> : Mária királyné jetonja 1553	7 : 75
<i>Gohl Ödön</i> : II. Rudolf csegyei Esztergom, Győr, Székesfehérvár visszavételére.	2 : 35, 6 : 11
<i>Gohl Ödön</i> : Az 1693. évi saskajárás emlékére veretett érem	7 : 77
<i>Gohl Ödön</i> : I. Lipót érme a felszabadító háborúra 1699	7 : 76
<i>Gohl Ödön</i> : I. József korában készült érem	7 : 78
<i>Gohl Ödön</i> : I. József egy lapú ólomérme	7 : 78
<i>Gohl Ödön</i> : Hibrid érem I. József korából	7 : 178
<i>Gohl Ödön</i> : Roth-féle körmöci érem III. Károly királyunk születésére (1687)	2 : 101
<i>Gohl Ödön</i> : Ferdinánd osztrák császár és magyar király vitézségi érmei	5 : 147
<i>Gohl Ödön</i> : Magyar szabadságharc emlékek	2 : 68
<i>Gohl Ödön</i> : Magyar szabadságharc érdemkereszt	4 : 42
<i>Gohl Ödön</i> : A magyar szabadságharc érdemkereszt	15 : 41
<i>Gohl Ödön</i> : Szabadságharc érdemkeresztjeink ötödik példánya	20 : 29
<i>Gohl Ödön</i> : Fapión Báthori Zsigmond arcképével	6 : 13
<i>Gohl Ödön</i> : Kiadatlan Attila-érmek	6 : 108
<i>Gohl Ödön</i> : Ágost lauenburgi herceg halálára vert érem	5 : 100
<i>Gohl Ödön</i> : Egy Balambér-érem	6 : 109
<i>Gohl Ödön</i> : Buda vezér érme	3 : 13
<i>Gohl Ödön</i> : Andreas Contarini ólomérme	5 : 19
<i>Gohl Ödön</i> : Ebner János érme	8 : 66
<i>Gohl Ödön</i> : Hallerközi gróf Haller Gábor erdélyi kir. kincstáros emlékérmek	3 : 43
<i>Gohl Ödön</i> : A Hóra-lázadás emlékérmek	7 : 116
<i>Gohl Ödön</i> : Hunyadi László emlékérmek	7 : 123
<i>Gohl Ödön</i> : Kamper Ferenc pozsonyi főharmincados érme	2 : 101
<i>Gohl Ödön</i> : Kollonics Lipót gróf elefántcsontérme	7 : 76
<i>Gohl Ödön</i> : Ismeretlen Kossuth-érmek	21—22 : 38
<i>Gohl Ödön</i> : Muschinger Vince kamarai tanácsos emlékérmek	2 : 102
<i>Gohl Ödön</i> : Obeslaus László besztercebányai kántor emlékérmek	5 : 98
<i>Gohl Ödön</i> : Partinger Gáspárról új élettrajzi adat	7 : 28
<i>Gohl Ödön</i> : Welzer Zsigmond és neje Sal Zsófia címeres érme	5 : 9
<i>Gohl Ödön</i> : Adatok a Wenger családról	21—22 : 28
<i>Gohl Ödön</i> : Zichy Károly gróf plakettje	5 : 99
<i>Gohl Ödön</i> : Fiktív arcképes érmek. (Sambucus, Zrínyi M., Castriota Scanderbég és Csokonai)	7 : 178
<i>Gohl Ödön</i> : Belgrád	5 : 18
<i>Gohl Ödön</i> : Emlékérmek Buda 1686. évi visszavételére	6 : 96, 11 : 23
<i>Gohl Ödön</i> : Egy budapesti vonatkozású Abondio-érem	21—22 : 39
<i>Gohl Ödön</i> : Érsekújvár	5 : 18
<i>Gohl Ödön</i> : Emlékérem Gyulafehérvár 1849. évi ostromára	2 : 14
<i>Gohl Ödön</i> : Sz. János rézolvastó Iglónál	5 : 100
<i>Gohl Ödön</i> : Fapión a karlovici békére 1699	7 : 77
<i>Gohl Ödön</i> : Körmöci barátság-érem	6 : 12
<i>Gohl Ödön</i> : A losonci jogászkar 1847. évi jelvény-érme	21—22 : 39
<i>Gohl Ödön</i> : Magyaróvári polgár-érem	3 : 13

<i>G(ohl Ödön)</i> : Porosz emlékérem az 1866. évi pozsonyi (zergehegyi) csatározásra	7 : 177
<i>G(ohl Ödö)n</i> : A szabadkai Szent Mihály-kongregáció érme	4 : 70
<i>G(ohl Ödö)n</i> : A zentai diadal emlékérmek	5 : 68
<i>Gohl Ödön</i> : Ostábla-pionok magyar vonatkozású emléképekkel	4 : 34
<i>(Gohl Ödö)n</i> : Magyar vonatkozású alapítványi érmek és jelvények	17 : 112
<i>Gohl Ödön</i> : A magyar mérsékleti egylet érme	3 : 14
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Egy ismeretlen érem	15 : 25
<i>(Gohl Ödön)</i> : Ismeretlen hovatartozású magyar lóverseny plakettek	21—22 : 39
<i>G(ohl Ödö)n</i> : Krisztus érem	3 : 97
<i>(Gohl Ödön)</i> : Még egy »malacos« érem	4 : 97
<i>Gohl Ödön</i> : Görögországi bűbajos érmek	5 : 131
<i>(Gohl Ödö)n</i> : Görögországi bűbajos érmek új faja	6 : 67
<i>Gohl Ödön</i> : Haider Dániel körmöci éremvő	2 : 103
<i>Gohl Ödön</i> : Apró adatok régi magyar bélyegmetszőkről és bányavárosi tisztviselőkről	4 : 67
<i>(Gohl Ödö)n</i> : Schuller Györgyről	7 : 28
<i>(Gohl Ödön)</i> : Sajtóhibák helyreigazítása	7 : 125
<i>G(ohl Ödön)</i> : Helyeshítés	7 : 177
<i>(Harsányi Pál)</i> : Mária a gyermek Jézussal. Plakett Antonio Abondio jelzésével	25 : 36
<i>Horváth Adolf János</i> : Iskolai signumok	8 : 111
<i>H(uszár) L(ajos)</i> : Koronázási érem 1508-ból	28—29 : 5
<i>H(uszár) L(ajos)</i> : II. Ferdinánd és Eleonora érme MS monogrammal	26—27 : 115
<i>Huszár Lajos</i> : Böhm Kristóf emlékérmek	38—39 : 61
<i>Huszár Lajos</i> : Concini Cyprian emlékérmek	32—33 : 91
<i>H(uszár) L(ajos)</i> : A gyulafehérvári erőd alapítási érmének csegelyváltozata 1715-ből	30—31 : 13
<i>Huszár Lajos</i> : Körmöcbányai éremvősök és emlékérmek a XVI—XVII. században (1500—1650)	26—27 : 72
<i>Huszár Lajos</i> : Kiegészítés a »Körmöcbányai éremvősök és emlékérmek a XVI—XVII. században« dolgozathoz	26—27 : 122
<i>Huszár Lajos</i> : Éremvősökre vonatkozó adatok a körmöcbányai városi levéltárból	46—47 : 51
<i>Huszár Lajos</i> : Emlékéremverés Körmöcön 1749—1768 között	41 : 50
<i>Huszár Lajos</i> : Ezüstjetonok a napoleoni háborúk korából	48—49 : 41
<i>Huszár Lajos</i> : Soproni iskolai jutalomérmek a XVII. századból	34—35 : 58
<i>Huszár Lajos</i> : A Szentjobb hazahozatalára készült érmek (1771)	44—45 : 27
<i>Huszár Lajos</i> : Temesvár visszavételére készült érem metszet-mintaképe	42 : 62
<i>Huszár Lajos</i> : Két kegyérem	43 : 48
<i>Jeszzenszky Géza</i> : Eltűnt Kossuth-érmek	32—33 : 84
<i>Jurkovich Emil</i> : A magyar orvosok és természetvizsgálók 1842-iki Besztercebányán tartott vándor-gyűlésének emlékérmek	2 : 12
<i>Jurkovich Emil</i> : Wenger János zsetónja	21—22 : 27
<i>Kapossy János</i> : Karl Henrik emlékérmek 1848 márciusára	46—47 : 37
<i>L(eszth) A(ndor)</i> : Iskolai signum 1832. évből	42 : 64
<i>Majkowsky, Edmond</i> : János Szigmond és Izabella emlékérmek Steven van Herwijck németalföldi éremművész (1561) művei	38—39 : 55
<i>Marosi Arnold</i> : Újabb magyar szabadságharcos érdemkereszt	15 : 105
<i>Mihálovics Béla</i> : A Georgikon érmei	8 : 35
<i>Mihálovics Béla</i> : Werbőczy-emlékek	8 : 38
<i>Mild Gyula</i> : Érdekes régi érem	8 : 112
<i>Ötvös Gábor</i> : Caraffa Jeromos emlékérmek	3 : 16
<i>Palóczy Edgár</i> : A magyar szabadságharc ismeretlen emlékkeresztje	40 : 87
<i>Paulinyi Öskár</i> : Adatok a körmöcbányai éremvősök és emlékérmek kérdéséhez a XVI. század első feléből	48—49 : 35
<i>Polikeit Károly</i> : Pozsony város tanácsának emlékérmek 1633-ból	3 : 53
<i>Procopius Béla</i> : Még egy ismeretlen érem Buda visszafoglalására	26—27 : 121
<i>Procopius Béla</i> : A pápák érmeiről	18—19 : 43, 20 : 17
<i>Rampacher Pál</i> : Rákóczi emlékérmek	6 : 91
<i>Rampacher Pál</i> : Jacquin báró emlékérmek	6 : 10
<i>Rapaics Judit</i> : Fodor Jozefin emlékérmek	36—37 : 107
<i>Rasmusson, N. L.</i> : Warou Dániel rokonsága és ifjúsága	32—33 : 31
<i>Rexa Dezső</i> : A soproni ev. gimnázium eddig ismeretlen érme	7 : 19
<i>Réthy László</i> : XIV. Lajos körmöci érme	14 : 1
<i>Rudnay Gyula</i> : Warou Dániel körmöcbányai fővénnök (1674—1729)	32—33 : 34
<i>Schmideg Alfréd</i> : A Georgikon érmeinek mestere	11 : 4
<i>Szentgáli Károly</i> : A magyar királyság hetedik centenáriumának érmei	42 : 39
<i>Szentgáli Károly</i> : Beata Virgo Tallensis	41 : 44
<i>Szigeti István</i> : Adatok Artner Erhardné Dirnberger Zsuzsanna emlékérméhez	40 : 84
<i>Szittay Dénes</i> : A Szent Háromságról nevezett kongregáció Budán	21—22 : 26
<i>Vayer Lajos</i> : Mária Terézia metszetekről másolt érmei	40 : 70

c) *Modern éremművészet.*

(1880-as évek óta)

<i>Budai Antal</i> : Bélabányai tűzoltó zsetón	2 : 75
<i>Budai Antal</i> : A budapesti (1902) III. kath. nagygyűlés tagjainak jelvényei	2 : 20
<i>Budai Antal</i> : A kassai Rákóczi-kiállítás emlék-zsetónja	2 : 106

Budai Antal : A kolozsvári Mátyás király emlékmű leleplezésére vert zsetón	2 : 20
Budai Antal : Az 1902. évi pozsonyi kiállítás emlékszetonja	2 : 19
Budai Antal : A szegedi zsidó hitközség érme az új imaház felépítésére	2 : 75
Budai Antal : Az iparművészeti múzeum állami nagy aranyérme	2 : 75
Faludi Géza : A budapesti »Gemeinde beim Helm« újabb érme	11 : 5
H. Fekete Péter : Az Arany-Centennarium érméi	16 : 51
H. Fekete Péter : Arany századik születési évfordulójának érméi	16 : 124
(Gohl Ödön) : Emlékérem Öfelsége első bcszniai és hercegovinai látogatásának emlékére	11 : 20
Gohl Ödön : A magyar millenium emlékérméi	3 : 65
Gohl Ödön : Milleniumi érmek	6 : 107
Gohl Ödön : Milleniumi plakett	15 : 25
(Gohl Ödön) : I. Ferenc József és II. Vilmos érme 1905	4 : 98
Gohl Ödön : Háborús emlékek. 13 : 141, 14 : 15, 14 : 51, 14 : 101, 15 : 12, 15 : 57, 16 : 49, 16 : 103, 17 : 104	17 : 104
Gohl Ödön : Frigyes főherceg érme	15 : 25
Gohl Ödön : Gróf Andrássy Gyula érme	6 : 14
Gohl Ödön : Antal Gábor plakettje 1909	8 : 147
Gohl Ödön : Balassa János dr. emlékérmé	5 : 22
(Gohl Ödön) : Csokonai Vitéz Mihály érme halála 100. évfordulójára, 1905	4 : 80
(Gohl Ödön) : Deželič György érme, 1906	5 : 145
(Gohl Ödön) : Falk plakett 1904	4 : 18
Gohl Ödön : Farbak István érme 1909	8 : 147
(Gohl Ödön) : Gozsedu Elek plakettje	5 : 103
(Gohl Ödön) : Hilibi Haller József plakettje 1906	6 : 66
(Gohl Ödön) : Hauszmann Alajos érme 1905	4 : 80
(Gohl Ödön) : Imhoof-Blumer Frigyes érme 1908	7 : 126
Gohl Ödön : Kállai Benjamin plakettje	3 : 44
(Gohl Ödön) : Lehár Ferenc plakettje	6 : 66
Gohl Ödön : Liszt Ferenc születésének századik évfordulójára készült érmek és plakettek	10 : 149
(Gohl Ödön) : Lóczy Lajos plakettje 1909	8 : 118
Gohl Ödön : Lukács Antal érme	3 : 44
Gohl Ödön : Lukács László körmei látogatásának érme 1901	7 : 178
(Gohl Ödön) : Marczali-plakett	4 : 18
(Gohl Ödön) : Markovits István plakettje	8 : 59
(Gohl Ödön) : Matlekovits Sándor plakettje 1908	8 : 20
(Gohl Ödön) : Mommsen Tivadar érme	3 : 17
(Gohl Ödön) : Ormódi Vilmos plakettje	7 : 126
(Gohl Ödön) : Az éremkedvelők egyesületének Petőfi-plakettje 1905	4 : 97
Gohl Ödön : Petőfi-plakett	5 : 22
(Gohl Ödön) : Oszták Petőfi-érem	8 : 118
Gohl Ödön : Reismann Mór érme	8 : 147
(Gohl Ödön) : Reitzner Miksa arcképes plakettje	6 : 137
(Gohl Ödön) : Rimély Károly érme 1904	4 : 17
(Gohl Ödön) : Schweidel József érme 1905	4 : 98
(Gohl Ödön) : Sonnenthal Adolf plakettje 1906	5 : 103
(Gohl Ödön) : Gerl Károly hagyatékából bronzsegely Stegner család címerével	7 : 29
(Gohl Ödön) : Thaly Kálmán béke-plakettje 1904	4 : 17
Gohl Ödön : Thaly Kálmán érme	3 : 44
(Gohl Ödön) : A m. keleti tengerhajózási r. t. Thaly Kálmán-érme 1906	7 : 125
(Gohl Ödön) : Emlék-zsetón Thököly Imre hazahozatalára 1906	5 : 145, 7 : 179
(Gohl Ödön) : Tóth Béla plakettje	7 : 124
(Gohl Ödön) : Trefort Ágoston érme 1905	4 : 80
Gohl Ödön : Weiffert Ignác és György emlékérmé	3 : 44
(Gohl Ödön) : Wolkenstein-Trostburg gróf plakettje	3 : 17
(Gohl Ödön) : Zechmeister Károly plakettje 1905	5 : 103
(Gohl Ödön) : Dr. Zichy Gyula gróf pécsi püspök emlék-zsetónja	5 : 145
(Gohl Ödön) : Zsolnay Miklós pécsi kiállítási plakettje 1907	7 : 126
Gohl Ödön : Aradi Kossuth asztaltársaság érme 1909	8 : 147
(Gohl Ödön) : A f. évi budapesti tejjgazdasági kiállítás plakettje	8 : 118
Gohl Ödön : Budapest román megszállása emlékére készült érem	21—22 : 39
Gohl Ödön : A cseklési jótékonyági ünnepély emlékérmé 1901	7 : 179
Gohl Ödön : A csorbai tó emlékérmé	10 : 74
(Gohl Ödön) : Hajduhadház a szabadságért	17 : 112
Gohl Ödön : Új érem (Jaáki templom 1904)	3 : 98
(Gohl Ödön) : A nagyszebeni román kiállítás érme 1881	21—22 : 40
Gohl Ödön : A Nyitra-zorhorhegyi nagy emlékérmé	2 : 11
(Gohl Ödön) : Az 1900. évi párisi világkiállítás magyar pavillonjának emlékérmé	21—22 : 39
Gohl Ödön : Restituált pétervárad emlékérmé 1902	7 : 179
(Gohl Ödön) : A bécsi Num. Gesellschaft emléklakettje a pozsonyi kirándulására 1904	4 : 17
Gohl Ödön : A pozsonyi ág. ev. liceum jubiláris emlékérmé	6 : 15
(Gohl Ödön) : Szatmári baromfi kiállítás érme 1905	4 : 98, 5 : 145
Gohl Ödön : Szepességi érem	14 : 64
(Gohl Ödön) : Az 1906-iki tordai iparkiallítás érme	5 : 146
Gohl Ödön : Zlatnói üvegérmek	5 : 48
(Gohl Ödön) : Egy zlatnói üvegérem	7 : 123

(Gohl Ödö)n : A keresk.-ügyi miniszter iparművészeti érme	4 : 79
G(ohl Ödö)n : Orsz. Magy. Bányászati és Kohászati Egyesület érme 1909	8 : 147
G(ohl Ödö)n : A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjegyületének emlékz. etónja	9 : 26
(Gohl Ödö)n : Magyar tanulók orsz. tornaverseny-érme	4 : 79
(Gohl Ödö)n : Bélyegkiállítási érmek	8 : 59
(Gohl Ödö)n : A technikus-bál rendezői jelvénye 1907	6 : 67
G(ohl)l (Ödön) : Az éremkedvelők egyesülete 1906. évi tagsági érme	6 : 15
G(ohl Ödö)n : Ismeretlen emlékérmek	13 : 117
(Gohl Ödö)n : Franges Európa-plakettje	6 : 138
(Gohl Ödö)n : Szirmai Tony plakettje a francia Grande Armée emlékművének felavatására	8 : 21
G(ohl Ödö)n : Német háborús gúnyérem	14 : 64
G(ohl Ödö)n : Német szövetségeseink diadalainak emlékérmek	14 : 65
(Gohl Ödö)n : Mihály vajda emlékérmek 1905	4 : 98
(Gohl)l (Ödön) : Ismeretlen érdemek jutalma	7 : 123
(Gohl Ödö)n : Jubileumi emlékérmek	7 : 28
(Gohl Ödö)n : Újdonságok	1 : 53
(Gohl Ödö)n : A Tanácsköztársaság cenzorának törlése	18—19 : 57
(Gohl Ödö)n : Beck Ödön Fülöp művei	6 : 137
(Gohl Ödö)n : Berán Lajos új művei	6 : 67, 6 : 138, 7 : 172
(Gohl Ödö)n : Csillag István új művei	5 : 145
(Gohl Ödö)n : Gerl Károly	4 : 18
(Gohl Ödö)n : Juhász Gyula művei	6 : 138
(Gohl Ödö)n : Reményi József művei	7 : 172
(Gohl Ödö)n : Szirmai Antal új érmei	4 : 18, 6 : 138, 7 : 172
(Gohl Ödö)n : Telcs Ede művei	3 : 17, 6 : 138, 7 : 172, 8 : 21
G(ohl Ödö)n : Tokaji Aladárné Borbély Gizella művei	13 : 28
Huszár Lajos : Körmöcbányán 1868—1912. években vert emlékérmek jegyzéke	48—49 : 50
Kovács István : Az Erdélyi Múzeum Egylet megalakulásának 50 éves jubileuma és jubiláris plakettje	9 : 21
Kunváry Fülöp : A budapesti »Gemeinde beim Helme« érmei	2 : 33
Leszih Andor : A miskolci iskolák érmei	7 : 21
Leszih Andor : Dr. Tarnay Gyula főispán plakettje	13 : 16
Leszih Andor : A Magyar Orvosok és Természetvizsgálók XXXV.-ik (miskolci) vándor-gyűlésének jelvénye	11 : 21
Leszih Andor : A miskolci ref. főgimnázium gyorsíró érme (1912)	11 : 138
Leszih Andor : A miskolci országos háziipari és amatorkiállítás (1912. márc. 31—ápr. 16.) érmei	11 : 138
Lyka Károly : Új magyar emlékérmek	17 : 1
(Márto)n (Lajo)s : Az Országos Régészeti és Embertani Társulat Szendrei-érme	11 : 67
Mihálovics Béla : Hazai éremújdonságok	11 : 137
Mild Gyula : A magyaróvári gazdasági akadémia 100 éves jubileuma	17 : 99
Neubauer Zoltán : A szepesvármegyei iparkiállítás érme 1907	8 : 145
Procopius Béla : Berán Lajos élete és művészete	42 : 47
Szablya János : A »Kéve« művészegyesület hadiérme	14 : 55
Szablya János : Modern érmek a »Kéve« müncheni kiállításán	14 : 49
Szigeti István : Körmöcbányán vert emlékérmek adatai	50—51 : 64
Tokajiné Borbély Ella : Hans Schwegerle plakettjei	13 : 113
Z(immerman)n (Lajos) : Fadrusz János érem	8 : 117

d) Jeton — Bárca

H. Fekete Péter : Háborus kávéházi bárcák	23—24 : 38
G(ohl)l (Ödön) : Egy magyar-olasz zseton	5 : 104
(Gohl)l (Ödön) : Zseton I. Mátyás arcképével	7 : 123
G(ohl)l (Ödön) : Az erdélyi szász temetkezési társulatok bárcái	5 : 146
G(ohl)l (Ödön) : Besztercebányai bárca	5 : 99
G(ohl)l (Ödön) : A besztercebányai kalapos- és sütőcéh bárcái	2 : 99
G(ohl Ödö)n : Nagyszebeni bárca	6 : 107
G(ohl Ödö)n : Mentő-garas	9 : 27
Gohl Ödön : A magyar bányapénzek	18—19 : 1
Gohl Ödön : Bányapénzek. Pótlék. Wanth-bánya	23—24 : 38
G(ohl)l (Ödön) : Óhegyi bánya-jeton	1 : 45
(Gohl Ödön) : Helyesbítés	18—19 : 58
Gohl Ödön : Magyar robotjegyek	12 : 123, 15 : 81
G(ohl Ödö)n : Hazai robotbárcák. I. Aspremont-féle üveg robotbárcák. II. József főherceg alsóúti uradalmának papír robotjegyei	5 : 102
Gohl Ödön : A nyitrai káptalan robotjegye	5 : 46
(Gohl Ödön) : Therezovázci robotjegyek	3 : 18
G(ohl Ödö)n : Ifj. Lamberg Ferenc gróf zámolyi uradalmának robotjegyei	2 : 100
Huszár Lajos : Nagyenyedi Liszt-emlékjeton	50—51 : 67
Leszih Andor : A miskolci kalapos-céh bárcái	14 : 57
Petrikovich János : A szakolcai kalapos céh bárcája	4 : 73
Petrikovich János : Cserépbárcák	4 : 73
Szentgáli Károly : Egy középkori magyar bárca	11 : 125

III. VEGYES.

a) Gyűjtők — Gyűjtemények

<i>Balkányi Ernő</i> : Wickenburg István gróf régipénzgyűjteménye	14 : 128
<i>Bánrévy György</i> : Egy éremgyűjtemény sorsa 1849-ben	46—47 : 43
<i>Bodrogi János</i> : A nagyenyedi Bethlen-kollégium éremgyűjteményének története	13 : 134
<i>Börzsönyi Arnold</i> : A győri főgimnáziumi múzeum és a környékbeli kincsleletek	14 : 97
<i>Csatkai Endre</i> : Régi soproni éremgyűjtemények és leletek	38—39 : 63
<i>D(arócz)y Zoltán</i> : Gazdát cserélt éremgyűjtemények	17 : 116
<i>Entz Géza</i> : Mennyiért vette meg I. Lipót Draskovich Miklós éremgyűjteményét?	42 : 66
<i>Entz Géza</i> : Szathmári Pap Mihály mint éremgyűjtő	50—51 : 48
<i>Faludi Géza</i> : Sámbohy János éremgyűjteménye	32—33 : 89
<i>H. F(ekete Péter)</i> : Új iskolai éremgyűjtemény	11 : 21
<i>Frey Ferenc</i> : Bács-Bodrogh vármegyei régipénz-gyűjtők	5 : 133
<i>Gárdonyi Albert</i> : Széchenyi Ferenc gróf éremgyűjteményének megalapítása 3 : 39, 3 : 61, 3 : 91	2 : 87
<i>Gárdonyi Albert</i> : Széchenyi Ferenc gróf éremgyűjteményének katalógusáról	5 : 51
<i>Gohl Ödön</i> : A magyarországi múzeumok köz- és tanintézetek éremgyűjteményei	5 : 12
<i>Gohl Ödön</i> : A berlini kir. éremtárban a Loebecke-gyűjtemény	5 : 149
<i>G(ohl Ödön)n</i> : Delhaes István hagyatéka	1 : 49
<i>(Gohl Ödön)n</i> : Scharff Ferdinánd gyűjteménye	17 : 114
<i>(Gohl Ödön)n</i> : Somssich János gróf tallérgyűjteménye	14 : 69
<i>(Goh)l (Ödön)</i> : Voetter Ottó gyűjteményét megvette a bécsi udv. múzeum	7 : 125
<i>(Gohl Ödön)n</i> : Régi följegyzések egy még régibb gyűjteményről	17 : 111
<i>Griinn Albert</i> : Kazay Sámuel éremgyűjteménye	2 : 5
<i>Harsányi Pál</i> : A magyar nemzeti múzeum százéves éremtára. (Emlékezés gróf Széchenyi Ferencről)	10 : 18
<i>Harsányi Pál</i> : Festetich Tasziló herceg éremgyűjteménye	11 : 126
<i>Huszár Lajos</i> : Kresznerics Ferenc érmészeti feljegyzései	40 : 74
<i>Jancsó Elemér</i> : Aranka György tevékenysége a régi pénzek gyűjtése terén	42 : 50
<i>Jonás Elemér</i> : A Nemzeti Múzeum Éremtárának új szerzeményeiből 25 : 196, 26—27 : 149	4 : 41
<i>Jurkovich Emil</i> : Heister Szigbert maréchal, mint éremgyűjtő	6 : 103
<i>Leszih Andor</i> : A vidéki múzeumok éremgyűjteményeiről	6 : 24
<i>Leszih Andor</i> : Mahr Pál éremgyűjteménye	13 : 14
<i>Smoquina Marius</i> : Fiume város éremgyűjteménye	12 : 61
<i>Szabó Ottmár</i> : A zirci apátság pénzgyűjteménye	43 : 50
<i>Szalay-Berzeviczy László</i> : Egy magyar pénzgyűjtemény a múlt század elején	12 : 65
<i>Szentgáli Károly</i> : Pákozdi Károly dr. magyar éremgyűjteménye	16 : 31
<i>Szentgáli Károly</i> : A Bassarabits-gyűjtemény ismertetése	17 : 87
<i>Szentgáli Károly</i> : Kilényi Hugó éremgyűjteménye	16 : 28
<i>Zimmermann Lajos</i> : A Bassarabits-féle gyűjtemény	14 : 137

b) Közgyűjteményi beszámolók

<i>Budapest, Magyar Nemzeti Múzeum Éremtára</i> (később Magyar Történeti Múzeum Éremtára). 1 : 48, 1 : 49, 6 : 68, 8 : 59, 9 : 72, 10 : 119, 11 : 68, 12 : 63, 12 : 64, 13 : 116, 14 : 128, 15 : 64, 16 : 129, 17 : 116, 20 : 32, 21—22 : 32, 21—22 : 33, 23—24 : 45, 25 : 198, 32—33 : 94, 34 : 35, 36—37 : 113, 38—39 : 66, 40 : 89, 41 : 65, 42 : 67, 43 : 52	25 : 199
<i>Budapest, Hadtörténelmi Múzeum</i>	16 : 129, 17 : 114
<i>Debrecen, Városi Múzeum</i> (később Déli Múzeum). 8 : 60, 10 : 119, 11 : 143, 14 : 67, 17 : 62, 20 : 32, 25 : 200	1 : 50
<i>Esztergom, Bencés Főgimnázium éremgyűjteménye</i>	8 : 112
<i>Győr, Bencés Főgimnázium</i>	21—22 : 34
<i>Igló, Ág. ev. Főgimnázium</i>	25 : 203
<i>Kecskemét, Városi Múzeum</i>	10 : 119
<i>Kiskunfélegyháza, Városi Múzeum</i>	11 : 144
<i>Kolozsvár, Erdélyi Nemzeti Múzeum Éremtára</i>	15 : 26, 16 : 127, 25 : 204
<i>Marosvásárhely, Ref. Kollégium</i>	3 : 18
<i>Miskolc, Borsod-Miskolci Múzeum</i> . 1 : 50, 2 : 77, 4 : 48, 7 : 25, 8 : 60, 10 : 116, 11 : 21, 11 : 143, 14 : 66, 15 : 26, 16 : 127, 25 : 204	25 : 205
<i>Munkács, Állami Főgimnázium</i>	14 : 69, 16 : 127
<i>Nyíregyháza, Szabolcsvármegyei Jósza Múzeum</i>	3 : 18, 25 : 205
<i>Nyitra, Nyitra vármegyei Múzeum</i>	4 : 47, 6 : 24, 10 : 116
<i>Pápa, Ref. Főiskola</i>	11 : 68, 14 : 69
<i>Pozsony, Kir. Kath. Főgimnázium</i>	2 : 108
<i>Rózsahegy, Liptó vármegyei Múzeumegylet</i>	25 : 205
<i>Selmecbánya, Városi Múzeum</i>	11 : 142
<i>Sümeg, Állami Darnay Múzeum</i>	10 : 119, 12 : 64, 13 : 72, 14 : 69, 15 : 26, 16 : 129, 25 : 205
<i>Szászváros, Ref. Kun-Kollégium</i>	2 : 76
<i>Szeged, Városi Múzeum</i>	
<i>Szekszárd, Tolnavármegyei Múzeum</i>	

Székesfehérvár, Fejérvármegyei és Székesfehérvári Múzeum	10 : 118, 11 : 117, 12 : 67,
	13 : 72, 14 : 65, 15 : 64, 16 : 128, 17 : 62, 20 : 31, 21—22 : 34, 25 : 203
Turócszentmárton, Múzeumi Tót Társaság.	2 : 107, 4 : 48, 6 : 68, 8 : 60, 8 : 61, 9 : 72,
	10 : 117, 11 : 117, 12 : 64, 14 : 69
Ungvár, Gimnázium	2 : 76, 8 : 145
Veszprém, Veszprémmegyei Múzeum	11 : 142

c) Egyesületek — Kiállítások — Kongresszusok.

Budai Antal : A legújabb numizmatikai társulatok	2 : 47
Csányi Károly : Budapesti gyűjtők és művészek érem- és plakett-kiállítása	21—22 : 34
(Gohl Ödön) : Új egyesület (Éremkedvelők Egyesülete).	4 : 83
(Gohl Ödön) : Éremkedvelők Egyesülete	4 : 102, 6 : 23, 17 : 62
(Gohl Ödön) : Az Éremkedvelők Egyesületének pályázata	6 : 68, 9 : 27
(Gohl Ödön) : A budapesti 1903—4-iki képzőművészeti tárlat	3 : 15
(Gohl Ödön) : A képzőművészeti társulat 1904. évi téli kiállítása	4 : 17
Gohl Ödön : Az orsz. magy. képzőműv. társulat 1909—1910. évi tárlatán szereplő érmek	9 : 26
(Gohl Ödön) : Az o. m. képzőművészeti társulat 1911. évi tavaszi kiáll. ásán szereplő érmek	11 : 22
(Gohl Ödön) : Az o. m. képzőművészeti társulat 1911/12. évi téli jubiláris kiállítása	11 : 68
Gohl Ödön : Az o. m. képzőművészeti társulat 1912. évi tavaszi kiállítása	11 : 139
(Gohl Ödön) : Az o. m. képzőművészeti társulat 1912/13. évi téli tárlata	12 : 72
(Gohl Ödön) : Az o. m. képzőművészeti társulat 1913. évi tavaszi tárlata	12 : 72
Gohl Ödön : Az o. m. képzőművészeti társulat 1915/16. évi téli tárlata	15 : 26
(Gohl Ödön) : A képzőművészeti társulat 1917—18. évi téli tárlata	17 : 62
Gohl Ödön : A Múcsarnok f. évi tavaszi kiállítása	21—22 : 38
(Gohl Ödön) : Szent-György-Céh, Magyar Amatőrök és Gyűjtők Egyesülete	8 : 146
(Gohl Ödön) : A kisplasztikai kiállítás	11 : 81
Gohl Ödön : Éremkiállítás Budapestén	5 : 22
Gohl Ödön : Nemzetközi numizmatikai és medaillisztikai kongresszus Brüsszelben 1910	8 : 110
Gohl Ödön : Nemzetközi érem- és plakett-kiállítás Brüsszelben	9 : 25
Gohl Ödön : A brüsszeli nemzetközi numizmatikai és medaillisztikai kongresszus	9 : 71
Gohl Ödön : A brüsszeli kongresszus és éremkiállítás	9 : 130
Gohl Ödön : A f. május hóban Gandban (Belgium) megnyíló nemzetközi művészeti kiállítás	12 : 72
Gohl Ödön : A gandi éremkiállítás	13 : 15
Gohl Ödön : Circolo Numismatico Napolitano	13 : 27
(Gohl Ödön) : Magyar medáliák és plakettek Velencében	8 : 146
Gohl Ödön : Olasz földről. (A római kongresszus. — Néhány olaszországi éremtár)	11 : 131
(Gohl Ödön) : A nemzetközi numizmatikai társulat	1 : 54
Harsányi Pál : Kiállítás a budapesti ág. hitv. ev. főgimnáziumban	10 : 73
Kupa Mihály : Forradalmak pénzei. A Magyar Nemzeti Bank Bankjegy- és Éremmúzeumának kiállítása	48—49 : 53
Supka Géza : Az Éremkedvelők Egyesületének magyar érem- és plakett-kiállítása a Nemzeti Szalonban	7 : 14
Supka Géza : A Gerl Károly emlék-kiállítás	7 : 13
Szablya János : Modern érmek a „Kéve“ müncheni kiállításán	14 : 49
Végvári Lajos : Magyar érem- és plakettművészet 1800-tól napjainkig	48—49 : 55

d) Emlékezések — Személyi ügyek

A(lföldi) A(ndrás) : Friedrich Drexel	26—27 : 150
Budai Antal : Dr. Hadzsy János halála	2 : 74
Budai Antal : Nentwich József halála	2 : 74
Budai Antal : Szárnovszky Ferenc halála	2 : 74
Budai Antal : Szirmai Antal	2 : 46
Budai Antal : Szirmai Tony kitüntetése	2 : 75
Faludi Géza : Szentgáli Károly	46—47 : 3
Frey Imre : Schwerer János emlékezete	17 : 112
G(ohl) (Ödön) : Solone Ambrosoli halála	5 : 147
Gohl Ödön : Delhaes István emlékezete	5 : 117
Gohl Ödön : Emlékezés (Dessewffy Miklósa)	17 : 93
Gohl Ödön : Dr. Hampel József halála	12 : 63
(Gohl Ödön) : Kerekes Pál halála	13 : 146
Gohl Ödön : Lalanne Emil halála	9 : 27
Gohl Ödön : Dr. Hans Riggauer halála	6 : 107
G(ohl) (Ödön) : Rohde Tivadar 70. születésnapja	5 : 105
G(ohl) (Ödön) : Charles Rollin halála	5 : 147
(Gohl Ödön) : Tony-Antoine Szirmai, médaille hongrois	3 : 16
(Gohl Ödön) : Szirmai Antal	3 : 74
G(ohl) (Ödön) : Thury József halála	5 : 103
Gohl Ödön : Weszerle József	6 : 37, 17 : 6
Harsányi Pál : Dr. Gohl Ödön	26—27 : 1
Harsányi Pál : Dr. Réthy László emlékezete	14 : 22
H(uszár) L(ajos) : Jeszenszky Géza	42 : 3

<i>H(uszár) L(ajos)</i> : Jónás Elemér dr. 1899—1939	38—39 : 3
<i>H(uszár) L(ajos)</i> : Dr. Procopius Béla	44—45 : 3
Jónás Elemér : Dr. Harsányi Pál	28—29 : 1
Palóczy Edgár : Katancsich Péter emlékezete	23—24 : 18
Palóczy Edgár : Dombay Ferenc emlékezete (1758—1810)	43 : 51
Procopius Béla : Berán Lajos élete és művészete	42 : 47

e) Különféle

<i>Barb., A., Jeszenszky G. és Huszár L.</i> : A magyarországi és magyar numizmatika bibliografiája az utolsó tíz évben	28—29 : 65
<i>Budai Antal</i> : Francia törvényjavaslat nikkelpénz veretéséről	2 : 47
<i>Budai Antal</i> : Német 20 pf. forgalomból kivonása	2 : 47
<i>Budai Antal</i> : Egyesült Államokban egy dolláros arany emlékpénz veretése	2 : 47
<i>Csatkai Endre</i> : A Magyar Hírmondó, az első magyar ujság és az érmészet	50—51 : 69
<i>Csatkai Endre</i> : Éremhirdetés magyar ujság 1852-es évfolyamában	48—49 : 53
<i>Csatkai Endre</i> : Numizmatikai vonatkozású kisgrafikai lapok	46—47 : 52
<i>Dékány Kálmán</i> : Weszlerle József levele	11 : 20
<i>Esze Tamás</i> : Numizmatikai vonatkozású egyleveles nyomtatványok	44—45 : 31
<i>Esze Tamás</i> : Numizmatikai vonatkozású prédikációs könyv	41 : 63
<i>Ernyey József</i> : Lazáry György kéziratoss éremtana a XVIII. századból	25 : 135
<i>Frey Imre</i> : Weszlerle vonatkozó feljegyzések Erdy János kézírataiban	17 : 60
<i>Gallé Tamás</i> : Régi érmek utánzása a szerzői jog, a pénzhamisítás s a csalás szempontjából	5 : 137
<i>Gaspáretz Géza Elemér</i> : Érmek anyagának meghatározása próbakövön, savak segítségével. I—III. csoport	12 : 16, 12 : 52, 12 : 109
<i>Gaspáretz Géza Elemér</i> : Rozsda és patina az érmeken	13 : 9
<i>Gárdonyi Albert</i> : Érmeink megóvásáról	4 : 45
<i>Gohl Ödön</i> : Beköszöntő	1 : 4
<i>g(oh)l (Ödön)</i> : Numizmatikai kézikönyvek és kézikönyvtárak	6 : 18
<i>G(oh)l Ödön</i> : Numizmatikai ízű népszokások	5 : 23
<i>(Gohl Ödön)</i> : Numizmatikai tévedések az irodalomban	17 : 114
<i>(Gohl Ödön)</i> : Numizmatikai mozgalmak a vidéken	8 : 52
<i>G(oh)l Ödön</i> : Numizmatikai doktorátus	14 : 64
<i>(Gohl Ödön)</i> : Libertásokból öntött harang	8 : 66
<i>G(oh)l Ödön</i> : Érmek a m. nemz. múzeum régi serlegein	11 : 139
<i>G(oh)l (Ödön)</i> : Érmek a levélbélyegeken	5 : 148
<i>G(oh)l (Ödön)</i> : Technikai különlegesség	5 : 104, 6 : 107
<i>Gohl Ödön</i> : Hazai éremhamisítványok	4 : 6
<i>(Gohl Ödön)</i> : Olaszországi hamisítványok	7 : 29
<i>G(oh)l (Ödön)</i> : Az olasz kiviteli tilalom ellen	5 : 105
<i>(Gohl Ödön)</i> : A képzőművészeti szabadiskola	17 : 61
<i>G(oh)l Ödön</i> : Györök Márton előadása	11 : 139
<i>G(oh)l Ödön</i> : Pótlások és helyesbítések	11 : 128
<i>Haiдекker Sándor</i> : Böhm József Dániel kiadatlan levele	40 : 85
<i>Harsányi Pál</i> : Előszó	25 : 1
<i>Hóman Bálint</i> : Történettudomány és numizmatika	25 : 26
<i>Horváth A. János</i> : Érem barnaszénben	4 : 45
<i>Huszár Lajos</i> : Kresznerics Ferenc érmészeti feljegyzései	40 : 74
<i>H(uszár) L(ajos)</i> : Gohl Ödön irodalmi munkássága	26—27 : 11
<i>(Huszár Lajos)</i> : 50 év	50—51 : 3
<i>Jurkovich Emil</i> : Francia rézpénz-lapok készítése Besztercebányán	1 : 16
<i>Leszih Andor</i> : Felolvasás a pénzverésről	8 : 56
<i>Leszih Andor</i> : A kolozsvári régészeti tanfolyam	7 : 172
<i>L(eszih) A(ndor)</i> : Technikai különlegesség	12 : 72
<i>Schrödl József</i> : Numizmatikai előadás Pozsonyban	8 : 52
<i>Schrödl József</i> : Numizmatikai vonatkozások Albrecht János főreáliskolai igazgató előadásában	8 : 56
<i>(Siklóssy) (László)</i> : Érmeink az iskolában	11 : 60
<i>Szentgáli Károly</i> : Az ércpénz, mint találmány	23—24 : 30
<i>Zimmermann Lajos</i> : Társulatunk beadványa koronázási emlékpénzek veretése tárgyában	16 : 53
<i>Zimmermann Lajos</i> : Az új magyar pénzegység elnevezése	23—24 : 33
Numizmatikai kutatások a Szovjetunióban	48—49 : 3

f) Érem- és könyvvásár

<i>G(oh)l Ödön</i> : Az Egger cég éremárverése	6 : 16
<i>(Gohl Ödön)</i> : Antik érmek érverése Bécsben	11 : 68
<i>(Gohl Ödön)</i> : Éremárverés. Lajstromok és árverések	1 : 54
<i>(Gohl Ödön)</i> : Numizmatikai könyvlajstromok	1 : 56
<i>Érem- és Könyvvásár</i> (állandó rovat) : 2 : 20, 48, 79, 110, 3 : 22, 46, 97, 4 : 55, 100, 5 : 24, 71, 112, 159, 6 : 25, 69, 110, 144, 7 : 27, 80, 132, 179, 8 : 22, 67, 118, 150, 9 : 30, 78, 144, 10 : 29, 75, 120, 150, 11 : 27, 72, 120, 147, 12 : 29, 73, 147, 13 : 28, 73, 117, 14 : 118, 145, 15 : 89, 16 : 52, 133, 17 : 65, 116, 20 : 32, 21—22 : 40, 23—24 : 49	

IV. IRODALOM.

a) Könyv — Tanulmány

Internationales Adressbuch der Antiquitäten, Gemälde, Kunst- und Münzen-Sammler u. Händler, nebst Museen, Vereinen, Öffentl. u. privat. Bibliotheken. (Gohl)	2 : 46
Alföldi András : A Kontorniát érmek, a ró mavárosi pogány nagyurak félreismer t propaganda-eszköze a keresztény császárság ellen, 1942 (Radnóti Aladár)	43 : 58
Alföldi A. : Isis szertartások Rómában a IV. század keresztény császárai alatt. (Nagy Tibor)	40 : 91
Allotte de la Fuye : Monnaies incertaines de la Sogdiane et des contrées voisines. (Ötvös G.) ..	9 : 142
Ambrosoli, Solone : Atlantino di monete papali moderne a sussido de Cinagli. (Ötvös G.) ..	4 : 99
Ambrosoli, Solone : Atlante Numismatico Italiano. (Ötvös G.)	5 : 110
Ambrosoli, S. : Numismatica	3 : 20
Ambrus Béla : Egykorú hamis denárlelet Kisterenyén. (Huszár)	34—35 : 82
Ambrus Béla : Magyarország papírpénzei. (Csillag Ferenc)	48—49 : 59
Andorfer, Karl : Schiller-Medaillen. (Ötvös G.)	4 : 80
Andorfer—Epstein : Musica in nummis. (D'Isos K.)	7 : 127
Babelon, Ernest : Les origines de la médaille en France. (Ötvös G.)	4 : 100
Bahrfeldt, Max : Antike Münztechnik. (Ötvös G.)	4 : 20 4 : 49
Bahrfeldt, Max : M. Antonius, Octavia und Antyllus. (Ötvös G.)	9 : 144
Balogh Albin : A magyar pénz története az Árpádok idején (Harsányi Pál)	15 : 108
Balogh Albin : Adalék a magyar pénztörténethez I. Károly idején. (Harsányi Pál)	15 : 86
Balogh Albin : A magyar pénz I. Károly idejében. (Ötvös G.)	14 : 145
Barb—Dworschak : Der Fund von Tadtén. (Jeszenszky Géza)	34—35 : 81
Barcsay-Amant Zoltán : A komini éremlelet a Kr. u. III. századból. (Lakos János)	36—37 : 116
Beissel, Stephan : Gefälschte Kunstwerke. (Ötvös G.)	8 : 149
Berkeszi István : Délmagyarország éremleletei. (Ötvös G.)	6 : 142
Berkeszi István : Délmagyarországon lelt régi érmek. (Ötvös G.)	9 : 140
Berkeszi István : Délmagyarországi plakettek, emlékérmek, kitüntető érmek. (Ötvös G.) ..	9 : 140
Berkeszi István : Temesvár emlékérmek és szűk ségpénzjegyei. (Ötvös G.)	7 : 174
Bernáth Mihály : A bankógyár Debrecenben. (Ötvös G.)	9 : 78
Blanchet, Adrien : Chronique de numismatique celtique. (Ötvös G.) 6 : 110, 7 : 129, 8 : 150	
Blanchet, Adrien : Documents concernant les origines de l'atelier monétaire de Montbéliard. (Ötvös G.)	6 : 109
Blanchet, Adrien : Examen des monnaies gauloises et romaines recueilles à Sens en 1897. (Ötvös G.)	5 : 24
Blanchet, Adrien : Fabrication de fausses monnaies par la Ligue en 1589. (Ötvös G.)	5 : 156
Blanchet, Adrien : La jambe humaine de Sinope. (Ötvös G.)	9 : 140
Blanchet, Adrien : La monnaie du Caire pendant l'occupation française. (Ötvös G.)	7 : 176
Blanchet, Adrien : Le congiarium de César et les monnaies signées Palikanus. (Ötvös G.) ..	3 : 20
Blanchet, Adrien : Les monnaies barbares aux noms et types des deux Tétricus. (Ötvös G.) ..	11 : 26
Blanchet, Adrien : L'influence de la Sicile sur Massalia. (Ötvös G.)	3 : 73
Blanchet, Adrien : Manuel de numismatique française t. III. Médailles, jetons, méreaux. (Huszár Lajos)	30—31 : 98
Blanchet, Adrien : Médailles de Marie de Médicis et de Henri IV. (Ötvös G.)	4 : 99
Blanchet, Adrien : Mémoires et notes de numismatique. (Ötvös G.)	8 : 61
Blanchet, Adrien : Monnaies gauloises inédites ou peu connues. (Ötvös G.)	7 : 80
Blanchet, Adrien : Notices extraites de la chronique de la Revue Numismatique. (1905—1911. évekből). (Ötvös G.) 4 : 100, 5 : 24, 5 : 156, 6 : 25, 6 : 69, 6 : 109, 6 : 144, 7 : 26, 7 : 80, 7 : 130, 7 : 176, 8 : 66, 8 : 117, 8 : 150, 11 : 119	
Blanchet, Adrien : Recherches sur l'atelier monétaire de Bayonne. (Ötvös G.)	12 : 119
Blanchet, Adrien : Recherches sur les monnaies celtiques de l'Europe centrale. (Gohl)	1 : 51
Blanchet, Adrien : Sceaux de l'Ordre de Sainte Claire. (Ötvös G.)	5 : 156
Blanchet, Adrien : Traité des monnaies gauloises I—II. (Ötvös G.)	4 : 19
Blanchet—Dieudonné : Monnaies frappées en Gaule depuis les origines jusqu'à Hugues Capet. Manuel de numismatique française I. (Ötvös G.)	9 : 145
Bohdanecki Imre : Magyarország pénz- és súlyviszonyai az Anjouk alatt. (Ötvös G.)	11 : 25
Bordeaux, Paul : Les jetons et les épreuves des monnaies frappées a Paris de 1553—1561 pour Marie Stuart. (Ötvös G.)	5 : 69
Bordeaux, Paul : Lettres de la fin du XVIII ^e siècle relatives à la collection de l'abbé Ghesquière (Ötvös G.)	5 : 24
Borsos István : A pápai református főiskola éremgyűjteményének leírása. (Ötvös G.) 9 : 28, 11 : 23	
Bosselt, Rudolf : Ueber die Kunst der Medaille. (Ötvös G.)	5 : 23
Börzsönyi Arnold : A győri főgimnázium régiségtárának római érem- és pénzgyűjteménye. (Ötvös G.)	2 : 108
Brunšmid, Josip : Najstariji hrvatski novci. (Ötvös G.)	4 : 20
Brunšmid, Josip : Nekoliko našašća novaca na skupu u Hrvatskoj i Slavoniji. (Ötvös G.) ..	5 : 109, 5 : 152, 8 : 149, 12 : 68
Büky József : A papírpénz fejlődésének történelmi vázlata. (Csillag Ferenc)	46—47 : 57
Büky József : A pengőtől a forintig. (Csillag Ferenc)	46—47 : 58
Büky József : Ausztria papírpénzkibocsításának története a XVIII. század közepétől 1850-ig. (Vargha Béla)	36—37 : 117
Bürkel, Ludwig : Die Bilder der süddeutschen breiten Pfennige (Halbbracteaten). (Ötvös G.) ..	4 : 51
Bürkel, L. : Süddeutsche Halbbracteaten. (Gohl)	1 : 50

<i>Cagiati, Memmo</i> : Monete assegnate ad alcuni città della Calabria dal XV al XVIII. secolo (Ötvös G.)	11 : 145
<i>Cagiati, Memmo</i> : Una rettifica alla classifica delle monete coniate nella zecca di Messina de Federico II. e Federico III. d'Aragona. (Ötvös G.)	12 : 146
<i>Cahn, Herbert A.</i> : Die Münzen der sizilischen Stadt Naxos. (Alföldi Mária)	50—51 : 74
<i>Cahn, Herbert A.</i> : Griechische Münzen archaischer Zeit. (Alföldi Mária)	50—51 : 74
<i>Catalogo</i> delle raccolte numismatiche. Commune di Milano. I. Le monete dell'impero da Augusto a Traiano. (Kerényi András)	40 : 92
<i>Catalogue</i> . Exposition internationale et universelle de Bruxelles en 1910. Salon international de la médaille contemporaine. (Ötvös G.)	9 : 142
<i>Cejnek, Josef</i> : Österreichische, ungarische, böhmische und schlesische Münzprägungen von 1519 bis 1705. (Antóny Béla)	34—35 : 81
<i>Cejnek, Josef</i> : Österreichische Münzprägungen von 1705 bis 1935. (Antóny Béla)	34—35 : 81
<i>Cesano, Lorenzina</i> : A proposito di un contorniato nel museo di Parenzo. (Ötvös G.)	5 : 110
<i>Chaura, Karel</i> : Dve numismatické otázky. (Jeszenszky Géza)	34—35 : 81
<i>Chaura, Karel</i> : Mincovna Bratislava. (Jeszenszky Géza)	34—35 : 81
<i>Csatkai Endre</i> : Soproni ötvösök a XV—XIX. században. (Huszár Lajos)	30—31 : 99
<i>Csányi Károly</i> : A magyar érem- és plakett-kiállítás lajstroma. (Ötvös G.)	7 : 26
<i>Cserni Béla</i> : Jelenet és a Colonia Apulensis területén 1911—1912-ben végzett ásatásokról. (Ötvös G.)	12 : 145
<i>Darnay Kálmán</i> : Sümegi Darnay-múzeum ingyennaptára. (Ötvös G.)	7 : 26
<i>Darvas Orbán</i> : A soproni szt. Benedek-rendi főgimnáziumban levő Herz-féle római pénzgyűjtemény. (Ötvös G.)	2 : 109
<i>Demole, Eugène</i> : Description des médailles concernant Jean Calvin. (Ötvös G.)	8 : 150
<i>Demole, Eugène</i> : Le Tir à l'oiseau de Ferney du 25 août 1775. (Ötvös G.)	8 : 150
<i>Demole, Eugène</i> : Les jetons représentant les métamorphoses d'Ovide etc. (Ötvös G.)	9 : 141
<i>Demole, Eugène</i> : Médaille inédite de Frédéric César de La Harpe. (Ötvös G.)	7 : 177
<i>Demole, Eugène</i> : Médailles genevoises décernées au «Secours Suisse» du XVII. au XIX. siècle. (Ötvös G.)	11 : 145
<i>Demole, Eugène</i> : Médailles suisses nouvelles. (Ötvös G.)	8 : 150
<i>Demole, Eugène</i> : Méthode rationnelle pour indiquer la direction des légendes numismatiques et le point d'où elles portent. (Ötvös G.)	7 : 177
<i>Demole, Eugène</i> : Notice nécrologique sur Paul Fr. Ch. Stroehlin. (Ötvös G.)	7 : 176
<i>Demole, Eugène</i> : Voltaire, le conseil de Genève et le graveur G. C. Waechter en 1769 et 1770. (Ötvös G.)	12 : 69
<i>Dollinger, Fr.</i> : Die Fürstenbergischen Münzen und Medaillen. (Ötvös G.)	4 : 21, 4 : 81
<i>Domani, Karl</i> : Die deutsche Medaille in kunst- und kulturhistorischer Hinsicht. (Ötvös G.)	6 : 109, 6 : 144
<i>Dornyay Béla</i> : A tatari piaristák alapítójának emlékérmé 1775-ből. (Huszár Lajos)	36—37 : 117
<i>Dornyay Béla</i> : Salgótarjáni és pálfalvai szélességpénzek. (Huszár Lajos)	38—39 : 70
<i>Dworschak, Fritz</i> : Die Renaissance-medaille in Österreich. (Horváth Henrik)	23—24 : 47
<i>Engel—Serrure</i> : Traité de numismatique du moyen âge. Tome III. (Ötvös G.)	5 : 24
<i>Entz Géza</i> : A magyar műgyűjtés történetének vázlata. (Huszár Lajos)	36—37 : 118
<i>Fabriczy Kornél</i> : Médailles der italienischen Renaissance. (Gohl)	3 : 21
<i>Faller Jenő</i> : Egyetemünk 18. századbeli tanulmányi érmeiről. (Huszár Lajos)	38—39 : 70
<i>Faludi Géza</i> : Magyar orvosok, mint numizmatikusok. (Huszár Lajos)	36—37 : 117
<i>Faragó Miksa</i> : A Kossuth-bankók kora (—XZ—)	11 : 69
<i>Faragó Miksa</i> : A pozsonyi országgyűlés utolsó napjai. (Ötvös G.)	11 : 22
<i>Faragó Miksa</i> : A szabadságharc pénzügye. (Ötvös G.)	11 : 22
<i>Farkas Sándor</i> : Antik érmészet. (Huszár Lajos)	30—31 : 99
<i>Farkas Sándor</i> : Az erdélyi érmek művészete. (Huszár Lajos)	34—35 : 83
<i>Farkas Sándor</i> : Rokonvonások a párthus és erdélyi érmek művészetében. (Huszár Lajos)	34—35 : 83
<i>Felszeghy, Rátvay, Petrichevich és Ambrózy</i> : A rendjelek és kitüntetések történelmünkben. (Csillag Ferenc)	43 : 61
<i>Fischer, Georg</i> : Ueber einen grösseren in der Umgebung von Sächsischen-Sankt-Georgen 1899 gemachten Fund römischer Familien denare. (Ötvös G.)	11 : 118
<i>Forray József Sándor</i> : A régi pénzekről és a magyar régipénzgyűjtésről. (Huszár Lajos)	40 : 93
<i>Forrer, R.</i> : Analysen keltischer Münzen. (Ötvös G.)	9 : 140
<i>Forrer, R.</i> : Keltische Numismatik in der Rhein- und Donaulande. (Gohl)	1 : 50, 6 : 144, 8 : 61
<i>Forrer, R.</i> : Prähistorisches auf keltischen Münzen. (Ötvös G.)	4 : 54
<i>Forrer, L.</i> : Tony Antoine Szirmai. (Ötvös Gábor)	12 : 69
<i>Frey Imre</i> : A zentai csata emlékérméi. (Huszár Lajos)	43 : 63
<i>Frey Imre</i> : Bács-Bodrogszegye érmészeti emlékei. (Ötvös G.)	6 : 143
<i>Frey Imre</i> : Zombori régipénzlelet. (Ötvös G.)	8 : 149
<i>Friesenegger, Jos. M.</i> : Die Ulrichskreuze. (Faludi Géza)	36—37 : 119
<i>Gnecchi, Francesco</i> : I medaglioni romani. (Gohl)	11 : 69
<i>Gnecchi, Francesco</i> : Monete romane. (Ötvös G.)	7 : 79
<i>Gnecchi, F. ed E.</i> : Guida numismatica universale. (Gohl)	2 : 78
<i>Gohl Ödön</i> : A régi pesti arany- és ezüstműves céh jutalomérméi. (Ötvös G.)	21—22 : 38
<i>Gohl Ödön</i> : Az antik érem, mint ékszer és díszítmény. (Ötvös G.)	21—22 : 37
<i>Gohl, Edmond</i> : Contributions au Corpus Numorum Romanorum. (Ötvös G.)	7 : 80, 8 : 66
<i>Gohl Ödön</i> : Érmészeti különlegességek. (Ötvös G.)	21—22 : 38
<i>Gohl, Edmond</i> : Note sur les monnaies barbares de la Hongrie. (Ötvös G.)	11 : 24
<i>Gombosi György</i> : Beck Ö. Fülöp. (Huszár Lajos)	36—37 : 118

<i>Gren, Erik</i> : Der Münzfund von Viminacium. (Jónás Elemér)	34—35 : 80
<i>Groner, Egon</i> : Rumänische Medaillen von Jahre 1600 bis einschliesslich 1900 mit ihren Nachprägungen, Fälschungen und deren Kennzeichen. (Ötvös G.)	5 : 23
<i>Gubitz Kálmán</i> : Tájékoztató a római régiségekről. (Ötvös G.)	12 : 145
<i>Gulovics Tivadar</i> : Az ungvári kir. kath. főgimn. érem- és régiségtárának ismertetése. (Ötvös G.)	8 : 148, 9 : 139, 11 : 25
<i>Gumowski, Maryan</i> : Medale Jagiellenów. (Ötvös G.)	5 : 156
<i>Gumowski, Maryan</i> : Wykopaliska monet polskich X. i. XI. wieku. (Ötvös G.)	5 : 110
<i>Györy Lajos</i> : Hibás veretek, átvert pénzek és hamisítványok. (Jeszenszky Géza)	34—35 : 81
<i>Haeblerlin, E. S.</i> : Aes grave. Das Schwergeld Roms und Mittelitaliens. (Ötvös G.)	9 : 143
<i>Haidekker Sándor</i> : Ungarische Beziehungen einer Renaissance-Medaille. (Huszár Lajos) ..	43 : 62
<i>Harkó Gyula</i> : A pénz története Magyarországon 1526—1608. (Harsányi Pál)	16 : 129
<i>Haugh Béla</i> : Wosinski Mór életrajza. (Ötvös G.)	7 : 80
<i>Herepei János</i> : A csornai lelet X. századbeli érmei. (Huszár Lajos)	41 : 69
<i>Hollschek, Karl</i> : Ungarische Denare mit Gegenstempel. (Huszár Lajos)	40 : 93
<i>Holzmair, Eduard</i> : Katalog der Sammlung dr. Josef Brettauers Medicina in Nummis. (Faludi Géza)	36—37 : 118
<i>Holzmair, Eduard</i> : Münzkunst in Österreich. (Huszár Lajos)	48—49 : 59
<i>Hóman Bálint</i> : Adalék X—XI. századi pénztörténetünkhöz. (Harsányi Pál)	20 : 57
<i>Hóman Bálint</i> : A magyar címer történetéhez. (Harsányi Pál)	21—22 : 37
<i>Hóman Bálint</i> : A magyar királyság pénzügyei és gazdaságpolitikája Károly Róbert korában. (Harsányi Pál)	21—22 : 35
<i>Hóman Bálint</i> : A magyar pénzverés Szent István korában. (Harsányi Pál)	15 : 86
<i>Hóman Bálint</i> : A XIV. századi aranyválság. (Harsányi Pál)	17 : 63
<i>Hóman Bálint</i> : Friesacher, Wiener und böhmische Münzen in Ungarn zwischen den Jahren 1200 bis 1338. (Ötvös G.)	20 : 58
<i>Hóman Bálint</i> : Magyar pénztörténet 1000—1325. (Harsányi Pál)	15 : 110
<i>Horváth Henrik</i> : Gotikus bronzmoszár a halászbástyai Kőemléktárban. (Huszár Lajos) ..	38—39 : 70
<i>Höfken, R. v.</i> : Weihemünzen. (Gohl Ödön)	17 : 64
<i>Huszár Lajos</i> : A munkácsi pénzverde működése (1624) és a pénzrontás kora Erdélyben Bethlen Gábor idejében. (Jeszenszky G.)	34—35 : 81
<i>Huszár Lajos</i> : Az erdélyi pénzverés története. (Jeszenszky G.)	34—35 : 81
<i>Huszár Lajos</i> : Bethlen Gábor pénzei. (Szalay-Berzeviczy László)	46—47 : 55
<i>Hübl, Albert</i> : Die Münzensammlung des Stiftes Schotten in Wien. I. Römische Münzen. (Ötvös G.)	9 : 141
<i>Iványi Béla</i> : Adalékok a magyar pénz történetéhez a XVI-ik században. (Ötvös G.)	5 : 152
<i>Jahresbericht</i> über die numismatische Literatur 1903—1906. (Ötvös G.)	5 : 112, 8 : 150
<i>Jánó Béla</i> : A szászvárosi ref. Kun-kollégium éremtára. (Ötvös G.)	8 : 147, 9 : 139
<i>Jelenős a Magy. Nemzeti Múzeum 1905. évi állapotáról.</i> (Ötvös G.)	5 : 108
<i>Jelenős Debrecen sz. kir. város múzeumának 1912-dik évi működéséről és állapotáról.</i> (Gohl Jesse—Gaetens : Handbuch der Münzkunde von Mittel- und Nordeuropa. I. k. I. f. (Jeszenszky Géza)	12 : 119
<i>Jurkovich Emil</i> : Besztercebánya multjából. (Ötvös G.)	36—37 : 116
<i>Kanabé Dezső</i> : Adatok a régi pénzek tisztításához és fenntartásához. (Jeszenszky Géza) ..	5 : 152
<i>Katalog der europäischen Freimaurer-Medaillen. General-Inhaltsverzeichniss zu Band I—VI. des Medaillenwerks.</i> (Gohl)	34—35 : 81
<i>Katalog der Münzen- und Medaillen- Stempelsammlung des K. K. Hauptmünzamt in Wien. IV. k.</i> (Ötvös G.)	3 : 21
<i>Katalógusa, A Budapest székesfővárosi múzeum —</i> (Ötvös G.)	6 : 25
<i>Katz, Viktor</i> : Freundschaftsmedaillen und verwandte Denkmale. (Huszár Lajos)	6 : 110
<i>Kemény Lajos</i> : A kassai pénzverőház. (Gohl Ödön)	36—37 : 118
<i>Kenner, Friedrich</i> : Keltenmünzen von Mallnitzer Tauern an der Grenze zwischen Salzburg und Kärnthen. (Ötvös G.)	2 : 44
<i>Kerekes György</i> : Bethlen Gábor fejedelem Kassán 1619—1629. (Huszár Lajos)	4 : 99
<i>Kerényi—Lanckoronski</i> : Der Mythos der Hellenen. (Tersztyánszky Jenő)	42 : 72
<i>Kirmis, M.</i> : Münzen und Medaillen. (Ötvös G.)	42 : 71
<i>Kleiner, Gerhard</i> : Alexanders Reichsmünzen. (R. Alföldi Mária)	5 : 70
<i>Knapp Oszkár</i> : Egy középkori nummus vitreus vizsgálata. (Huszár Lajos)	50—51 : 74
<i>Knechtel, W.</i> : Monete barbare din România. (Ötvös G.)	38—39 : 70
<i>Koblitz, Hans</i> : Funde keltischer Münzen in Karlstein bei Reichenhall und im Kronlande Salzburg. (Ötvös G.)	12 : 146
<i>Koblitz, Hans</i> : Verzeichniss der antiken Münzen des Städtischen Museums Carolino Augusteum. (Ötvös G.)	11 : 25
<i>Kovács István</i> : A bibliai »fazekasról« és a »csomóbakötött« pénzről. (Kerényi András)	12 : 147
<i>Kovács István</i> : Az ógörög, barbarus és római köztársasági ezüst érmeken látható utólagos bevágásokról. (Kerényi András)	41 : 69
<i>Kovács István</i> : Az ógörög pénzek pontozott típusának jelentősége (Kerényi András)	40 : 92
<i>Kovács István</i> : Csalfa pontozás a pénzromlás idejéből származó ezüstérmeken. (Huszár Lajos)	41 : 69
<i>Kovács István</i> : Etruria pénzrendszere. (—vt—)	43 : 63
<i>Kovács István</i> : Vespasianus római császár kiadatlan ellenjegye. (Ötvös G.)	8 : 113
<i>Kovács Ferenc</i> : A magyar arany világtörténeti jelentősége. (Harsányi Pál)	5 : 106
<i>Kovács Ferenc</i> : Magyar és osztrák arany I. Ferdinánd alatt. (Ötvös G.)	21—22 : 37
<i>Kovács Ferenc</i> : Velencei dukátus (arany) árfolyama Pozsonyban 1443—1455. (Ötvös G.) ..	5 : 152
	3 : 73

<i>Köszeghy Elemér</i> : Magyarországi ötvösjegyek a középkortól 1867-ig. (Huszár Lajos)	34—35 : 83
<i>Kresz Károly</i> : A zene az éremművészetben. (Huszár Lajos)	42 : 73
<i>Kroncsik Jenő</i> : Magyar tűzoltóérmek. (Huszár Lajos)	41 : 70
<i>Kubitschek, Wilhelm</i> : Ausgewählte römische Medaillons der kaiserlichen Münzensammlung in Wien. (Ötvös G.)	8 : 149
<i>Kubitschek, Wilhelm</i> : Ein Fund römischer Goldmünzen in Wien. (Ötvös G.)	8 : 149
<i>Kubitschek, Wilhelm</i> : König Ecritasirus. (Ötvös G.)	5 : 107
<i>Kuzsinszky Bálint</i> : Az aquincumi ásatások és a múzeum ismertetése. (Ötvös G.)	7 : 176
<i>Kürti Gyula</i> : Liptóvármegye érmészete. (Ötvös G.)	11 : 144
<i>Lajstroma, A</i> Kassai Múzeum gyűjteményeinek leíró — (Ötvös G.)	2 : 110
<i>Lauringer Ernő</i> : Sopron szab. kir. város emlékérméi. (Huszár L.)	43 : 62
<i>Lauringer Ernő</i> : Kőszeg szab. kir. város emlékérméi. (Huszár)	36—37 : 117
<i>Lauringer Ernő</i> : Széchenyi István gróf az érmészetben. (Huszár Lajos)	41 : 69
<i>Lepold Antal</i> : Az esztergomi Keresztény Múzeum kegyérmei és történeti érmei. (Huszár Lajos)	30—31 : 98
<i>Leszih Andor</i> : Szent László alakja a legelső magyar tal éron. (Ötvös G.)	8 : 115
<i>Leszih Andor</i> : Vezető a Borsod-Miskolci Múzeumban. (Ötvös G.)	6 : 69
<i>Lischine, C. N.</i> : Collection, Monnaies grecques. Thrace. (Ötvös G.)	3 : 72
<i>Loehr, August</i> : Münzstätte Pressburg 1674—1685. (Jeszenszky Géza)	34—35 : 81
<i>Loehr, August</i> : Ergänzungen zu den »Österreichischen Münzprägungen« 1519—1918. (Huszár Lajos)	36—37 : 117
<i>Loehr, August</i> : Österreichische Geldgeschichte. (Huszár L.)	46—47 : 57
<i>Loehr, August</i> : Tallyerfunde in Südosteuropa. (Huszár)	42 : 73
<i>Lőrincz Gábor</i> : Római és bizánci pénzek a nagykirályi kegyesrendi főgimn. éremgyűjteményében. (Gohl)	2 : 78
<i>Luschin, A.</i> : Allgemeine Münzkunde und Geldgeschichte des Mittelalters und der neueren Zeit. (Ötvös G.)	4 : 20, 33—34 : 46
<i>Luschin, A.</i> : Das Münzwesen in Österreich ober und unter der Enns im ausgehenden Mittelalter. (Ötvös G.)	14 : 72
<i>Luschin, A.</i> : Der Denar der Lex Salica. (Gohl)	11 : 70
<i>Luschin, A.</i> : Die Münze. (Ötvös G.)	5 : 70
<i>Luschin, A.</i> : Friesacher Münzfunde. (Harsányi Pál)	12 : 70
<i>Luschin, A.</i> : Keltenmünzen von der Gerlitzten Alpen und aus Moggio. (Ötvös G.)	4 : 80
<i>Luschin, A.</i> : Münzfunde aus den Torrenthal bei Golling. (Ötvös G.)	5 : 156
<i>Luschin, A.</i> : Steierische Münzfunde. (Ötvös G.)	7 : 131, 8 : 149
<i>Lyka Károly</i> : Az érem- és plakettművészet stílusa. (Ötvös G.)	9 : 139
<i>Mazerolle, Fernand</i> : Nicolas Briot tailleur général des monnaies (1606—1625). (Ötvös G.)	3 : 96
<i>Mazerolle, Fernand</i> : Un document sur la vie de famille de Nicolas Briot tailleur général des monnaies. (Ötvös G.)	4 : 20
<i>Meller Simon</i> : Ferenczy István élete és művei. (Ötvös G.)	5 : 149
<i>Mihalik Sándor</i> : Öt év műemlékvédelme és múzeumi munkája. (Huszár)	43 : 63
<i>Milesz Béla</i> : A tiszafüredi múzeum és közkönyvtár az 1905—06. években. (Ötvös G.)	7 : 26
<i>Miller zu Aichholz—Loehr—Holzmair</i> : Österreichische Münzprägungen 1519—1538. (Huszár)	48—49 : 58
<i>Moeser—Dworschak</i> : Die grosse Münzreform unter Erzherzog Sigmund von Tirol. (Huszár)	34—35 : 82
<i>Montecuccoli, Alois</i> : Wiener Kupfer-Polturen Maria Theresias. (Huszár)	40 : 93
<i>Mowat, Robert</i> : Le bureau de l'Équité et les ateliers de la Monnaie impériale à Rome d'après les monuments numismatiques et épigraphiques. (Ötvös G.)	8 : 150
<i>Mowat, Robert</i> : Le titre d'Augusta conféré à Maesa, à Soaemias et à Mammée par Septime Sévère à propos des moules monétaires trouvées en Egypte. (Ötvös G.)	7 : 130
<i>Müller, Bernhard M.</i> : Medaillen und Münzen im Dienste der Religion. (Ötvös G.)	14 : 145
<i>Müller, Ernst</i> : Caesarenporträts. (Jónás Elemér)	23—24 : 48
<i>Münsterberg, Rudolf</i> : Die Beamtennamen auf den griechischen Münzen. (Ötvös G.)	11 : 146
<i>Nagyfalussy Lajos</i> : A kalocsai gimnázium történelmi és néprajzi gyűjteménye. (Huszár)	42 : 73
<i>Neizhammer, Raymond</i> : Aus Rumänien. (Ötvös G.)	12 : 146
<i>Nohejlová—Prátová, Emanuela</i> : Trésor de Košice. (Huszár)	48—49 : 58
<i>Nöbbe, E.</i> : Münzfund von Westerland auf Sylt. (Ötvös G.)	11 : 26
<i>Pagani, Antonio</i> : I bersaglieri nelle medaglie. (Huszár)	34—35 : 83
<i>Paulinyi Oszkár</i> : Magyarország aranytermelése a XV. század végén és a XVI. század derekán. (Jeszenszky Géza)	36—37 : 116
<i>Paulsen, Rudolf</i> : Die Münzprägungen der Boier. (Jónás E.)	34—35 : 80
<i>Perini, Quintilio</i> : Di alcune monete inedite della zecca di Merano. (Ötvös G.)	3 : 73
<i>Perini, Quintilio</i> : Altre due monete inedite della zecca di Merano. (Ötvös G.)	3 : 73
<i>Perini, Quintilio</i> : Le monete di Verona. (Gohl)	2 : 78
<i>Petrikovich, Ján</i> : Katalog numismatickej zbierky darovanej museálnej slovensky spoločnosti Ferdinandom Šándorfim Turčiansky Sv. Martin. (Gohl Ödön)	2 : 44, 6 : 69
<i>Petrikovich, Ján</i> : Keltičke mince v Uhorsku. (Ötvös G.)	3 : 45
<i>Petrikovich János</i> : Korponai éremlelet. (Gohl)	7 : 176
<i>Petrikovich János</i> : Turócszentmártoni múzeum éremgyűjteményének jegyzéke. (Ötvös G.)	5 : 109, 7 : 129, 9 : 138, 9 : 139, 11 : 23, 11 : 119, 12 : 68
<i>Petrowicz, A.</i> : Arsacidenmünzen. (Ötvös G.)	4 : 20
<i>Pink, Karl</i> : Die Münzprägung der Ostkelten und ihrer Nachbarn. (Hunyadi Ilona)	38—39 : 70
<i>Polikeit Károly</i> : A pozsonyi kir. kath. főgimn. éremgyűjteménye. (Ötvös G.)	3 : 73, 4 : 49, 6 : 25, 6 : 143
<i>Pongrácz József</i> : Váry Szabó Elemér. (Huszár)	40 : 93

<i>Probst, Günther</i> : Die geprägten Schaumünzen Innerösterreichs (Steiermark, Kärnten, Krain). (Huszár)	30—31 : 97
<i>Ráth György</i> : Az érem. (Gohl)	1 : 50
<i>Rengjeo, Ivan</i> : Goldmünze Stephan II. Tomasevic, Königs von Bosnien. (Huszár)	36—37 : 118
<i>Regling, Kurt</i> : Hektor auf Münzen von Stektorion. (Ötvös G.)	8 : 65
<i>Regling, Kurt</i> : Römischer Denarfund von Lengowo. (Ötvös G.)	7 : 79
<i>Regling, Kurt</i> : Zu den Eisenmünzen und den Drachmen mit Kopfe von vorn. (Ötvös G.) ..	12 : 146
<i>Réthy László</i> : Corpus Nummorum Hungariae. II. Vegyesházi királyok kora. (Ötvös G.) ...	6 : 140
<i>Richter, Alois</i> : Die numismatischen Denkzeichen auf die Regierungsjubiläen Kaiser Franz Josephus I. (Ötvös G.)	11 : 119
<i>Richter, Alois</i> : Die numismatischen Denkzeichen auf Ihre Majestät die Kaiserin und Königin Elisabeth zum 75. Geburtstage der verewigten Herrscherin. (Ötvös G.)	11 : 119
<i>Rohde, Theodor</i> : Collection Ernst Fürst zu Windischgrätz. 3. Abt. Münzen des byzantinischen Kaiserreichs. (Ötvös G.)	4 : 50
<i>Rohde, Theodor</i> : Ueber Papiergeld in Oesterreich. (Ötvös G.)	8 : 66, 9 : 141
<i>Rudolph, Ernst</i> : Zusammenstellung der Taler im XIV, sowie im XXX Talerfusse in der Zeit von 1823—1871, sowie der nach dieser Zeit erschienen Gedenktaler. (Ötvös G.)	3 : 73
<i>Ruzicka, Leon</i> : Barbarische republikanische Denare aus Rumänien. (Ötvös G.)	12 : 119
<i>Ruzicka, Leon</i> : Die Münzen von Serdica. (Ötvös G.)	14 : 72
<i>Ruzicka, Leon</i> : Eine unbekannte barbarische, thrakische Königsmünze. (Ötvös G.)	20 : 58
<i>Ruzicka, Leon</i> : Inedita aus Moesia inferior. (Ötvös G.)	17 : 65, 20 : 58
<i>Ruzicka, Leon</i> : Unedierte Münzen von Kallatis aus meiner Sammlung. (Ötvös G.)	12 : 119
<i>Salamon Henrik</i> : II. Lajos király tetemének felismerése. (Huszár)	41 : 69
<i>Santini, Alberto</i> : Saggio di catalogo generale delle monete consolari anonime con simboli. (Lakos János)	40 : 92
<i>Schöttle, Gustav</i> : Geld und Münze in Volksaberglauben. (Ötvös G.)	14 : 19
<i>Schulz, Otto Th.</i> : Die Rechtstitel und Regierungsprogramme auf römischen Kaisermünzen. (Von Caesar bis Severus.) (Jónás E.)	33—34 : 48
<i>Schwabe, Ludwig</i> : Kunst und Geschichte der antiken Münzen. (Ötvös G.)	5 : 24
<i>Seltman, E. J.</i> : Unpublished gold staters issued by an attalid king. (Ötvös G.)	12 : 147
<i>Sibilian P.</i> : Rupen-házból származott örmény királyok érmei. (Kovács István)	9 : 136
<i>Siklóssy László</i> : A modern érem- és plakettművészet. (Ötvös G.)	9 : 139
<i>Siklóssy, Ladislav</i> : L'évolution de la médaille hongroise moderne 1817—1910. (Ötvös G.) ..	11 : 24
<i>Smoquina, Mario</i> : La medaglia commemorativa dell'annessione di Fiume all'Ungheria. (Huszár)	30—31 : 99
<i>Soda, Kiichiro</i> : Geld und Wert. (Ötvös G.)	8 : 150
<i>Soutzo, Michel</i> : Essai de classification des monnaies de bronze émises en Égypte pour les trois premiers Lagides. (Ötvös G.)	8 : 117
<i>Soutzo, Michel</i> : Les lourdes monnaies bronze de l'Italie centrale et la numismatique romaine. (Ötvös G.)	7 : 26
<i>Soutzo, N. A.</i> : Nouvelles recherches sur le système monétaire de Ptolémée Soter. (Ötvös G.) ..	4 : 20
<i>Stefan, Friedrich</i> : Die Münzstätte Sirmium unter den Ostgoten und Gepiden. (Gohl)	23—24 : 45
<i>Svoronos, I. N.</i> : Corpus des monnaies de l'empire des Ptolémées. (Geréb József)	3 : 96
<i>Szalay Gyula</i> : A Miletz-féle éremgyűjtemény. (Ötvös G.)	4 : 49, 5 : 112, 7 : 26, 7 : 175
<i>Szekfi Gyula</i> : Oklevelek I. Károly pénzverési reformjához. (Ötvös G.)	11 : 118
<i>Szendrei—Szentiványi</i> : Magyar képzőművészek lexikona. (Ötvös G.)	14 : 18
<i>Szentgáli Károly</i> : A pécsi városi múzeum éremgyűjteményéről. (Ötvös G.)	9 : 77
<i>Szigeti István</i> : Zseb-éremlexicon. A világ összes pénzei. Arany-ezüstérmek súlya, finomsága és nemes fémtartalma. (Huszár)	43 : 62
<i>Takács János</i> : Köztelherviselés II. Rákóczi Ferenc korában. (Esze Tamás)	42 : 71
<i>Takáts Sándor</i> : A rézpénz, mint országos csapás 1703-ban	2 : 77
<i>Tárczy—Hornoch Antal</i> : Régi tanulmányi érmeinkről. (Huszár)	38—39 : 70
<i>Tóth Sándor</i> : A kecskeméti r. kath. főgimn. éremgyűjteménye. (Ötvös G.)	8 : 149
<i>Tömörkény István</i> : A szenttamási hadijelvényről. (Ötvös G.)	12 : 68
<i>Tudeer, Lauri O. Th.</i> : Die Tetradrachmenprägung von Syrakus in der Periode der signierenden Künstler. (Ötvös G.)	12 : 117
<i>Vay Béla</i> : Az én régi pénzeim. (Gohl)	1 : 50, 2 : 17
<i>Voetter, Otto</i> : Kollektion Ernst Prinz zu Windischgrätz. (Gohl)	3 : 20
<i>Voetter, Otto</i> : Sammlung Bachofen von Echt. Römische Münzen und Medaillons. (Gohl) ..	3 : 21
<i>Wiebe, Carl</i> : Hamburgische Zirkel-Correspondenz. Freimaurerische Denkmünzen und Medaillen. V. Deutschland (Nachträge) — Ungarn és VI. (Ötvös G.)	2 : 109, 3 : 21
<i>Witte, Alphonse de</i> : Catalogue des poinçons et matrices de musée de l'hôtel des monnaies de Bruxelles. (Ötvös G.)	12 : 119
<i>Witte—Tourneur</i> : Mémoires du congrès international de numismatique et d'art de la médaille. (Ötvös G.)	9 : 141, 11 : 25
<i>Wojtowicz, Piotr</i> : Herb polski i litwy na monetach wegerskich. (Huszár)	38—39 : 70
<i>Wroth, Warwick</i> : Catalogue of the imperial byzantine coins in the British Museum. (Ötvös G.)	8 : 115
<i>Zimmermann Lajos</i> : Pótlék a Corpus Nummorum Hungariae I. füzetéhez. Árpádházi királyok pénzei. (Ötvös G.)	6 : 138
<i>Zoltai Lajos</i> : Jelentés Debrecen sz. kir. város múzeumának 1909. évi működéséről és állapotáról. (Ötvös G.)	9 : 78
<i>Zoltai Lajos</i> : Debrecen sz. kir. város múzeuma. (Ötvös G.)	9 : 29
<i>Zunkovič, M.</i> : Numismatische Etymologie. (Ötvös G.)	15 : 88

A pénz. (Leszih Andor)	12 : 69
Hogyan készül az ércpénz. (Leszih Andor)	12 : 69
Les médailleurs français à l'exposition internationale de Bruxelles. (Ötvös G.)	9 : 143
Medicina in nummis. Sammlung Dr. med. Géza Faludi. (Huszár)	30—31 : 97
Pengő pénzrendszer. Érvényes 1926—1942. év végéig. (Huszár)	41 : 70

b) *Folyóirat — Évkönyv.*

<i>Archaeologiai Értesítő.</i>	1 : 52, 6 : 25, 6 : 69, 7 : 128, 15 : 88
<i>Archiv für Medaillen- und Plaketten-Kunde</i>	12 : 147
<i>Battaglie di Archaeologia</i>	3 : 21
<i>Berliner Münzblätter</i>	2 : 45, 2 : 78, 3 : 21
<i>Budapest Régiségei</i>	1 : 52, 3 : 46, 6 : 69
<i>Bulletin International de Numismatique</i>	1 : 53, 3 : 96, 4 : 20, 4 : 49
<i>Dolgozatok az Erdélyi Nemzeti Múzeum Érem- és Régiségtárából</i>	11 : 24
<i>Évkönyve, Az Alsófehérmegyei Történelmi, Régészeti és Természettudományi Egylet</i> — ..	7 : 176
<i>Évkönyve, A Borsod-Miskolci Közművelődési és Múzeumegylet</i> — ..	6 : 143, 8 : 117
<i>Magyar Minerva</i>	12 : 68, 14 : 144
<i>Mittheilungen des Clubs der Münz- und Medaillenfreunde in Wien</i>	1 : 53, 2 : 46, 4 : 49
<i>Mittheilungen der Oesterr. Gesellschaft für Münz- und Medaillenkunde.</i> ..	4 : 49, 5 : 156, 8 : 150, 11 : 26, 12 : 69
<i>Monatsblatt der Num. Gesellschaft in Wien.</i> 1 : 52, 2 : 18, 2 : 44, 2 : 78, 3 : 22, 3 : 46,	3 : 73, 3 : 96, 5 : 24, 5 : 156, 6 : 144, 8 : 150
<i>Múzeumi és Könyvtári Értesítő</i>	12 : 145
<i>Numismatische Mittheilungen, Nürnberg</i>	2 : 45
<i>Numismatische Zeitschrift</i> 1 : 52, 2 : 77, 3 : 73, 6 : 143, 7 : 130, 8 : 150, 11 : 26, 11 : 146,	46—47 : 57
<i>Numismatisches Literaturblatt</i>	2 : 45, 3 : 45
<i>Rassegna Numismatica</i>	6 : 109, 6 : 144
<i>Revue Numismatique</i>	2 : 110, 6 : 144
<i>Történelmi és Régészeti Értesítő, Temesvár</i>	7 : 175
<i>Új idők</i>	7 : 26
<i>Zeitschrift für Münz- und Medaillenkunde</i>	4 : 49

V. TÁRSULATI ÉLET.

A Magyar Numizmatikai Társulat tagsági érme	4 : 97, 4 : 101
Szentgáli Károly : Székesfehérvári kirándulásunk	12 : 119
Szentgáli Károly : Társulatunk jubileumi emlékszetonja	10 : 72
Z(immermann Lajos) : A Magyar Numizmatikai Társulat körmöcbányai kirándulásának emlékére vert érem	8 : 21
Zimmermann Lajos : Visszapillantás a Magyar Numizmatikai Társulat tíz éves működésére	10 : 43
Zimmermann Lajos : Visszapillantás a Magyar Numizmatikai Társulat működésének második évtizedére	20 : 1
Zimmermann Lajos : A 25 éves Magyar Numizmatikai Társulat	25 : 3
Zimmermann Lajos : A társulat alapításának 25. évfordulója alkalmából tartott ünnepi ülés	25 : 22
Zimmermann Lajos : A harmincéves Magyar Numizmatikai Társulat	30—31 : 90
Zimmermann Lajos : A negyvenéves Magyar Numizmatikai Társulat	40 : 3
<i>Társulati élet</i> (állandó rovat) : 1 : 56, 2 : 21, 2 : 50, 2 : 80, 2 : 111, 3 : 23, 3 : 47,	3 : 74, 3 : 98, 4 : 22, 4 : 55, 4 : 82, 4 : 100, 5 : 25, 5 : 72, 5 : 113, 5 : 158,
6 : 26, 6 : 71, 6 : 111, 6 : 146, 7 : 30, 7 : 82, 7 : 133, 7 : 182, 8 : 23, 8 : 68,	8 : 120, 8 : 152, 9 : 31, 9 : 80, 9 : 146, 10 : 30, 10 : 76, 10 : 121, 10 : 152,
11 : 29, 11 : 74, 11 : 121, 11 : 149, 12 : 29, 12 : 74, 12 : 121, 12 : 149,	13 : 29, 13 : 74, 13 : 118, 13 : 147, 14 : 28, 14 : 74, 14 : 118, 14 : 145,
15 : 29, 15 : 90, 15 : 118, 16 : 55, 16 : 134, 17 : 66, 17 : 117, 18—19 : 58,	20 : 59, 21—22 : 40, 23—24 : 50, 25 : 206, 26—27 : 150, 28—29 : 76,
30—31 : 99, 32—33 : 100, 34—35 : 84, 36—37 : 120, 38—39 : 72, 40 : 94,	41 : 71, 42 : 74, 43 : 64, 44—45 : 33, 46—47 : 58, 48—49 : 61, 50—51 : 75.

VI. ÉREMLELETEK.

Aba (római)	34—35 : 68	Algyő (XVII. sz.)	11 : 10
Abapuszta (friesachi)	11 : 48	Almádi (római)	7 : 11
Abony (római)	5 : 105	Almágy (XVI. sz.)	43 : 55
Abony (XVIII—XIX. sz.)	32—33 : 99	Alsóaradi (barbár)	13 : 18
Ada (XV. sz.)	16 : 125	Alsócsébény (XVII. sz.)	11 : 16
Ada és Törökbecse közt (római) ..	11 : 10	Alsócsölle (XVII. sz.)	7 : 24
Alap (XVI—XVII. sz.)	13 : 19	Alsódabas (XVII. sz.)	32—33 : 98
Alsút (római)	15 : 85	Alsódiós (XVII. sz.)	5 : 140

Alsóeörs (római)	7 : 11	Berettyóújfalu (XVII. sz.)	4 : 98
Alsófernezely (XVIII—XIX. sz.)	4 : 47	Berhida (római)	7 : 11
Alsóhelbény (árpádkori)	13 : 52	Berkesz (XVII—XVIII. sz.)	7 : 24
Alsópáhok (római)	50—51 : 71	Bernecebaráti (XV—XVI. sz.)	41 : 67
Alsósegeds (XVII—XVIII. sz.)	10 : 27	Berzászka (római)	11 : 10
Alsószlatina (XVI. sz.)	48—49 : 58	Beszterce (barbár)	7 : 121
Alsószolca (XIV. sz.)	10 : 28	Bethlen (római)	2 : 15
Andornaktálya (árpádkori)	41 : 28	Bezdan (barbár)	15 : 56
Andornaktálya (XVI. sz.)	41 : 68	Béba (római)	11 : 10
Anka sziget (római)	11 : 10	Bécsújhely (barbár)	13 : 18
Apahida (római)	12 : 115	Békásmegyér (római)	11 : 141
Apatin (római)	13 : 20	Békés (XVIII—XIX. sz.)	9 : 72
Apatin (barbár)	15 : 56	Békésgyula (görög)	5 : 105
Apatin (XV—XVII. sz.)	16 : 125	Békésgyula (római)	5 : 105
Arad (XVII. sz.)	11 : 10	Békésgyula—Kétegyháza közt	
Aranyos (XV. sz.)	9 : 133	(görög)	13 : 20
Aranyosmedgyes (barbár)	2 : 57, 2 : 74	Béndek (bécsi fillér)	3 : 15
Arács (római)	7 : 11	Bészob (árpádkori)	34—35 : 76
Asszonyfa (barbár)	14 : 97	Bicske (árpádkori)	20 : 55
Ács (római)	13 : 20	Bihardiószeg (XVII. sz.)	13 : 25
Árpás (római)	5 : 142, 32—33 : 1	Bihardiószeg (XVIII—XIX. sz.)	13 : 26
Ásványráró (XVI. sz.)	43 : 56	Biharszentandrás (árpádkori)	11 : 141
Babarc (XVI. sz.)	15 : 84	Biharszentjános (XIV. sz.)	20 : 55
Babót (római)	13 : 22	Bisztra (XVII. sz.)	11 : 19
Badacsonytomaj (árpádkori)	38—39 : 67	Bócsatelke (XV—XVI. sz.)	17 : 110
Bagipusztá (római)	21—22 : 29	Bodvalenke (XVII. sz.)	42 : 68
Bajcs (római)	20 : 57	Bolhó (XVI. sz.)	34—35 : 79
Bajka (XVIII—XIX. sz.)	23—24 : 44	Bolmány (XVII—XVIII. sz.)	13 : 25
Bajót (római)	23—24 : 43	Bonyhád (római)	3 : 45
Bakonya (XVI—XVII. sz.)	3 : 15	Borossebes (árpádkori)	21—22 : 12
Bakonszombathely (római)	7 : 11	Borsod megye (római)	42 : 57
Bakonytamási (római)	13 : 22	Borsod megye (barbár)	3 : 14
Balatonaliga (római)	23—24 : 43	Bot (árpádkori)	17 : 109
Balatonboglár (XIV. sz.)		Bótos (görög)	13 : 18
	21—22 : 29, 23—24 : 43	Börgönd (római)	34—35 : 24
Balatonendréd (római)	11 : 141	Brassó (XVII—XVIII. sz.)	12 : 23
Balatonfövény (római)	9 : 133	Brassó vidéke (barbár)	7 : 9, 11 : 142
Balatonfüred (római)	7 : 11	Brád (római)	11 : 10, 11 : 15
Balatonmagyaród (XVII. sz.)	48—49 : 57	Brigetio (római)	48—49 : 5
Balatonsárkány (bécsi fillér)	2 : 16	Brúnóc (bécsi fillér)	13 : 22
Balinka (római)	21—22 : 31	Brzezie (XI. sz.)	50—51 : 71
Balkán (görög-római)	40 : 19	Budafok (római)	30—31 : 96
Balmazújváros (friesachi)	7 : 119, 7 : 121, 34—35 : 80	Budakeszi (vegyesházi)	7 : 24
Baracska (római)	11 : 10	Budapest (eraviszkus)	1 : 17, 2 : 74
Baranyalócs (római)	6 : 13	Bp. Sasadi-dűlő (barbár)	8 : 44
Baranyavár (római)	4 : 47	Budapest (római)	23—24 : 40, 30—31 : 96
Barbura (római)	14 : 70	Bp. Buda (római)	13 : 71
Baróth (barbár)	7 : 122	Bp. Óbuda (római)	11 : 17, 11 : 19
Barsverebély (barbár)	9 : 133		21—22 : 29
Basahíd (XV. sz.)	20 : 55	Bp., III. kerület (római)	21—22 : 31
Battonya (XVII. sz.)	50—51 : 74	Bp., Hármashatárhegy (római)	14 : 144
Bazin (barbár)	13 : 22	Bp., Húvösvölgy (római)	13 : 21
Bács (barbár)	15 : 55, 15 : 56	Bp., Lujza-gőzmalom (római)	13 : 19
Bács (árpádkori)	12 : 1, 12 : 81	Bp., Pasarét (római)	21—22 : 29
Bács megye (barbár)	15 : 55, 15 : 57	Bp., Sashegy (római)	5 : 141
Bácsalmás (friesachi)	7 : 121	Bp., Táborhegy (római)	9 : 133, 13 : 21
Bácsalmás (XV. sz.)	41 : 67	Bp., Zugló (római)	13 : 201
Bácskeresztúr (barbár)	15 : 56	Bp., VI., Béke-tér (római)	8 : 144
Bácskertes (barbár)	15 : 57	Bp., Csillag- és Lónyay-u. (római)	21—22 : 30
Bácsordas (XVII. sz.)	11 : 141	Bp., Kelenhegyi-u. (római)	7 : 121
Bánhida (római)	13 : 20	Bp., II., Királyhegyi-u. 8. (római)	13 : 17
Bánta (római)	7 : 11	Bp., Lágymányosi-út (római)	8 : 144
Báziás-Szokolovác (antik)	11 : 141	Bp., Marcibányi-tér (római)	13 : 20
Beckerek (görög)	6 : 66, 13 : 18	Bp., Miklós-u. 15. (római)	9 : 134
Bejcz (XV—XVI. sz.)	14 : 143	Bp., Szövetség-u. (római)	13 : 22
Belényesújlak (XVI—XVII. sz.)		Bp., Váci-u. 179. (római)	11 : 142
	13 : 25, 14 : 70	Bp., Buda (római, magyar)	5 : 141
Belobreszka (római)	11 : 10	Bp., Zsigmond-u. 6. (római, magyar)	7 : 122
Bereg megye (barbár)	5 : 105	Bp., Ferencvárosi p.-u. (friesachi)	9 : 134
Beregrákos (XVII. sz.)	48—49 : 57	Bp., Buda (XV. sz.)	3 : 15
Beregszász (római)	13 : 22	Budapest (XVI. sz.)	13 : 22
Beregszász (XVI—XVII. sz.)	7 : 25	Bp., Fürj-u. (XVI. sz.)	46—47 : 55
Berethalom (XVII. sz.)	13 : 26	Bp., Kisorókus-u. (XVI. sz.)	9 : 133

Bp., I., Lágymányos-u. (XVII. sz.)	11 : 140	Dunapentele (pártus)	15 : 85
Bp., Margit-rt. 65. (17—18. sz.)	42 : 68	Dunapentele (szasszanida)	9 : 133
Bp., Krisztinavárosi templom (XVIII. sz.)	50—51 : 74	Dunapentele (római) 7 : 122, 9 : 34, 11 : 10, 11 : 142, 23—24 : 43, 30—31 : 96	
Bp., Güllaba-mecset (18—19. sz.)	14 : 144	Dunaszekcső (barbár)	14 : 2
Bp., Mátyáshegy (emlékérem) ...	14 : 144	Dunaszekcső (18—19. sz.) 7 : 120, 7 : 170	
Bp., Szász Károly-u. (kegyérem) ..	7 : 121	Dunavecse (XV—XVI. sz.)	7 : 119
Buj (barbár)	14 : 72	Ebed (barbár)	14 : 72
Bukovina (barbár)	8 : 18	Ecseg (XVI. sz.)	11 : 18
Burszentmiklós (XVIII—XIX. sz.)	13 : 22	Ecséd (barbár)	7 : 121
Bükkösd (XVI. sz.)	42 : 69	Ecséd (XVI. sz.)	11 : 140
Cegléd (XV—XVI. sz.)	34—35 : 78	Egervár (XIII. sz.)	5 : 19
Cikmántor (XVII—XVIII. sz.) ...	8 : 141	Egregy (római)	23—24 : 42
Cilli (Stájerorsz.) (13—14. sz.) ..	14 : 143	Egresi apátság (bizánci)	13 : 17
Cilli (Stájerorsz.) (bécsi fillér) ...	20 : 57	Elek (római)	38—39 : 65
Cintos (XVI—XVII. sz.)	13 : 26	Előhomok (római)	13 : 17
Cobolyfalu (barbár)	9 : 133	Enying (római)	7 : 11
Coborfalva (XIV—XV. sz.)	16 : 125	Ercsi (római)	23—24 : 42, 23—24 : 43
Constanza (Románia) (barbár) ...	20 : 57	Erdély (római)	2 : 16
Craiova (Románia) (barbár)	14 : 72	Erdély (barbár)	7 : 122
Csajág (római)	7 : 11	Erdély (bizánci)	13 : 22
Csajág (árpadkori)	23—24 : 43	Erdőcsokonya (XVI. sz.)	42 : 68
Csanytelek (bizánci)	38—39 : 24	Erdőtelek (XVI. sz.)	11 : 18
Csanytelek (árpadkori)	38—39 : 23	Erzsébetfalva (római)	11 : 10
Csanytelek (török)	8 : 143	Esztár (római)	23—24 : 44
Csapó (római)	13 : 70	Eszteregnye (XVI. sz.)	5 : 140
Csácsihegy (XVI. sz.)	43 : 54	Esztergom (árpadkori) 20 : 55, 23—24 : 43	
Csákány (bécsi fillér)	7 : 121	Esztergom (XVI. sz.)	5 : 21
Császártöltés (XVI. sz.)	38—39 : 67, 41 : 66	Esztergom megye (árpadkori) ...	2 : 106
Császló (XV—XVI. sz.)	20 : 55	Érd (római)	21—22 : 31
Csávoly (XVI. sz.)	43 : 55	Érsekújvár (bizánci)	44—45 : 16
Csejthe (bécsi fillér)	13 : 22	Faeszt (római)	7 : 11
Csepel (bizánci)	13 : 18, 13 : 20	Fábiánsebestyén (árpadkori) ...	38—39 : 23
Csernye (római)	7 : 11	Fehér megye (római)	7 : 24, 7 : 122
Csesztreg (XVII. sz.)	8 : 58	Fehértemplom (középkori)	8 : 138
Cséffa (XVII. sz.)	23—24 : 44	Felsőcsepel (római)	7 : 10
Csikota (római)	11 : 142	Felsőőrös (római)	7 : 11
Csillaghegy (római) ... 23—24 : 42,	30—31 : 96	Felsőőrös-Öreghegy (XVII. sz.) ..	50—51 : 73
Csokonya (XV. sz.)	21—22 : 29	Felsőseged (XVII. sz.)	42 : 69
Csoma (XVII. sz.)	6 : 66	Felsőszentiván (XVI. sz.)	32—33 : 99
Csongrád, Bukrospart (árpadkori)	38—39 : 23	Felsőzelle (XVII. sz.)	11 : 140
Csopak (római)	7 : 11	Felsőzsuk (római)	12 : 115
Csót (XVII. sz.)	38—39 : 67	Fenekpuszta (római)	21—22 : 32
Csősztelek, Gyulamajor (római)	13 : 17	Fenyőfő (római)	7 : 10
Csuza (XVII. sz.)	5 : 141	Fertőrákos (XV—XVI. sz.)	36—37 : 115
Dabok (XVII. sz.)	5 : 141	Fonyód (XVI. sz.)	21—22 : 29
Dávod (bizánci)	20 : 55	Fót (római)	13 : 19
Deák (bécsi fillér) 5 : 142, 14 : 100	34—35 : 77	Fővenyepuszta (római)	13 : 20
Debrecen (XV. sz.)	15 : 84	Furlog (római)	11 : 17
Debrecen, Nagyerdő (XVII. sz.) ...	22—23 : 99	Füle (bizánci)	7 : 11
Debrecen, Piac-u. 40. (XVIII. sz.)	50—51 : 73	Füle (újkori)	13 : 21
Decs (római, magyar)	13 : 20	Fülöpjakabszállás (XV. sz.)	42 : 69
Decs (XVI. sz.)	23—24 : 43	Füzfő (római)	7 : 11
Deács (görög)	7 : 110	Galgamácsa (XVIII—XIX.)	50—51 : 72
Denta (XVII. sz.)	8 : 57	Garabonc (XVI. sz.)	5 : 105
Derekegyház (árpadkori)	38—39 : 23	Gecse (árpadkori)	14 : 99
Detrekőcsütörtök (XVII. sz.)	16 : 125	Gelej (római)	42 : 57
Dédes (XVI. sz.)	13 : 27	Gelse (római)	48—49 : 58
Délvidék (római)	11 : 10	Gerencsér (XIV. sz.)	13 : 113
Diecs (görög)	2 : 14	Geresd (XVII. sz.)	38—39 : 67
Diósgyőr (XV. sz.)	46—47 : 54	Geszt (római, középkori)	15 : 84
Diósgyőr (XVI. sz.)	9 : 133	Gichathalom (római)	7 : 11
Dobsina (XV. sz.)	5 : 20	Gombos (római)	13 : 20
Dunaföld (friesachi)	4 : 46	Gombos (XV—XVI. sz.)	5 : 142
Dorozsma (XVI. sz.)	11 : 10	Gödöllő (középkori)	2 : 74
Dortmund (római)	7 : 29	Gölle (árpadkori)	23—24 : 44
Dór (barbár)	14 : 98	Gömör megye (római)	13 : 19
Dunabogdány (római)	15 : 86	Gönyő (római)	13 : 22
Dunabökény (XVI. sz.)	11 : 19	Görömbölytapolca (római)	42 : 57
Dunaföldvár és Baracs (római) ...	13 : 22	Gőzhátpuszta (XIII—XIV.)	36—37 : 115
Dunamócs (római)	13 : 20	Gyertyámos (római)	13 : 17
Dunapataj (római)	13 : 26	Gyertyánvölgy (barbár)	3 : 14
Dunapat j (XVI—XVII. sz.)	43 : 56	Gyöngyöspuszta (XV. sz.)	5 : 17
		Győr (barbár)	14 : 97

Győr (bizánci)	14 : 98	Kecskemét (XVI. sz.)	2 : 74
Győr (honfoglaláskori)	14 : 99	Kecskemét (XVI—XVIII. sz.) ...	7 : 170
Győr (XVI. sz.)	23—24 : 43	Kecskemét (XVII. sz.)	6 : 66, 41 : 67
Győr (XIX. sz.)	3 : 45	Kecskemét (XVII—XVIII. sz.) ..	4 : 45, 11 : 19
Győrcsanak (XVI. sz.)	14 : 100	Kecskemét (XVIII—XIX. sz.) ...	23—24 : 44
Győrrévfa (bizánci)	14 : 98	Kecskemét, Nyírpusztá (papír) ..	13 : 22
Győrvár (XVI—XVII. sz.)	7 : 25	Kelida (XVI. sz.)	7 : 118
Gyula (római)	23—24 : 45	Kelenye (XVI. sz.)	7 : 23
Gyulafehérvár (XIV. sz.)	7 : 170	Kemecse (XVI. sz.)	48—49 : 57
Gyüd (XVI. sz.)	20 : 55	Kemeneshőgyész (XVI. sz.)	42 : 69
Gyüd (XVII. sz.)	9 : 135	Kenese (római)	7 : 11
Hajduböszörmény (római)	23—24 : 45	Kenézlő (X. sz.)	13 : 144
Hajduböszörmény (XV. sz.)	23—24 : 45	Kerek (római)	11 : 11
Hajduböszörmény (XVII. sz.)	50—51 : 71	Keresztúr (vegyesházi)	11 : 11
Hajmáskér (római)	7 : 11	Kerkabarabás (XVII. sz.)	13 : 24
Hajós (XVI. sz.)	38—39 : 68	Keszőhidegkút (barbár)	13 : 18
Hajás (XV. sz.)	11 : 19	Kethely (római)	14 : 98
Hajász (XVII. sz.)	4 : 98	Kethely (bizánci)	20 : 55
Halmáglápos (XVII. sz.)	11 : 19	Kézdivásárhely (XVI. sz.)	13 : 21
Hankova (XV. sz.)	15 : 89	Kielce (árpadkori)	23—24 : 43
Hantházpuszta (árpadkori)	11 : 10	Kiliti (árpadkori)	2 : 90, 4 : 71
Harasztkerekek (XVIII. sz.)	11 : 19	Kiripolc (XVI. sz.)	4 : 46
Hatrangyosi part (középkori)	11 : 10	Kisapold (római)	8 : 138
Hátszeg (görög)	13 : 18	Kisárpás (római)	13 : 22
Hegyköz-Száldobágy (XVI. sz.) ..	21—22 : 29	Kisgáj (árpadkori)	2 : 106
Hejőbába (római)	42 : 57	Kisgyőr (XVIII. sz.)	13 : 27
Hejőkeresztúr (római)	42 : 57	Kisjenő (római)	7 : 10
Hejőpapi (római)	46—47 : 54	Kiskelecsény (XVI. sz.)	7 : 22
Helesfa (XVIII—XIX. sz.)	13 : 25	Kiskorpád (XVI. sz.)	42 : 69
Hencsepuszta (árpadkori)	23—24 : 43	Kiskőrös (XIX. sz.)	41 : 67
Hercegszöllős (XVI—XVII. sz.) ..	7 : 23	Kiskőszeg (római)	5 : 141
Hetény (római, árpadkori)	20 : 55	Kiskőszeg (római, árpadkori)	9 : 135
Heves (árpadkori)	23—24 : 43	Kiskundorozsma (friesachi)	46—47 : 54
Hídvég (római)	21—22 : 29	Kiskunfélegyháza (friesachi)	42 : 69
Hódság (barbár)	15 : 55	Kiskunfélegyháza (XV. sz.)	8 : 50
Holics (XVI—XVII. sz.)	3 : 45	Kiskunhalas (XVIII. sz.)	11 : 19
Homok majorság (római, árpad-		Kiskunhalas, Alsóbcdoglár pusztá	
kori)	11 : 12	(XV. sz.)	46—47 : 54
Hont megye (barbár)	14 : 72	Kiskunlacháza (árpadkori)	8 : 144
Hontkiskér (XV—XVII. sz.)	16 : 125	Kisladna (XVI—XVII. sz.)	11 : 18
Horgas pusztá (árpadkori)	11 : 11	Kislakos (XVII. sz.)	42 : 70
Horgos (római, árpadkori)	11 : 11	Kismarton (római)	7 : 122
Horhi (barbár)	7 : 121	Kismákfa (XVI. sz.)	13 : 27
Horlyó (XVII. sz.)	7 : 106	Kisnezsény (görög)	13 : 18
Hosszútelek (görög)	17 : 110	Kis-Szamos völgye (római)	12 : 115
Hottó (XVII—XVIII. sz.)	11 : 15	Kisszedes (görög)	3 : 94
Hunyad megye (római)	14 : 70	Kistelek (római és XVI. sz.)	11 : 11
Iharosberény (XVI—XVII. sz.) ..	34—35 : 79	Kisújszállás (római)	2 : 74
Illmitz (barbár)	14 : 72	Kisvárdá (baktriai)	14 : 71
Ismeretlen (friesachi)	6 : 65	Kisvárdá (XVII. sz.)	16 : 126
Ismeretlen (XVI. sz.)	5 : 142	Kladovo (barbár)	13 : 18
Ivánmajor (XVI. sz.)	9 : 134	Kócs (római)	14 : 71
Jaák (XVII. sz.)	2 : 74	Kocsér (római)	9 : 134, 14 : 144
Jászberény (római)	7 : 122	Kolozsvár (római)	12 : 115
Jutas (árpadkori)	7 : 11	Kolozsvár (XVII. sz.)	50—51 : 72
Kaáp (XVI—XVII. sz.)	5 : 140	Komin (római)	17 : 110
Kacorlak (római)	7 : 24	Kondó (XVII. sz.)	42 : 70
Kaján (árpadkori)	38—39 : 23	Korong (római)	2 : 39
Kakasalja (XVI. sz.)	15 : 85	Korpona (árpadkori)	6 : 125
Kalán (római)	11 : 11	Kósd (római)	34—35 : 77
Kaposvár (barbár)	14 : 97	Kovács (XVII. sz.)	5 : 140
Karajenő (római)	4 : 47	Kőrös folyó (római)	5 : 141
Karád (görög)	13 : 17	Kőzeg (XVII. sz.)	21—22 : 29
Karád (XV—XVI sz)	41 : 66	Kőszegpatyi (XVI. sz.)	7 : 117
Karánsebes (bizánci)	13 : 26	Kövesd (római)	7 : 11
Karánsebes-patak (római)	11 : 11	Kövesd (XVII. sz.)	11 : 19
Karcsa (XV—XVI. sz.)	48—49 : 55	Krassova és Goruja közt (római) ..	11 : 15
Katafa (XVI. sz.)	16 : 127	Kricsova (barbár)	13 : 131
Kállósemlye (görög)	13 : 20	Kucsuláta (XVI. sz.)	8 : 139
Kápolna (XVIII—XIX. sz.)	32—33 : 99	Kula (árpadkori)	9 : 136
Káptalanfalva (XVI. sz.)	5 : 141	Kurdgyulaj (római)	34—35 : 77
Károlyfalva (XVI. sz.)	42 : 68	Lacsó (XVII. sz.)	3 : 15
Károlyfalva (XVI—XVII. sz.) ..	34—35 : 80	Ladánybene (XIV. sz.)	9 : 134
Kecskemét (XV—XVI. sz.)	42 : 68	Lajoskomárom (XVI. sz.)	20 : 55

Lábatlan (római)	23—24 : 42	Nagyfalu (antik)	7 : 171
Leányvár (római)	14 : 143	Nagygáj (római)	8 : 144
Lenti (XVII. sz.)	36—37 : 115	Nagyally (XIV. sz.)	8 : 144
Lébény (XVI—XVII. sz.)	38—39 : 67	Nagyhalász (görög)	13 : 18, 13 : 20
Léhe (friesachi)	7 : 171	Nagyhörsök p. (barbár)	14 : 123, 15 : 108
Lénárdaróc (XVII. sz.)	5 : 140	Nagyhörsök p. (XVI. sz.)	14 : 143
Lévna (XVII. sz.)	16 : 126	Nagykalászi (XVI. sz.)	32—33 : 98
Litér (római)	7 : 11	Nagykanizsa (bizánci)	14 : 98
Lóvászpatona (római)	7 : 10	Nagykapornak (XVI—XVII. sz.)	11 : 18
Lózsád (római)	12 : 114	Nagykágya (római)	46—47 : 6
Lőcse (barbár)	11 : 142	Nagykerec (friesachi)	13 : 25
Magyarbél (barbár)	14 : 72	Nagykeszi (XVI. sz.)	11 : 16
Magyarforró (XVI—XVII. sz.)	16 : 126	Nagykikinda (vegyesházi)	5 : 140, 11 : 11
Magyarherpe (XVI—XVII. sz.)	23—24 : 44	Nagykovács (római)	21—22 : 29
Magyarnecke (XVII. sz.)	7 : 119	Nagykörös (friesachi)	11 : 17
Magyaród (árpadkori)	8 : 143	Nagykörös (XVI. sz.)	43 : 55
Magyaróvár (bizánci)	14 : 98	Nagymad (XIV. sz.)	13 : 22
Magyarszerdahely (római)	13 : 20	Nagynyires (barbár)	43 : 9
Magyarszerdahely (XVI—XVII. sz.)	11 : 16	Nagysándori (római)	9 : 133
Majsa (XVII. sz.)	11 : 11	Nagysáp (XVI—XVII. sz.)	7 : 119, 7 : 122
Majsa (XVIII—XIX. sz.)	8 : 140	Nagyszalonta (XVII. sz.)	21—22 : 29
Makó (XVI. sz.)	9 : 135, 23—24 : 44	Nagszeben-Segesvár (római)	13 : 25
Makó (XVII. sz.)	11 : 11	Nagytapolcsány (XIV. sz.)	16 : 126
Makó (XVIII—XIX. sz.)	43 : 57	Nagytarcsa (friesachi)	40 : 90
Malacka (XVII. sz.)	6 : 66	Nagyteremia (római)	11 : 11
Margitta (XVI. sz.)	5 : 17	Nagyteremia (bizánci)	7 : 171
Martonos (árpadkori)	11 : 11	Nagyteremia (árpadkori)	5 : 139
Matolcs (XVII. sz.)	1 : 47	Nagytőke, Jámbozhalom (X. sz.)	38—39 : 24
Málca (XVII—XVIII. sz.)	7 : 170	Nagyűke, Jámbozhalom (árpad-	
Mány (XV. sz.)	20 : 55	kori)	38—39 : 23
Máramaros m. (arab)	13 : 21	Nagyvár (XVII. sz.)	9 : 133, 11 : 141
Máramarosziget (XVIII—XIX. sz.)	7 : 119	Nagyvár, Micske p. (XVI. sz.)	23—24 : 45
Máriakálnok (XVI. sz.)	42 : 69	Nagyvászony (X. sz.)	7 : 11
Medvés (római)	13 : 21	Negyed (római)	15 : 84
Mende (római)	13 : 71	Nemesdéd (XVIII—XIX. sz.)	5 : 141
Menyelve (árpadkori)	7 : 11	Nemesdéd (XVI—XVIII. sz.)	13 : 26
Merenye (XVII. sz.)	38—39 : 67	Nemesnép (XVII—XVIII. sz.)	34—35 : 79
Merenye (XVIII—XIX. sz.)	38—39 : 68	Nemespann (XVI. sz.)	11 : 140
Mernye (árpadkori)	38—39 : 67, 40 : 90	Nemespátró (XVI. sz.)	11 : 19
Mezőcsokonya (XVI. sz.)	34—35 : 79	Nemesszalók (XVI. sz.)	23—24 : 44
Mezőkaszony (római)	5 : 140	Nemesvölgy (XV. sz.)	5 : 21
Mezőkövesd (XVI. sz.)	20 : 56	Neszmély (római)	20 : 57
Mezőszopor (XV. sz.)	16 : 126	Németcsernya (bizánci)	8 : 144
Mezőtelegd (római)	15 : 84	Németgencs (XVII. sz.)	2 : 74
Mezőtúr (árpadkori)	11 : 11	Németpalánka (bizánci)	2 : 74
Mérges (római)	14 : 98	Nyáregyháza (XV. sz.)	9 : 134
Micske (XVIII—XIX. sz.)	46—47 : 55	Nyergesújfalu (római)	23—24 : 42
Míksavár (XVIII. sz.)	1 : 47	Nyékládháza (XV. sz.)	13 : 27
Mindszent (X. sz.)	38—39 : 24	Nyírbátor (bizánci)	13 : 20
Miske (bécsi fillér)	4 : 46	Nyitra (XVI—XVII. sz.)	8 : 142
Miskolc (római)	42 : 57, 46—47 : 54	Nyitraivánka (bizánci)	13 : 21
Miskolc (római és XVIII. sz.)	8 : 58	Nyitraudány (árpadkori)	7 : 102
Miskolc (XVIII. sz.)	13 : 27	Nyul (bizánci)	14 : 98
Mitrovica (római)	11 : 11	Nyul (XVI. sz.)	20 : 56
Mocsolád (római)	4 : 75	Nyul, Öreghegy (X. sz.)	14 : 99
Modor (XVI—XVII. sz.)	8 : 138, 11 : 17	Óbanovce (római)	23—24 : 42
Modor (XVII. sz.)	9 : 134	Óbéba (bizánci)	11 : 10, 13 : 19
Mogyoród (XV—XVI. sz.)	5 : 140	Ócsa (római)	13 : 21
Mokora (barbár)	15 : 85	Óhuta (barbár)	3 : 15, 13 : 18, 13 : 27
Mokron (friesachi)	11 : 11	Olaszka (XVII. sz.)	41 : 66
Moson m. (barbár)	2 : 17	Oláhszentmiklós (XVI—XVII. sz.)	48—49 : 57
Mosonszolnok (XVII. sz.)	7 : 22	Ómoldvai sziget (árpadkori)	13 : 17
Mostar (XVII. sz.)	11 : 140	Ónod (XVI. sz.)	10 : 28
Muhi (római)	46—47 : 54	Ópalánk (római)	13 : 18
Muhi (XIII—XVII. sz.)	42 : 57	Ópályi (XVI. sz.)	40 : 90
Muhi puszt (szlavón)	13 : 27	Orosháza (római)	11 : 10, 11 : 17
Muhi puszt (XVI. sz.)	8 : 58	Oroszlános (római és árpadkori)	11 : 12
Mustár (XV. sz.)	2 : 74	Orsova-Turnuszeverin (római)	23—24 : 43
Nagyatád (XVI. sz.)	23—24 : 43	Ostoros (XVI. sz.)	16 : 126
Nagybánya (XVI—XVIII. sz.)	9 : 74	Ószöny (római)	21—22 : 29
Nagybecskerek (római)	11 : 11	Óvár (XV. sz.)	2 : 72
Nagyberki (római)	7 : 119, 12 : 104	Ózd (barbár)	8 : 144
Nagybörzsöny (XVI. sz.)	38—39 : 67	Ózd (XVI. sz.)	43 : 55
Nagyécs (bizánci)	14 : 98		

Ózdfalu (XVI. sz.)	41 : 66	Riomfalva (XVI. sz.)	11 : 18
Öcsöd (római)	28—29 : 30	Római sánc (barbár)	15 : 57
Öregcsém (római)	41 : 11	Római sánc (török)	11 : 12
Örihódos (XVI—XVII. sz.)	11 : 17	Románd (római)	7 : 10
Örs-puszta (barbár)	14 : 144	Rozália (barbár)	14 : 71
Öskü (barbár)	7 : 10	Rőzsahegy-Oszada (XVI. sz.)	6 : 106
Öskü (római)	7 : 11	Rugasd (XVII. sz.)	13 : 25
Pacsa (XVIII—XIX. sz.)	5 : 140	Sadova (barbár)	14 : 72
Padrag (XVI. sz.)	36—37 : 115	Sajókeresztúr (római)	42 : 57, 46—47 : 54
Pajzsszeg (XVIII. sz.)	40 : 90	Sajóköröm (római)	42 : 57
Paks (árpadkori)	8 : 144	Sajóvelezd (XVI. sz.)	42 : 70, 43 : 55
Palásti (XVIII. sz.)	13 : 24	Salánk (XVII—XVIII. sz.)	5 : 140
Palona (XVIII—XIX. sz.)	15 : 85	Salomvár (XVI—XVII. sz.)	38—39 : 68
Paloznak (római)	7 : 11	Sarkad (római)	20 : 56
Paloznak (bizánci)	14 : 98	Sarkad (bizánci)	48—49 : 21
Paloznak (szasszanida)	8 : 144	Sashalom (római)	30—31 : 96
Pancsova (római)	11 : 12	Sándorfalva (római és árpadkori)	11 : 12
Páhi (római)	17 : 110	Sár (barbár)	14 : 98
Pálmonostor (XVI. sz.)	7 : 24	Sárafalva (középkori)	11 : 12
Pálos-puszta (XV—XVI. sz.)	20 : 56	Sárisáp (XVII. sz.)	48—49 : 57
Pápa (római)	7 : 10	Sárszentmiklós (XVI. sz.)	32—33 : 98
Pápa (XVII. sz.)	4 : 98	Sásd (XVI. sz.)	46—47 : 54
Pásztó (XIV. sz.)	15 : 85	Sástelek (görög)	7 : 113
Pázmánd (bizánci)	14 : 98	Sáta (XVII. sz.)	38—39 : 68
Pecsely (XVII. sz.)	5 : 141	Sávoly (XVI. sz.)	50—51 : 74
Peterd (római)	7 : 10	Segesvár (görög és római)	13 : 19
Péterd (XIV. sz.)	14 : 100	Selmechánya (bécsi fillér)	5 : 105
Petőhenye (XVII—XVIII. sz.)	22—23 : 99	Senftenberg b. Krems (XV. sz.)	23—24 : 43
Petrivente (XV—XVI. sz.)	11 : 16	Sikátor (római)	14 : 98
Petroszellő (bizánci)	13 : 17	Simonovci (római)	8 : 144, 13 : 19
Pécsbányatelep (XV—XVI. sz.)	14 : 68	Simontornya (XVII—XVIII. sz.)	23—24 : 43
Pécska (bizánci)	13 : 22	Siógárd (XVI. sz.)	8 : 58
Pénzeskút (római)	7 : 10	Siófok (római)	7 : 11
Piliny (XVII. sz.)	38—39 : 67	Siófok (barbár)	7 : 10, 14 : 98
Pilis (XVI. sz.)	20 : 56	Sipkó (XVI—XVII. sz.)	5 : 140
Pilisborosjenő (római)	30—31 : 96	Solt (XV. sz.)	13 : 26
Piliscsaba (római)	13 : 22	Solt (XVI. sz.)	11 : 19
Pinkamindszent (XVII. sz.)	40 : 90	Solymár (római)	21—22 : 32
Piros (XVIII—XIX. sz.)	11 : 16	Solyomkő (XIV. sz.)	4 : 12
Pocapuszta (XV—XVI. sz.)	43 : 54	Somherek (római)	21—22 : 32
Póla (XVII. sz.)	8 : 140	Somlóvásárhely (római)	7 : 10
Pomáz (római)	30—31 : 96	Somlóvásárhely (XVII. sz.)	34—35 : 79
Ponorics (római)	8 : 143	Sopron (barbár)	14 : 72
Porcsalma (XVI. sz.)	41 : 66	Sopronkeresztúr (XVI—XVII. sz.)	11 : 141
Porva (barbár)	7 : 10	Sövényháza (római)	11 : 12
Porzsony (barbár)	2 : 17, 21—22 : 28	Sövényháza (bizánci)	38—39 : 24
Pozsony (XIV. sz.)	13 : 19	Sövényháza (árpadkori)	38—39 : 23
Pozsony (XIV—XV. sz.)	5 : 139	Stary Nouřim (barbár)	14 : 72
Prhovo (római)	8 : 144	Stomfa (bécsi fillér)	34—35 : 77
Priszaka (XVI. sz.)	11 : 17	Szaár (római)	7 : 171
Pulkova-puszta (XV—XVI. sz.)	32—33 : 98	Szabadbattyán (római)	13 : 21
Pusztamagyaród (XVII. sz.)	2 : 106	Szabadbattyán (bécsi fillér)	5 : 142
Pusztaszentmiklós (római)	12 : 115	Szabadka (római)	5 : 105, 11 : 142
Pusztaszer (vegyesházi)	11 : 12	Szabadka (XVI. sz.)	1 : 47
Raffna (barbár)	6 : 1	Szabadka (XVII. sz.)	7 : 122
Rakaca (XVI. sz.)	9 : 133	Szabadszállás (XV. sz.)	23—24 : 44
Ravazd (barbár)	14 : 97	Szabadszállás (XV. sz.)	50—51 : 27
Rábacsanak (XIV. sz.)	15 : 86	Szabolcs megye (barbár)	15 : 85
Rácalmás (XV—XVI. sz.)	32—33 : 98	Szada (XV. sz.)	46—47 : 55
Rácmecske (XVI—XVII. sz.)	7 : 118	Szakcs (római)	13 : 17, 13 : 145
Rákos (barbár)	9 : 113, 9 : 134, 14 : 97	Szalacska (barbár)	5 : 142
Rákoshegyes (bizánci)	15 : 86		6 : 14, 7 : 47, 9 : 133
Rákoskeresztúr (római)	13 : 20	Szalacska (római)	7 : 122, 50—51 : 7
Rákospalota (XVII. sz.)	8 : 143	Szalafo (XVII—XVIII. sz.)	1 : 47, 4 : 47
Rákospalota (XVIII. sz.)	15 : 85	Szarvas (XVI. sz.)	17 : 110
Rátót (római)	7 : 11	Szatmárhegy (XVII. sz.)	6 : 66
Regőce (barbár)	15 : 57	Szászmagyaros (XVII. sz.)	9 : 136
Resica (római)	9 : 134	Szászörményes (XVII. sz.)	1 : 47
Répáshuta (XVIII. sz.)	13 : 27	Szászszerencs (XVI—XVII. sz.)	6 : 65
Réte (barbár)	4 : 46, 8 : 1, 8 : 143, 8 : 144, 9 : 134	Szászváros (barbár)	11 : 142
Rév (XVII. sz.)	15 : 85	Szeged (vegyes)	11 : 12
Rézbánya (árpadkori)	17 : 109	Szeged (XVIII. sz.)	1 : 47
Richárdpuszta (árpadkori)	3 : 87, 28—29 : 45	Szegvár (bizánci)	38—39 : 24
Rigyóc (XV. sz.)	5 : 105	Szegvár (szlavón)	38—39 : 68

Szegvár (XVIII—XIX. sz.)	32—33 : 98	Temeskubin (római)	11 : 15
Szelevény (XV. sz.)	8 : 143	Temesremete (barbár és római)	5 : 142
Szemely (római)	50—51 : 4		13 : 17
Szemlak (XVI. sz.)	5 : 105	Temesremete (római)	4 : 99
Szendrő (XVII. sz.)	46—47 : 54	Temesvár (római)	8 : 144
Szendrőlád (római)	42 : 57	Temesvár (XVII. sz.)	11 : 15
Szentendre (római)	15 : 85,	Terezovac (XVI. sz.)	15 : 84
Szentes, Nagytóke (árpadkori)	38—39 : 23	Tetőhegyes (római)	11 : 15
Szentgál (római)	7 : 10	Téglás (XVI. sz.)	23—24 : 44, 41 : 67
Szentjános-pusztá (bizánci)	14 : 98	Tépe (XVI. sz.)	23—24 : 44
Szentkirályszabadja (római)	7 : 11	Tényő (barbár)	14 : 97
Szentkirályszabadja (római)	30—31 : 96	Tihany (római)	11 : 17
Szentlászló, Tárkány (bizánci)	38—39 : 24	Tild (római)	13 : 21
Szentlászló, Tárkány (árpadkori)	38—39 : 23	Tiszadada (XVII. sz.)	32—33 : 99
Szentlászló-pusztá (XVI. sz.)	11 : 16	Tiszaföldvár (római)	41 : 66
Szepesvéghely-Vernár (római)	13 : 18	Tiszakeszi (római)	46—47 : 54
Szerbcsanád (árpadkori)	5 : 140	Tiszanagyrev (római)	23—24 : 38
Szerb-Greben (római)	11 : 14	Tiszapolgár (római)	9 : 134, 13 : 22
Szerencs (XV—XVI. sz.)	15 : 8	Tiszapolgár, Margita-pusztá	
Szerém megye (görög)	6 : 65	(XV—XVII. sz.)	4 : 47
Szerém megye (római)	11 : 142	Tiszapolgárdi (XVI. sz.)	5 : 142
Székeludvarhely (bizánci)	13 : 22	Tiszatarján (római)	46—47 : 54
Székesfehérvár (római)	7 : 24	Titel (római)	11 : 15
Székesfehérvár (árpadkori)		Titel (barbár)	9 : 112, 15 : 57
	13 : 22, 20 : 56, 41 : 24	Tokorcs (XVII. sz.)	5 : 141
Székesfehérvár (XV. sz.)	42 : 69	Tolna (XVI—XVII. sz.)	7 : 118
Székesfehérvár (XVI. sz.)	20 : 57	Tolnasziget (XVII. sz.)	23—24 : 44
Szénaverős (XVII. sz.)	13 : 26, 18 : 58	Tolnatamási (barbár)	14 : 98
Szilashalás (római)	7 : 11	Tomor (XVI. sz.)	11 : 19
Szilágyosmlyó (görög)	7 : 113	Topolya (római)	13 : 21
Szilágyosmlyó (római)	11 : 17	Torda, Tündérhegy (antik)	9 : 134
Szilágyosmlyó (XVI. sz.)	15 : 84	Tornaalja (vegyes)	14 : 14
Szilágyosmlyó (XVII. sz.)	10 : 28	Torontál megye (római)	13 : 18, 13 : 19
Szilkerék (XVII. sz.)	48—49 : 58	Torontál megye (barbár)	20 : 57
Szirma (római)	42 : 57	Torontál megye (bizánci)	11 : 10, 13 : 17
Szirma (római)	46—47 : 54	Torontálsziget (római)	13 : 19
Sziszek (római)	11 : 14, 13 : 19	Torontálsziget (bizánci)	13 : 18
Sziszek (középkor)	13 : 19	Toronyalja-pusztá (árpadkori)	11 : 15
Szob (római és árpadkori)	34—35 : 76	Tótfalu (barbár)	3 : 55
Szoboszló (bizánci)	5 : 105	Tótfalu (XVII—XVIII. sz.)	11 : 18
Szokolovác (XIV. sz.)	21—22 : 30	Tótgurob (XVI. sz.)	9 : 133
Szokoly (XVI. sz.)	7 : 119	Tótkomlós (bizánci)	15 : 85
Szond (barbár)	15 : 57	Tótkomlós (XVI. sz.)	13 : 24
Szőreg (római)	11 : 15	Tótkomlós (XVIII—XIX. sz.)	34—35 : 79
Szőreg-Szentiván (bizánci)	13 : 19	Tótvázsony (római)	11 : 141
Sztrapár (barbár)	15 : 56	Tököl (barbár)	13 : 17
Sztracena (római)	7 : 118	Tököl (római)	13 : 21
Sztrihoc (XVI—XVII. sz.)	50—51 : 73	Tököl (vegyes)	14 : 143
Szucs (XVII. sz.)	41 : 68	Töltéstava (barbár)	14 : 97
Szulimán (XVI. sz.)	13 : 26	Tömörkény (árpadkori)	38—39 : 24
Tacs (barbár)	7 : 71	Tömörkény-pusztá (római)	11 : 15
Tahi (római)	4 : 99, 13 : 20	Törcsvár (római)	7 : 171
Tahitótfalu (barbár)	3 : 45	Tulka (XVI—XVII. sz.)	13 : 26
Tamásda (római)	5 : 105	Tiskevár (római)	7 : 10
Tapolca (XVII. sz.)	10 : 27	Tüzestelek (árpadkori)	14 : 99
Tarany (XVII. sz.)	6 : 13	Ugra (római)	8 : 143
Tarcal (XVIII. sz.)	5 : 140	Újdiósgyőr (római)	42 : 57
Tarnaörs (vegyes)	11 : 142	Újfalu (barbár)	13 : 18
Tarnasadány (XV. sz.)	20 : 56	Újkécske (XVI. sz.)	48—49 : 57
Tasnád (XVII. sz.)	7 : 23	Újkígyós (friesachi)	2 : 106
Tata (XVI. sz.)	20 : 56	Újzász (árpadkori)	13 : 18, 15 : 84
Tába (újkori)	8 : 144	Újszentistván (római)	11 : 15
Tápé (XVI. sz.)	11 : 15	Újszőny (római)	11 : 142
Tápiógyörgye (friesachi)	46—47 : 55	Újvidék (barbár)	13 : 19, 15 : 57
Tápióság (XIV. sz.)	13 : 21	Úrkút, Zsófia-pusztá (római)	7 : 10
Táplány (bizánci)	14 : 98	Úny (bécsi fillér)	6 : 14
Tázlár, Zöldhalompusztá (római)	11 : 15	Úröm (római)	23—24 : 42
Teke (XVI. sz.)	48—49 : 57	Vaja (vegyes)	6 : 13
Teke (XVIII. sz.)	5 : 140	Vajdahunyad (antik)	4 : 46, 5 : 137
Teklafalu (XV—XVI. sz.)	32—33 : 99	Vajola (XVII. sz.)	7 : 170
Temerin (római)	13 : 17	Vaskapu (barbár)	14 : 72
Temes megye (barbár)	20 : 57	Vaskohsziklás (árpadkori)	21—22 : 12
Temesd (barbár)	15 : 86, 15 : 97	Vatta (barbár)	13 : 18
Temesforgács (XVII—XVIII. sz.)	13 : 25	Vác (barbár)	11 : 140

Vác (XVII—XVIII. sz.)	43 : 55	Vörösberény (római)	7 : 11
Váchartyán (antik)	4 : 98	Vörösmart (vegyes)	9 : 135
Vácszentlászló (árpádkori)	14 : 71	Vörösmart (XVI. sz.)	5 : 140
Vágaranyos (XIV. sz.)	11 : 17	Vörösmart (XVII. sz.)	2 : 105
Vámos (római)	7 : 11	Vukovár (görög)	20 : 57
Vámosgyörk (bizánci)	8 : 144	Widdin (barbár)	14 : 72
Várhely (római)	23—24 : 42	Zagyvaszentjakab (XI—XII. sz.)	5 : 16
Vármező (római)	6 : 13	Zahnaschowitz (XIV. sz.)	14 : 143
Várpalota (római)	7 : 11	Zalabér (XVI. sz.)	23—24 : 44
Vásárosdombó (XVII. sz.)	38—39 : 67	Zalaegerszeg (XIV. sz.)	9 : 135
Velemszentvid (barbár)	5 : 1, 9 : 100	Zalahosszúfalú (római)	20 : 57
Verebély (XV. sz.)	14 : 70	Zalaszentgróth (bécsi fillér)	9 : 133
Verebély (XVI. sz.)	13 : 21	Zalaszentgrót (bécsi fillér)	11 : 142
Veresegyház (XVII. sz.)	42 : 69	Zalaújlak (XIV. sz.)	10 : 28
Verpelét (XIII. sz.)	50—51 : 72	Zalavég (XVII—XVIII. sz.)	23—24 : 44
Verséc (római)	21—22 : 32	Zamaróc (XVII. sz.)	9 : 133
Veszprém (római)	7 : 11	Zebegény (árpádkori)	34—35 : 77
Veszprém (XV. sz.)	7 : 121	Zenta (római)	20 : 57
Veszprém m. (XVIII—XIX. sz.)	6 : 13	Zenta (bizánci)	21—22 : 29
Veszprém megye (vegyes)	7 : 10	Zenta (XVII. sz.)	20 : 56
Vésztő (barbár)	13 : 19	Zichyújfalu (barbár)	6 : 14
Visa (római)	7 : 120	Zilah (XVI. sz.)	20 : 56
Visegrád (XIV. sz.)	9 : 133	Zimony (barbár)	14 : 143
Visegrád (XV. sz.)	32—33 : 97	Zirc (római)	21—22 : 32
Visnye (római)	21—22 : 29	Zirc (középkor)	13 : 19
Vizesda (római)	13 : 20	Zombor (barbár)	15 : 56, 15 : 57
Víziszentgyörgy (XVIII. sz.)	13 : 26	Zombor (árpádkori)	8 : 58
Vokány (XIX. sz.)	20 : 56	Zombor (XVII. sz.)	11 : 19
Vormága (görög)	17 : 110	Zsámbék (XIV. sz.)	8 : 144
Völcsök (XVI. sz.)	48—49 : 57	Zsolna (XIV. sz.)	6 : 65

VII. MELLÉKLETEK.

Gohl Ödön : Budapest újabb emlékérméi	1— 5 ív	III. évfolyamhoz
„ „ „ „ „	6—13 ív	IV. „
„ „ „ „ „	pótlék	V. „
Dessewffy Miklós : Barbárpénzei		IX. „
„ „ „ „ „	II. 1910—11. évi szerzemények	X. „
Weszerle József arcképe.		XVII. „
Magyar Numizmatikai Adattár	1— 2 félév	IX. „
„ „ „ „ „	3— 5 „	X. „
„ „ „ „ „	6— 8 „	XI. „
„ „ „ „ „	9—10 „	XII. „
„ „ „ „ „	11—13 „	XIII. „
Társulati Éremvadász	1. szám	VI. „
„ „ „ „ „	2. „	VII. „
„ „ „ „ „	3. „	IX. „
„ „ „ „ „	4. „	XI. „

РЕЗЮМЕ

А. Керенби: Группа монет из Трансданубии варварской эпохи. Осенью 1944—45 г. на окраине села Оштфиассоньфа, при реке Раба, было найдено 17 штук монет в глиняной посуде объемом около 3 децилитров. Находка попала в Венгерский исторический музей, где она подвергалась исследованию. Предполагается, что находка состояла первоначально из примерно 60 штук. Упомянутые 17 штук монет представляют тип, известный уже из обнаруженных раньше на этой территории двух находок (Велем-сентвид 51 штука в 1907 году, Пинкоц-Гуттенбах больше, чем 200 штук в 1927 году). Среди представителей этого типа различаются три варианта. Три определенных находки, относящиеся к этому типу, а также и спорадически обнаруженные экземпляры свидетельствуют о том, что эти монеты были в обращении на территории комитата Ваш и Бургенланд. На вопрос о времени оборота и укрытия в землю этого типа монет могут дать ответ лишь результаты археологических исследований. Все остальные концепции представляют собой не что иное, как предположения.

Мария Р. Алфёльди: Придунайская монетная находка, обнаруженная в городе Сталинварош (Дунапентеле). На непосредственной окраине римского города Интерциза обсуждаемая находка является уже третьей похожей по составу монетной находкой, обнаруженной при строительстве Сталинвароша. Все три находки состоят из антонинианов III столетия н. э. и попали в землю в начале 260 года. Совместно со многими подобными по составу монетными находками они показывают направление крупного наступления варварских племен против Паннонии во время Галления.

Ф. Кирай: Находка эпохи королей из дома Арпадов в с. Эркеньпуста. Осенью 1951 года в с. Эркеньпуста была обнаружена находка в одной кувшине с монетами XIII столетия. Из найденных 57 штук монет 51 были фризакские динарии, а 6 штук — венгерские брактатеа. В сообщении о находке устанавливается, что фризакские динарии в Трансильвании не были в обороте. Кульминационный пункт их циркуляции в Венгрии падает на 20-ые и 30-ые годы XIII столетия. После этого времени их заменяют венскими динариями, что обуславливается не политическими, а экономическими причинами. Средний вес венгерских брактатеа, на основании взвешивания множества недавно обнаруженных монет, в отличие от имевшихся до сих пор результатов определяется более высокими числами (0,30—0,35). Время укрытия находки можно отнести к 1235—1240 годам.

Т. А. Хорват: Названия древних венгерских монет. На основании древних архивных источников исследуется ряд названий венгерских монет. Многие из этих названий были до сих пор совсем неизвестными. Опубликованные данные часто объясняют и такие монетные названия, о которых наши сведения были весьма недостаточны или сводились к самому названию.

П. Х. Фекете: Данные к истории циркуляции денег в XVIII столетии. Приводятся данные из древних протоколов городов комитата Хайду о денежном обращении, подделке денег, таксации и перерасчете.

Дь. Рожа: Неизвестные письма Карла Генриха. Обнаружено шесть собственноручных писем работавшего в Венгрии 54 лет медальера венского происхождения Карла Генриха, которые он в 1812 и 1813 годах писал известному венгерскому историку Дьердью Мартону Ковачичу. В них описывается возникновение медали отчеканенной в честь Ковачича. До сих пор существовало мнение, что медаль чеканилась в Сомолноке. Однако, на основании обнаруженных сейчас писем выяснилось, что медаль чеканили в Кермецбанья, а в Сомолнок послали ее, по всей вероятности, лишь для контроля. Интересен тот раздел письма, в котором подробно и со знанием дела описывается чеканка медали. Все этого Карл сообщает с целью оправдать и объяснить причину того, что медаль чеканилась

так долгое время. Памятная медаль Карла органически комплектует ряд уже известных портретов Ковачича. Статуя, изготовленная скульптором Франц Ксавер Мессершмидт и находящаяся в Музее изящных искусств в Будапеште, а также и офорт Щамуэля Цеттера изображают великого ученого в более молодом возрасте, чем вышеупомянутая памятная медаль. Кроме названных изображения нам известно еще о двух, которые не сохранились до наших дней. Упомянутая в письме памятная медаль является ценным вкладом и иконографию Ковачича.

А. Лесих: Медальные изображения на старых штампах города Мишкольца. На штампах города Мишкольца, происходящих из XIV—XVI столетий, фигура короля изображена подобно изображению на монетах, находившихся в то время в обращении. С одной стороны лицо короля изображено подобно лицу, изображенному на грошах, с другой стороны — на основе городского протокола из 1577 года — подобно фигуре Святого Владислава, изображенной на венгерских золотых форинтах.

Из жизни общества.

Л. Хусар: Содержание томов I—LI «Нумизматикаи Кёзлёнь» (за 1902—1952 гг.).

Резюме на русском языке

Резюме на французском языке

EXTRAIT FRANÇAIS

A. Kerényi, *Un groupe de monnaies barbares de Transdanubie*. Au cours de l'hiver 1944—45 une trouvaille de monnaies contenues dans un petit pot d'argil de cca 3 dl. découvert au territoire de la commune Ostffyasszonyfa près de la rivière Rába fut transférée au Musée Historique Hongrois pour des fins d'examen et de classification. La trouvaille entière se serait composée d'environ 60 pièces. Ces 17 pièces de monnaies représentent le même type qui nous est connu grâce à deux trouvailles antérieures provenant de ce même territoire, celle de Velemszentvid, 51 pièces de monnaies (de l'an 1907) et celle de Pinkóc-Guttenbach, plus de 200 pièces de monnaies (de l'an 1927). On peut distinguer 3 variantes de ce type. Les trois trouvailles et les specimens épars indiquent le comitat de Vas et le Burgenland comme région où ces monnaies avaient pu être en circulation. Seules les recherches archéologiques pourront nous éclaircir en ce qui concerne la date de la circulation et de l'enfouissement du dit type de monnaie. Toute autre opinion pour le moment n'est qu'une hypothèse.

Marie R. Alföldi, *La trouvaille de monnaies de Sztálinvörös-(Dunapentele)-Dunadülő*. Aux environs immédiats de la ville romaine Intercisa c'est la troisième trouvaille de même composition qui a été découverte au cours de travaux de construction. Ces trois trouvailles se composent d'Antoniniens du IIIe siècle qui devaient être enfouis en 260. Une série de trouvailles analogues marque la direction d'une grande attaque barbare contre la Pannonie aux temps de Gallien.

F. Király, *Une trouvaille de l'époque árpádienne à Örkénypuszta*. En automne 1951 une trouvaille a été découverte à Örkénypuszta dans une cruche composée de monnaies datant du XIIIe siècle. Parmi les 57 pièces de la trouvaille, 51 pièces sont des deniers de Friesach et 6 pièces sont des bractéates hongroises. A propos de cette trouvaille l'article constate, qu'en Transylvanie les deniers de Friesach n'avaient pas été mis en circulation. En Hongrie ce sont les années 1220—30 qui marquent l'apogée de leur circulation. Après cette date, ils se trouvent remplacés par les deniers viennois pour des raisons d'économie et non pas pour celles de la politique. A la différence des résultats obtenus jusqu'ici, le pèsage d'un grand nombre de bractéates hongroises a permis d'établir que le poids moyen de ces pièces de monnaies se chiffre plus haut (entre 0,30 et 0,35 grammes). La date de l'enfouissement de la trouvaille se place probablement entre les années 1235 et 1240.

T. A. Horváth, *Noms d'anciennes monnaies hongroises*. Le rapport présent donne une série de noms de monnaies hongroises relevés dans des documents d'archives. Plusieurs noms de ces monnaies furent jusqu'à présent inconnues. Dans certains cas les données fournies par l'auteur précisent le sens d'un nom de monnaie à propos de laquelle nos informations restaient jusqu'ici fort défectueuses, voire souvent elles se bornaient à la seule connaissance du nom de la monnaie.

P. H. Fekete, *Données concernant l'histoire de la monnaie au XVIIIe siècle*. Données relevées dans les anciens procès-verbaux des villes Heiduques concernant la circulation, la falsification, l'évaluation et la conversion de l'argent.

Gy. Rózsa, *Lettres inconnues de Henri Karl*. Six lettres autographes de Henri Karl, médailleur d'origine viennoise, ayant travaillé en Hongrie durant 54 ans, viennent d'être retrouvées. Datées de 1812—13, elles s'adressent à Martin Georges Kovachich, éminent historien hongrois, elles nous rapportent comment fut frappée la médaille commémorative en l'honneur de Kovachich. Selon l'opinion courante, la médaille avait été frappée à Szomolnok. Selon le témoignage des lettres retrouvées, il a été démontré, que la médaille fut frappée à Körmöcbánya et ne fut envoyée à Szomolnok, que dans des buts de contrôle. La description abondante en détails techniques que Karl donne de la frappe de la médaille pour en justifier le rythme

lent, constitue une partie intéressante des lettres. La médaille frappée par Karl complète harmonieusement la série des portraits de Kovachich. La statue du grand savant par François Xavier Messerschmidt, conservée au Musée des Beaux-Arts de Budapest, ainsi que l'estampe par Samuel Czetter le représentant plus jeune que son effigie sur la dite médaille. A part ces oeuvres, nous connaissons deux portraits représentant notre historien qui, cependant, ne nous ont pas été conservés. Aussi la médaille décrite dans les dites lettres constitue-t-elle une pièce précieuse de l'iconographie de Kovachich.

A. Leszih, *Effigies sur les anciens sceaux de la ville Miskolc*. Pour la représentation du roi sur le sceaux de la ville de Miskolc au XIVe—XVIe siècles on s'était servi des effigies des monnaies de l'époque. Le modèle à copier est fournie d'une part par la tête du roi empreinte sur les Gros, d'autre part — selon une mention faite par un procès-verbal de 1577 — par le portrait en pied de Saint Ladislas, gravé sur les florins d'or hongrois.

Compte-rendu de la vie de la Section Numismatique de la Société Hongroise d'Archéologie, d'Histoire des Beaux-Arts et de la Numismatique.

L. Huszár, *Table des matières des Années I—LI (1902—1952) du Numizmatikai Közlöny*.
Extrait russe. Extrait français.

TAGTÁRSAINK FIGYELMÉBE!

A szakosztálytól megrendelhetők az alábbi, még kapható régebbi kiadványok:

Dessewffy Miklós barbár pénzei című mű I., II. és IV. füzet (a III. füzet kifogyott), ára tagoknak 20 Ft, nem tagoknak 40 Ft.

Numizmatikai Közlöny régi évfolyamai közül a XVIII—XIX., XX., XXI—XXII. évfolyamok ára tagoknak 5 Ft, nem tagoknak 10 Ft., a XXV., XXVI—XXVII., XXXII—XXXII., XXXIV—XXXV., XXXVI—XXXVI., XXXVII—XXXIX., XL., XLI., XLI, XLIII., XLVIII—XLIX. és I.—II. évfolyamok ára tagoknak 10 Ft., nem tagoknak 20 Ft.

Az Érem folyóiratunk még kapható következő évfolyamai: I. (1—2. és 3—4. sz.), II., IV., V. (1. sz.), VI., VII. és VIII. évfolyamok, ára füzetenkint 2,50 Ft.

Gohl Ödön. Magyar robotjegyek. Különlenyomat a Numizmatikai Közlöny XII. (1913) évfolyamából. Ára tagok részére 3 Ft., nem tagok részére 6 Ft.

Monéta Prisca kiadványsorozat I. füzet »Louis Huszár, Attila dans la Numismatique« címen francia nyelven (1947) 6 képes táblával. Ára tagok részére 5 Ft., nem tagok részére 10 Ft.

Ambrus Béla, Magyarország papírpénzei című füzet (1949) a Magyarországon forgott állami papírpénz-kibocsátások összeállítása. Ára tagoknak 10 Ft., nem tagoknak 15 Ft.

A fenti árakhoz postai küldés esetén még a portókölttség járul. A megrendeléseket kérjük a szakosztály címére küldeni és a vonatkozó pénzküldeményeket az 51 010. sz. csekkszámlára befizetni.

